

HAKİKAT'te Bu Ay:

[TAKDİM](#)

BAŞYAZI

Resulullah -s.a.v.- Efendimiz Zamanında Münâfıklar Vardı. Baş Vardı; Abdullah Bin Ubeyy Bin Selül. Bu Zamanın Baş Münâfığı Kimdir? Ebu Cehil Vardı. Bu Zamanın Ebu Cehil'i Kimdir? Bunu Umuma Söylüyoruz. Kararı Siz Verin, Maskeyi İndirin. Bunu Size Bırakıyorum.

Bu Münafıklar Eski Münafıklara Ne Kadar da Benziyor. Ebu Cehiller, Eski Ebu Cehillere Ne Kadar Benziyor. Çünkü Bunların Torunlarıdır.

"Kendilerinden Öncekiler de Aynı Şeyi Söylediler. Kalpleri Ne Kadar da Birbirine Benzemiş!" (Bakara: 118)

Çok Uyanık Bulunmamız Lazım, Bunların Düşman Olduğunu, Vatan Haini Olduğunu Bilmemiz Lazım. Çünkü Yarın Karşınızdaki İç Düşman Budur. Bunlar Asla Türk Milleti Taraftarı Değiller. Amerikan Taraftarıdır. Onun İçin Bunlar Çok Tehlikeli Kimselerdir. Bunu Böyle Tanıyalım. "Onlar Düşmandırlar, Onun İçin (Kendilerine Emniyet Etme) Onlardan Sakın. Allah Kahretsin Onları! Hakk'tan Nasıl Çevriliyorlar?" (Münâfikun: 4) "Şüphesiz ki Allah Hâinlik Yapanları Sevmez." (Enfâl: 58)

Hazret-i Allah'ı, Kitabullah'ı, Resulullah'ı Bıraktılar, Bir Kâfire Tabi Oldular. Bundan Daha Büyük Akılsızlık, Bundan Daha Büyük Kötülük Olur mu?

HER FIRSATTA KÜFRÜN LEHİNE, DİN VE VATANIN ALEYHİNE HAREKET EDEN MÜNÂFIKLARIN İÇYÜZÜ

[Herkes, Asâletininin İcraatını Yapıyor](#)
[Bütün Gayeleri; Bu Vatanı Kâfire Peşkeş Çekmektir](#)
[Değil Vatanı, İmanları da Kâfire Peşkeş Çekmek İsterler](#)
[Zâlim Haçlı Ordularının Zulmüne Ortak Olmaktan Çekinmezler](#)
[Müslüman Allah'a, Münâfık Kâfire Sığınır](#)
[Kâfirleri ve Münâfıkları Dost Edinmeyin!](#)

[Kaleyi İçten Yıkma ve Cihad Ruhunu Söndürmeye Çalışırlar](#)

[“Andolsun ki Biz, Düşünüp Anlasınlar Diye Bu Kur’an’da Sözü Tekrar Tekrar Açıkladık. Fakat Bu, Onlara Daha da Kaçıp Uzaklaşmaktan Başka Bir Yarar Sağlamıyor.” \(İsrâ: 41\)](#)

[Allah-u Teâlâ, İman ile Küfür Arasına Berzah Koymuştur. Karışması, Kaynaşması Mümkün Değildir](#)

[İslâm’a ve Vatan’a İhanet Edenler](#)

[Bu Hâinleri Nasıl Tanırsınız?](#)

[Allah-u Teâlâ Küfrü ve Kâfirleri Pis ve Murdar Kılmıştır](#)

[Avrupa Birliği Adı Altında Dinimize ve Vatanımıza Verilen Zarar](#)

[Küffarı Hoş Görenler Bölücülere ve Dış Düşmana Zemin Hazırlıyorlar](#)

[Münâfık Ne Demektir? Münâfık Kime Denir?](#)

[Çok Uyanık Olmamız Lâzım!](#)

[Baş Münâfıkların Atası: Abdullah Bin Ubeyy bin Selül](#)

[Ebu Cehil de Halkı Küfre Meylettirmeye Çalışıyordu](#)

[Ebu Cehil’in Katli](#)

[İbrahim Aleyhisselâm ve Dâveti](#)

[Resul ve Nebilerin Vekili, Onların Yaptığı İş Yapan Hatm’ül-Evliyâ](#)

[Hâtemü'l-Evliyâ'nın “Din Kâfirleri”ne Vurduğu İki Kılıç](#)

[Evliyâullah'ın Hatm'ül-Evliyâ'nın Bu Cihadına Dair Bazı İfşaatları](#)

/ İsmail Yavuz

TEKVİR SÛRE-İ ŞERİF'İNİN TEFSİRİ - 2

[Çok Şerefli Bir Elçi'nin Sözü](#)

HAZRET-İ MUHAMMED ALEYHİSSELÂM

[Tâif Yolculuğu](#)

Kureyşliler zaten Ebû Tâlib'in vefatını bekliyorlarmış gibi, Resulullah Aleyhisselâm ve müslümanlar üzerindeki zulüm ve baskılarını kat kat artırdılar. Bunun üzerine yanına evlâtlığı Zeyd bin Hârise -radiyallahu anh-i alarak Mekke devrinin onuncu yılında Şevval ayında, Mekke'ye iki günlük (85 km.) mesafe olan Tâif şehrine gitti. İslâmiyet'i oralarda yaymayı düşünüyordu.

EVLYÂ-İ KİRÂM -kaddesallahu Esrârehüm- Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatları (88)

[Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sırruh-](#)

MEKTUBAT

[Cem' Hâli \(127. Mektup\)](#)

/ Muhammed Es'ad Erbili -Kuddise Sırruh-

Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (23)

[Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -Kuddise Sırruh- \(12\)](#)

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri, Allah-u Teâlâ'nın "Hâtemü'l-velâye"yi âlemde tek bir şahsa tahsis ettiğini ve velâyeti onunla mühürleyeceğini ifâde ederek şöyle buyurmuştur:

"Onların (velîlerin) Hatm'ine gelince; o zamanda bir değil, bilakis âlemde birdir. Allah velâyeti onunla hatmedip mühürleyecektir. Muhammedî velîler içinde ondan daha büyük bir kimse yoktur."

(Fütûhâtü'l-Mekkiyye", c. 2, s. 9. Beyrut, trs.)

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ (3)

[Yakınlık Nesebi](#)

Peygamberlik kapısı kapandıktan sonra bu nur ikiye ayrılmış; bir taraftan Hazret-i Hatice -radiyallahu anhâ- Vâlidemize intikal ederek neseb itibarı ile yürümüş, diğer taraftan da yakınlık nesebi ile bu nur devam edegelmiştir. Hafî kısmı Hazret-i Ebu Bekir Sıddîk -radiyallahu anh- Efendimize, Cehrî kısmı Hazret-i Ali -kerremellahu veçhe- Efendimize verilerek nur iki koldan devam etmiştir.

GÜNDEM

[Atom Bombası, Fransa, Siyonizm! / Uğur Kara](#)

Adamlar yüz yıl uğraştılar başımıza Ermeni meselesi çıkarttılar. Ermeniler, Türkleri Kürtleri kıştır kıştır keserken oturup bekleyecek miydik? "Barzani canı ne istiyorsa yapsın", "İsrail kılıcını istediği gibi sallasın" diye oturup bekleyecek miyiz? Tabii ki hayır! Kâfirin bir planı var, ancak Allah-u Teâlâ her şeyi onlara bırakacak değil.

"(Yahudiler gizlice) tuzak kurdular. Allah da onların tuzaklarına karşılık verdi. Allah tuzak kuranlara karşılık vermekte en güçlü olanıdır." (Âl-i imrân: 54)

TARİHTEN SAYFALAR

["Gemileri Karadan Yürütmek" Fâti'h'in Bir "Savaş Stratejisi"ydi! Fâti'h, Yalnız "İstanbul'un Fethi"nde Değil, "Belgrad" ve "Eğriboz" Seferleri'nde de Gemileri Karadan Yürütmüştü!.. / Hakan Yılmaz](#)

Müverrihlerin ifâdelerinden açıkça anlaşılıyor ki, Fâti'h'in ve askerlerinin gemileri yürütürken kullandıkları kızak, yere döşenmiş alelâde bir "kızak" değil; içinde tekerlekler dönen, dünyânın belki de o güne kadar tasarlanmış ilk "raylı sistem"iydi. Hâdiseyi ayrıntılı olarak anlatma yoluna gitmeyen tarihçiler, herkesçe bilinen "kızak" benzetmesiyle kaba bir târif yapmışlar; biraz ayrıntıya girenler ise bu sisteme bir ad koymakta zorlandıklarından, "araba" ve "tekerlekler"den söz ederek düzeneği tasvire çalışmışlardı.

[Çocuklar Duygularını Rahatça İfade Edebilmeli! / Canan Büşra Kara](#)

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâına, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

"AB" olsun "Amerika" olsun; küffarın iç yüzü iyice ortaya çıktı. Ancak bunlar hâlâ *"Küffarla dost olacağım, küffar birliğine gireceğim!"* diye vatani büyük bir girdaba sürüklediler.

Vatanda taviz verdiler, dinde taviz verdiler, ahlâkta taviz verdiler. Her türlü fesat, fitne, terör çoğaldı.

Amerika Türkiye'yi bölmek istiyor, terör belasını tepemizde tutmak istiyor. Bunlar ise, Amerika ne isterse onu yapıyor. Amerika *"Kuzey Irak'a operasyon istemiyoruz"* diyor; bunlar da Amerika'nın sözünü dinlemek için her türlü tavizi göze alıyorlar.

Vatani, dini tehlikeye atmaya ne hakkınız var. Bunu yapana hain denmez mi?

"Kim de Allah'a ve Peygamber'ine isyân eder, O'nun koyduğu sınırları çiğneyip aşarsa, onu da içinde ebedî kalacağı ateşe koyar. Onun için hor ve hakir edici bir azap vardır." (Nisâ: 14)

Bir de müslüman maskesi altında ortaya çıkıyorlar. Dışı müslüman icraatı kâfir olana münafık denmez mi?

Tutturmuşlar bir *"Medeniyetler ittifakı..."* Hem dinde taviz veriyorlar, hem de küffar ile dostluktan medet umuyorlar. Halbuki Hazret-i Allah küffarı bize tanıtmıştır:

"Sen onların dinlerine uymadıkça ne yahudiler, ne de hristiyanlar asla senden hoşnut olmazlar." (Bakara: 120)

Küffara kucak açtılar, küffar da hem dinimizi hem vatanımızı sinsi sinsi istilaya kalktı.

Onlara bu kapıyı açtılar. Bunlar kimin dostluğunu arıyorlar. Küffara teslim olanların Hazret-i Allah ile ilgisi olabilir?

"Kendilerine: 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın!' denildiği zaman, 'Biz ancak ıslah edicileriz.' derler.

İyi bilin ki asıl ortalığı ifsat edenler kendileridir. Lâkin anlamazlar." (Bakara: 11-12)

Bunlara sorsan *"Bir bildiğimiz var."* derler. Birçokları da *"Bunlar müslüman, bir bildikleri vardır!"* diye kuru bir zanla peşlerinden gidiyor. Ama memleket gidiyor, vatan gidiyor yahu. Dinde taviz, vatanda taviz... Bundan büyük ifsat olur mu?

Ey müslüman! Ne işin var bunların arkasında! Yıllar yılı *"Avrupa şöyle düşman, Amerika şöyle düşman!"* diye anlatırlardı. Şimdi en büyük dost edindiler. Hangi sözleri yalan, eski söyledikleri mi, yeni söyledikleri mi?

Uyan artık! Bunlar dönmezler! Kendini kurtar! Bütün gayeleri bu İslâm milletini kâfire peşkeş çekmektir.

"Onlar dünya hayatını ahirete tercih ederler, insanları Allah'ın yolundan alıkoyarlar, Allah'ın yolunu eğriltmeye çalışırlar. İşte onlar uzak bir sapıklık içindedirler." (İbrâhim: 3)

Bir de müslüman maskesi altında ortaya çıkıyorlar. Dışı müslüman, icraatı kâfir olana münafık denmez mi?

Ey müslüman!

Sakın kâfirleri dost edinme!

Kâfirleri dost edinen bu münâfıkları da dost edinme! Bunlara destek verme. Bunlara destek vermek demek, Amerika'ya, Avrupa'ya destek vermek demektir.

"Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler. Kim bunu yaparsa, Allah ile bir dostluğu kalmaz." (Âl-i imrân: 28)

Biz bu ilâhi hükümlere iman ettik. Bunlardan uzak duruyoruz. Size de hatırlatıyoruz.

Bu zâlimlerin yaptıklarına rızâ göstermemek ve onlara meyletmemek hakkında Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Zulmedenlere meyletmeyin. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostunuz yoktur. Sonra yardım da görmezsiniz." (Hûd: 113)

Diğer bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Bizi anmasını kendisine unutturduğumuz, hevâ ve hevesine uymuş, haddi aşmış kimselere boyun eğme." (Kehf: 28)

Bu gibi kimselere meyletmenin, peşlerine takılmanın dünyadaki zararı ahirettekinden öncedir. Ümit ettikleri dünyevî menfaatler ya hiç ele geçmez veya geçse de serüzzaval olur, mesuliyeti üzerinde kalır. Ahiretteki zararı ise hiç şüphesizdir ve muhakkaktır.

Bâki esselamü aleyküm ve rahmetullah...

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

**Resulullah -s.a.v.- Efendimiz Zamanında Münâfıklar Vardı.
Başı Vardı; Abdullah Bin Ubeyy Bin Selül. Bu Zamanın Baş Münâfığı
Kimdir?
Ebu Cehil Vardı. Bu Zamanın Ebu Cehil'i Kimdir? Bunu Umuma
Söylüyoruz.
Kararı Siz Verin, Maskeyi İndirin. Bunu Size Bırakıyorum.**

**Bu Münafıklar Eski Münafıklara Ne Kadar da Benziyor.
Ebu Cehiller, Eski Ebu Cehillere Ne Kadar Benziyor. Çünkü Bunların
Torunlarıdır.**

**"Kendilerinden Öncekiler de Aynı Şeyi Söylediler.
Kalpleri Ne Kadar da Birbirine Benzemiş!" (Bakara: 118)**

**Çok Uyanık Bulunmamız Lazım, Bunların Düşman Olduğunu, Vatan
Haini Olduğunu Bilmemiz Lazım.
Çünkü Yarın Karşınızdaki İç Düşman Budur.
Bunlar Asla Türk Milleti Taraftarı Değiller. Amerikan Taraftarıdırılar.
Onun İçin Bunlar Çok Tehlikeli Kimselerdir. Bunu Böyle Tanıyalım.**

**"Onlar Düşmandırlar, Onun İçin (Kendilerine Emniyet Etme) Onlardan
Sakin.**

**Allah Kahretsin Onları! Hakk'tan Nasıl Çevriliyorlar?" (Münâfikun: 4)
"Şüphesiz ki Allah Hâinlik Yapanları Sevmez." (Enfâl: 58)**

**Hazret-i Allah'ı, Kitabullah'ı, Resulullah'ı Bıraktılar, Bir Kâfire Tabi
Oldular.**

Bundan Daha Büyük Akılsızlık, Bundan Daha Büyük Kötülük Olur mu?

**HER FIRSATTA KÜFRÜN LEHİNE, DİN VE VATANIN ALEYHİNE
HAREKET EDEN
MÜNÂFIKLARIN İÇYÜZÜ**

"AB" olsun "Amerika" olsun; küffarın iç yüzü iyice ortaya çıktı. Ancak bunlar hâlâ "Küffarla dost olacağım, küffar birliğine gireceğim!" diye vatani büyük bir girdaba sürüklediler. Vatanda taviz verdiler, dinde taviz verdiler, ahlâkta taviz verdiler.

Her türlü fesat, fitne, terör çoğaldı.

Amerika Türkiye'yi bölmek istiyor, terör belasını tepemizde tutmak istiyor.

Bunlar ise, Amerika ne isterse onu yapıyor. Amerika "Kuzey Irak'a operasyon istemiyoruz" diyor; bunlar da Amerika'nın sözünü dinlemek için her türlü tavizi göze alıyorlar. Vatani, dini tehlikeye atmaya ne hakkınız var. Bunu yapana hain denmez mi? Bir de müslüman maskesi altında ortaya çıkıyorlar. Dışı müslüman icraatı kâfir olana münafık denmez mi? Tutturmuşlar bir "Medeniyetler ittifakı"...

Hem dinde taviz veriyorlar, hem de küffar ile dostluktan medet umuyorlar.

Halbuki Hazret-i Allah küffarı bize tanıtmıştır:

"Sen onların dinlerine uymadıkça ne yahudiler, ne de hristiyanlar asla senden hoşnut olmazlar." (Bakara: 120)

Küffara kucak açtılar, küffar da hem dinimizi hem vatanımızı sinsi sinsi istilaya kalktı.

Onlara bu kapıyı açtılar. Bunlar kimin dostluğunu arıyorlar. Küffara teslim olanların Hazret-i Allah ile ne ilgisi olabilir?

Dış görünüşü ile vatanperver ancak hakikatte vatan hainliği yapan; dış görünüşü ile müslüman ancak küffarla kucak kucağa hareket eden münafıkların iç durumunu izah edeceğiz.

Bunların günahı ve kabahati iki kattır. Zira hem küfür icraatı yaparlar, hem de bu icraatı İslâm maskesi, bayrak resmi altında yaparlar.

Bunların dönmeyeceğini çok iyi bildiğimiz halde defaatle bu hakikatleri duyuruyoruz. Bilindiklerini bilsinler diye. Bir de saf müslümanları uyandırmak, imanları kurtarmak için.

Bu kadar ikazlar yapılıyor, bu kadar Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'ler beyan ediliyor, ancak bir bakıyorsunuz kayan yine kaymış.

Herkes, Asâletininin İcraatını Yapıyor:

Daha evvel şöyle bir beyanımız vardı:

"Bu küfrü hoşgören münafıklar kaleyi içten yıkmaya çalışırlar, kâfirler ise dıştan yıkmaya çalışırlar. Hazret-i Allah ise hepsini yıkacağını beyan buyuruyor:

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız." (İsrâ: 58)

Bu kâfirleri, bu münâfıkları, hepsini yıkacak. Bu dünyada yıktığı gibi ahirette de suale çekecek. Hesabını soracak.

Memleket için asıl tehlike şu üç husustur:

Düşmanı dost bilmek. Düşmanı bağrında barındırmak. Düşmana zemin hazırlamak. Bunları göz önüne sunuyoruz ki; kâfirler saklansa dahi göründüğünü bilsin, müslümanlar da tehlikeyi görsün. Ama uyanır ama uyanmaz." demiştik. Ama halk uyandı.

En büyük düşmanı dost bilmek İslâm'a, imana, vatana ihanettir. Defaatle beyan ettik. Bu "Küfrü hoşgör", bu "Kâfirle dostluk", bu "Düşmana zemin hazırlama", bu icraatlar tamamen İslâm'a zıttır. Bunları yapanlar münâfıktır, kâfirdir, hâindir.

Küffar mütemadiyen düşmanlığının icabını yapıyor; bölücüleri besliyor destekliyor, etrafımızda kin ve ihanet tohumları ekliyor, sinsi sinsi memlekete nüfuz etmeye çalışıyor. Siyasetini, diplomasisini, iktisadını düşmanlığının icabını icra için araç olarak kullanıyor.

Bunlar da "*Dostum!*" diyor. Ama vatan gidiyor!..

Hepimiz huzur-u ilâhi'ye gideceğiz, herkes hesabını verecek.

"O gün insanlar, yaptıklarının kendilerine gösterilmesi için gruplar halinde (ilâhi divana) çıkarlar.

Kim zerre kadar iyilik yapmışsa onun mükâfatını görür.

Kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onun cezasını görür." (Zilzâl: 6-8)

Onlara: "Sizin bu küfrü hoş görmemiz asaletinizden mi geliyor?"denmişti. (Bakınız; Hakikat Dergisi 151. sayı, Nisan 2006)

Diyeceksiniz ki: "Bunu nereden buldun?" Şimdi Cenâb-ı Hakk buyuruyor ki:

"Birbirine hasım iki zümre!" (Hacc: 19)

Bu iki zıt zümre -iman ile küfür-birbirine zıttır. Şimdi bu zıddiyet bunlarda görülmedi de "küfür" görüldü. "Küfrü hoş görme ve hoş gösterme" görüldü. Yani bunlarda imanın icabı yerine "Küfrü hoş görme ve hoş gösterme" görüldü. Anlaşıldı ki; iman yok ki zıddiyet olsun.

Dikkat ederseniz ilâhî hükümler bu kadar açık olduğu halde, küfre koşanların en önünde "Ben müslümanım" diyenleri görürsünüz.

Bu gibileri Allah-u Teâlâ bize tanıttığı gibi Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de göre göre haber vermişlerdi.

Hazret-i Ali -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecektir ki, İslâm'ın yalnız ismi, Kur'an'ın ise resmi kalacak. Mescidler dış görünüşleri ile mamur, fakat içleri hidayetten mahrum olacak.

Onların âlimleri gök kubbe altındakilerin en şerlileridir. Fitne onlardan çıktı ve yine onlara dönecektir." (Beyhâkî)

İşte o zaman bu zaman. Resulullah Aleyhisselâm bugünü tarif ediyor.

Dış görünüşüne bakarsan "Müslüman", ismine bakarsan "İslâm", bayrağına bakarsan "Türk bayrağı".

Ancak icraatına bak "Küfür", sığındıklarına bak "Kâfir", altına girmeye çalıştıkları bayrak AB bayrağı!

Bunun içindir ki bunlar münafıktır. Dış görünüşü başka, icraatı başka olduğu için.

Münafık demek kâfirden de aşağı demektir. İki yüzlülükleri ve sahtekârlıkları sebebiyle ayrı bir isim almışlardır. Azapları kâfirden daha şiddetlidir.

"Münafıklar cehennemin en alt tabakasındadırlar. Artık onlar için hiçbir yardımcı bulamazsın." (Nisâ: 145)

"Bu, kendi ellerinizle yapmış olduğunuz şeylerin karşılığıdır. Allah kullarına aslâ zulmedici değildir." (Âl-i imrân: 182)

Dikkat ederseniz bu münafıkların en büyük dostu, yahudilerdir, hıristiyanlardır.

Küfür topluluğu ile *"Katolik nikâhı kıymak istediklerini"* söylerler. *"Türkiye'yi geri dönülemez bir şekilde Avrupa'ya bağlamamız çok önemli"* derler. Bu uğurda Amerika'nın desteğini almak için çırpınırlar. Amerika'lara gidip gizli toplantılara katılırlar. Yahudilerden ödül alırlar. "Medeniyetler İttifakı" adı altında toplanırlar.

Bu yüzden bunlardan kâfire karşı bir hareket, küffarın düşmanlığına karşı bir tepki beklemek beyhudedir.

"Allah sizinle, ancak din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanıza yardım edenleri dost edinmenizi yasaklar. Kim onlarla dost olursa işte onlar zâlimlerin tâ kendileridir." (Mümtehine: 9)

Küffar, atalarının yaptığını yapıyor. Müslümanları yurdundan çıkarmaya çalışıyor. Avrupa'sı olsun, Amerika'sı olsun hâlâ Anadolu'dan Türk'ü çıkarma sevdasından vazgeçmiş değildir. Bugün Irak'ta

yaşananları görüyorsunuz. Sırada İran var, Mısır var, Suud-i Arabistan var. Çünkü kâfir kâfirliğini yapacak. Neden? Düşmanı İslâm'dır, müslümanlardır.

Bu kâfirleri dost edinen zâlimler de kendi icraatını yapıyor. Bu kâfirleri dost ediniyorlar. Irak'ta ölen kâfir askerleri için dua ettiklerini, üzüntü duyduklarını söylüyorlar. Halbuki yüzyıldır nerede bir zulüm, nerede bir karışıklık varsa, altından Amerikan parmağı çıktığını görürsünüz.

Bu kâfirleri bu zâlimleri dost edinenler, bunlar münâfıktır. İmandan sonra küfür ne acı bir durumdur:

"Çünkü onlar, imana girdiler, sonra kâfir oldular. Bunun üzerine kalpleri mühürlendi de, onlar artık anlamaz bir toplum oldular." (Münâfikûn: 3)

Artık geri dönmeleri mümkün değildir.

"Onlara: 'Allah'ın indirdiği Kur'an'a ve Peygamber'e gelin!' denildiği zaman, münâfıkların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün." (Nisâ: 61)

Binaenaleyh o zaman sormuştuk: "Bu küfrü hoş görmek asaletinden mi geliyor?" diye. Biz size çok önceden duyurduk. Zira icraatına bak, aslını görürsün. Bunların içlerinde öyleleri var ki "Senin aslın yahudi imiş!" dediğinde gizliden gizliye memnuniyet duyar.

Bunlar yüzünden dinde çok büyük zararlar olduğu gibi vatanda da çok büyük zararlar oluyor. Zira küfre, küfür ehline kucak açılıyor. Üstelik bütün bunlar bayrak resmi altında yapılıyor.

"İman ile küfür birbirinden kesin olarak ayrılmıştır." (Bakara: 256)

"Ey inananlar! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır." (Mâide: 51)

Bu Âyet-i kerime'lere bakıldığı zaman iman ile küfür ayrıdır, hasımdır, zıttır.

"İşte birbirine hasım iki zümre. Bunlar Rableri hakkında çekiştiler. Kâfirler için ateşten elbiseler biçilmiştir. Başlarının üstünden de kaynar su dökülür." (Hac: 19)

Bunda o ziddiyet görülmediğine göre, bilhassa küfrü hoş görme toplantıları tertip edip methettiğine göre bu adamın kâfir olduğu meydana çıkıyor.

Ey hoşgörücüler!

Müslümanlara her türlü zulmü yapan, vatanımızda ve imanımızda gözü olan Haçlı sürülerini, bu alçakları kabul ettirebilmek, hoş gösterebilmek için her türlü küfrü icat ettiniz, Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'leri inkâr ettiniz, kendinizi onlardan kabul ettiniz. Şimdi anlaşılmış oldu ki siz de bu alçaklığa ortaksınız.

"Allah'a ve Peygamber'ine muhalefette bulunanlar, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır." (Mücâdele: 5)

Bunların kalleşliğinin zararını yine kendileri görecektir. Bu millet aptal değil!

Bu millet uyanacak dedik, uyandı işte.

**Bütün Gayeleri;
Bu Vatanı Kâfire Peşkeş Çekmektir:**

Görüyorsunuz "Avrupa Birliği" olsun "Amerika" olsun; küffarın iç yüzü iyice ortaya çıktı. Ancak bunlar hâlâ *"Küffarla dost olacağım, küffar birliğine gireceğim!"* diye vatani büyük bir girdaba sürüklüyorlar.

Vatanda taviz verdiler, dinde taviz verdiler, ahlâkta taviz verdiler. Her türlü fesat, fitne, terör çoğaldı.

"Kendilerine: 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın!' denildiği zaman, 'Biz ancak ıslah edicileriz.' derler.

İyi bilin ki asıl ortalığı ifsat edenler kendileridir. Lâkin anlamazlar." (Bakara: 11-12)

Bunlara sorsan *"Bir bildiğimiz var."* derler. Birçokları da *"Bunlar müslüman, bir bildikleri vardır!"* diye kuru bir zanla peşlerinden gidiyor. Ama memleket gidiyor, vatan gidiyor yahu. Dinde taviz, vatanda taviz... Bundan büyük ifsat olur mu?

Ey müslüman! Ne işin var bunların arkasında! Yıllar yılı *"Avrupa şöyle düşman, Amerika şöyle düşman!"* diye anlatırlardı. Şimdi en büyük dost edindiler. Hangi sözleri yalan, eski söyledikleri mi, yeni söyledikleri mi?

Uyan artık! Bunlar dönmezler! Kendini kurtar! Bütün gayeleri bu İslâm milletini kâfire peşkeş çekmektir.

"Onlar dünya hayatını ahirete tercih ederler, insanları Allah'ın yolundan alıkoyarlar, Allah'ın yolunu eğrilmeye çalışırlar. İşte onlar uzak bir sapıklık içindedirler." (İbrâhim: 3)

Amerika Türkiye'yi bölmek istiyor, terör belasını tepemizde tutmak istiyor. Bunlar ise, Amerika ne isterse onu yapıyor. Amerika "Kuzey Irak'a operasyon istemiyoruz" diyor; bunlar da Amerika'nın sözünü dinlemek için her türlü tavizi göze alıyorlar.

Vatani, dini tehlikeye atmaya ne hakkınız var. Bunu yapana hain denmez mi?

"Kim de Allah'a ve Peygamber'ine isyân eder, O'nun koyduğu sınırları çiğneyip aşarsa, onu da içinde ebedî kalacağı ateşe koyar. Onun için hor ve hakir edici bir azap vardır." (Nisâ: 14)

Bir de müslüman maskesi altında ortaya çıkıyorlar. Dışı müslüman, icraatı kâfir olana münafık denmez mi?

"İnkâr edenler ve Peygamber'e baş kaldırmış olanlar, kıyamet günü hak ile yeksan olup yerin dibine geçirilmeyi ne kadar isterler ve Allah'tan hiçbir söz gizleyemezler." (Nisâ: 42)

Tutturmuşlar bir "Küfrü hoşgörü", "Medeniyetler ittifakı"... Hem dinde taviz veriyorlar, hem de küffar ile dostluktan medet umuyorlar. Halbuki Hazret-i Allah küffarı bize tanıtmıştır:

"Sen onların dinlerine uymadıkça ne yahudiler, ne de hıristiyanlar asla senden hoşnut olmazlar." (Bakara: 120)

Küffara kucak açtılar, küffar da hem dinimizi hem vatanımızı sinsi sinsi istilaya kalktı. Onlara bu kapıyı açtılar. Bunlar kimin dostluğunu arıyorlar. Küffara teslim olanların Hazret-i Allah ile ne ilgisi olabilir?

"Onlar müminleri bırakıp kâfirleri dost edinirler, onların tarafında bir şeref ve kudret mi arıyorlar? Bilsinler ki şeref ve kudret tamamen Allah'a aittir." (Nisâ: 139)

Misyonerlerin rahat çalışmasını isterler, kilise açarlar. Üstelik bunu bir de şeref vesilesi sayarlar.

Bu necip milletin ataları İslâm dininin müdafii idi, İslâm dinini yaymak için çalışırlardı. Bunlar ise küffarın müdafiliğini yapıyorlar ve yayılmaları için zemin hazırlıyorlar.

"Size geldikleri zaman: 'İnandık!' derler. Halbuki yanınıza kâfir olarak girip kâfir olarak çıkmışlardır. Allah onların gizlediklerini daha iyi bilir.

Onların çoğunun günaha, düşmanlığa ve haram yemeye koştuğunu görürsün.

Yaptıkları şey ne kötüdür!" (Mâide: 61-62)

Bunların durumu budur.

Değil Vatani, İmanları da Kâfire Peşkeş Çekmek İsterler:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde bu gibileri şöyle tarif buyuruyor:

"Sizin için Deccal'den daha çok Deccal olmayanlardan korkarım.

– **Onlar kimlerdir?**

Saptırıcı imamlardır." (Ahmed bin Hanbel)

O 1400 sene evvel gördü ve buyurdu, şimdi de biz görüyoruz. Zira bir müslüman deccal dahi gelse canını verir, imanını vermez.

Ancak bu münafıklar müslümanları, imanları ile beraber güruh güruh küffara peşkeş çekiyorlar.

Nitekim dikkat ederseniz, küfrü hoş görme toplantıları yaparlar. "Medeniyetler ittifakı" adı altında Amerika destekli projelerin candan savunucusudurlar. Öyle ki; değil Türkiye'de bütün İslâm ülkelerinde küfrü hoş göstermek için, müslüman devletlerin toplantılarında küfrün propagandasını yaparlar. "*Batı dünyası ile İslam dünyası arasında Türkiye gayet güzel bir köprü görevini oynayabilir. Bu gerçekleşirse 1.5 milyarlık İslam dünyası ile Avrupa'yı birleştirme imkânını yakalayabiliriz.*" diye de bir taraftan iftihar ederler.

Türkiye'yi küffara bağlamak en büyük arzularıdır. "*Avrupa Birliği ile katolik nikâhı kıymak istiyoruz*" derler. "*Türkiye'yi geri dönülemez bir halde Avrupa'ya sokmamız çok önemli.*" derler.

Allah katında hiçbir hükmü olmayan yahudilik ve hıristiyanlık gibi dinleri Allah katındaki din olan İslâm dini ile bir tutarlar. "Hoşgörü Toplantısı" adı altında yahudi ve hıristiyanların küfrünü hoş gören toplantılar tertip ederler. Toplantılarında "Hilâl" in yanına "Haç" ı ve "Yahudi yıldızı" nı koyarlar. "Dinler buluşması" gibi tabirler kullanarak "*Hıristiyanlık ve yahudiliğin İslâm'dan bir farkı yok!*" demek isterler. "*Hıristiyanlar ve yahudiler de cennete girecek.*" derler. Böylece hükm-ü ilahiyi inkâr edip, hak ve hakikati küfür ile bir tutarlar.

"Allah katında din İslâm'dır." (Âl-i imrân: 19)

"Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, onunki aslâ kabul edilmeyecektir. Ahirette de ziyan edenlerden olacaktır." (Âl-i imran: 85)

"Ey iman edenler! Hep birden tam bir teslimiyetle İslâm'ın sulh ve selâmetine girin. Şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır." (Bakara: 208)

"Bugün size dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı beğendim." (Mâide: 3)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Varlığım kudret elinde bulunan Allah'a yemin ederim ki; bu ümmetten yahudi olsun hıristiyan olsun, kim benim peygamberliğimi duyar da benim getirdiğime iman etmeden ölürse mutlaka cehennemliklerden olur." (Müslim: 153)

Zâlim Haçlı Ordularının Zulmüne Ortak Olmaktan Çekinmezler:

İşgalci küfür ordusuna, haçlılara methiye düzerler:

"Kahraman genç kadın ve erkek Amerikan askerlerinin, olabilecek en az kayıpla evlerine dönmeleri için dua ediyorum."

"Dünya barışı için son 50 senede dünyada en çok Amerikalılar kendi çocuklarını feda etmişlerdir."

Zâlimi metheden zâlimdir.

"Kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, işte onlar zâlimlerdir." (Mâide: 45)

Bu zâlimlere bu kadar tebliğ yapıyoruz. Ancak kılıarı kıpırdamıyor, yüz çevirdikçe çeviriyorlar.

"Resulüm! De ki: 'Allah'a ve Peygamber'e itaat edin.' Şayet yüz çevirirlerse şüphesiz ki Allah kâfirleri sevmez." (Âl-i imran: 32)

Bunlar böylece kâfir oluyorlar. Zaten en büyük dostları kâfir. Onlardan küfür tahsil edip duruyorlar:

"Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir zümreye uyarsanız, imanınızdan sonra sizi çevirirler de kâfir yaparlar." (Âl-i imran: 100)

Bu kadar hatırlatma yapılıyor. Ancak hiçbir hakikati duymuyorlar. Bu durum onların kâfir olduklarının başka bir delilidir:

"Kâfirlerin hâli, sadece bir çağırma veya bağırımdan başkasını işitmeyerek haykırmanın durumu gibidir. Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, onlar düşünmezler." (Bakara: 171)

Kâfir olarak ölmek ne kötü bir akibettir.

"Kâfirlere ve kâfir oldukları halde ölenlere gelince; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onların üzerine olsun!

Onlar ebedi olarak o lânetin içinde kalacaklardır. Onlardan azap hafifletilmez ve onlara mühlet de verilmez." (Bakara: 161-162)

Müslüman Allah'a, Münâfık Kâfire Sığınr:

Bugüne kadar birçokları gelip geçti. İmanlısı geldi, imansızı geldi. Ancak şimdiye kadar imanlı görünüp de "zorlukları aşacağım" diye küffarla işbirliği yapanı, küffardan destek bulmaya çalışanı çıkmamıştı. İşte bunun için bunlar münafıktır.

Mümin, Allah'a ve Resulullah'a iman etmiş kimse demektir. İmanın gereği olarak emniyeti Allah-u Teâlâ'dan bekler ve Allah-u Teâlâ'ya sığınr.

"O öyle bir Allah'tır ki, O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O; mülkün sahibidir, her türlü eksiklikten yücedir, selâmet verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, emrinde galip olandır, istediğini yaptırandır, büyüklükte eşi olmayandır. Allah müşriklerin ortak koştukları şeylerden münezzehtir." (Haşr: 23)

Münafık ise emniyeti kâfirle dostluk peydah etmekte, kâfirin desteğinde arar.

Nitekim bu münafıklar içinde buldukları zorlukları aşmak için küffardan destek almaya çalışıyorlar, imandan ve vatandan taviz vermekten çekinmiyorlar. Gaye ve emellerine ulaşmak için her şeyi feda etmeye, her türlü işbirliğine hazırlar.

Ve fakat onlar; neyin zorluğunu çekiyor?

"Din bölücülerinin önünü açmanın zorluğu"nu çekiyor!

Neyin zorluğunu çekiyor? "Vatanı, hain ve sinsi bir-iki aşiret reisine peşkeş çekmenin zorluğu"nu çekiyor!

Neyin zorluğunu çekiyor? "Amerikan ajanı akıl hocalarını Türkiye'ye getirmenin zorluğu"nu çekiyor!

Neyin zorluğunu çekiyor? "Küfür birliğine girmek için Kıbrıs'ı Rum'a peşkeş çekmenin zorluğu"nu çekiyor!

Neyin zorluğunu çekiyor? "Amerika'nın rahat nüfuz etmesinin önünü açmanın zorluğu"nu çekiyor.

Neyin zorluğunu çekiyor? "Avrupa Birliği'ne taviz vermenin zorluğu"nu çekiyor!

Neyin zorluğunu çekiyor? "Şehit kanlarıyla alınan vatan topraklarının ecnebilere satılmasının zorluğu"nu çekiyor.

Üstelik bütün bu çektiği zorlukları müslümanlara *"Biz müslümanız, bizi istemiyorlar, onun için bunları yapıyoruz, onun için zorluk çekiyoruz"* diye yutturmaya çalışıyorlar. Bunlardan daha büyük münafık olur mu?

Bu çektiğiniz zorluklar başınıza yıkılsın! Zira vatan gittikten sonra, din-iman gittikten sonra sen olsan ne olur, olmasan ne olur? Olmasan daha iyi olur!

Kâfirleri ve Münâfıkları Dost Edinmeyin!

Ey müslüman!

Sakın kâfirleri dost edinme!

Kâfirleri dost edinen bu münâfıkları da dost edinme! Bunlara destek verme. Bunlara destek vermek demek, Amerika'ya, Avrupa'ya destek vermek demektir.

"Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler. Kim bunu yaparsa, Allah ile bir dostluğu kalmaz." (Âl-i imrân: 28)

Biz bu ilâhi hükümlere iman ettik. Bunlardan uzak duruyoruz. Size de hatırlatıyoruz.

Bu zâlimlerin yaptıklarına rızâ göstermemek ve onlara meyletmemek hakkında Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Zulmedenlere meyletmeyin. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostunuz yoktur. Sonra yardım da görmezsiniz." (Hûd: 113)

Diğer bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Bizi anmasını kendisine unutturduğumuz, hevâ ve hevesine uymuş, haddi aşmış kimselere boyun eğme." (Kehf: 28)

Bu gibi kimselere meyletmenin, peşlerine takılmanın dünyadaki zararı ahirettekinden öncedir. Ümit ettikleri dünyevî menfaatler ya hiç ele geçmez veya geçse de serûzzeval olur, mesuliyeti üzerinde kalır. Ahiretteki zararı ise hiç şüphesizdir ve muhakkaktır.

Kaleyi İçten Yıkma ve Cihad Ruhunu Söndürmeye Çalışırlar:

Kaleyi içten yıkmaya çalışan kimselerdir. Amerikadan ödül alanlardır.

Artık anlayın! Bunlar küffarın ajanıdır. "Medeniyetler ittifakı" adı altında cihad ruhunu söndürmeye çalışırlar. Zira kendilerinde bu ruh yok. Çünkü iman yok. Olmadığı için küffar milletlerine dış göstermekten ödleri patlıyor, koskoca memleketi durdurtuyorlar.

"Şüphesiz ki Allah iman edenleri müdafaa eder. Allah, hâin ve nankör hiç kimseyi sevmez." (Hacc: 38)

Küffar ise kendi memleketinde İslâm'ı kötü göstermek için her türlü çirkefliği, her türlü hakareti, her türlü iftirayı yapar. Bazen karikatür yayınlar, bazen müslümanlara terörist damgası yapıştıran filimler yayınlarlar. Medya mütemediyen bu tür yorumlarla çıkar. Nitekim kâfir memleketlerindeki müslümanların durumu her geçen gün çok daha kötüye gitmektedir. Çok büyük zulümlerin ve kıyımların yaşanması an meselesi.

"Şüphesiz ki kâfirler sizin apaçık bir düşmanınızdır." (Nisâ: 101)

Küffar kendi memleketinde böyle yaptığı halde İslâm memleketlerinde de küfrünü hoş göstermek için her türlü yolu kullanmaya çalışır, her türlü fırsatı değerlendirmek ister. Çünkü cihad azminin ortaya çıkmasından çekinir. Maksadını -düşmanlığını- rahat rahat yapmak ister.

Hangi hıristiyan ülkesinde bu "Hoşgörü", "İttifak" teranelerinin halka reklamının yapıldığını gördünüz? Yapmazlar. Ancak burada yapılması için her türlü teşvik ve baskıyı yaparlar. Zira bütün maksat, bu memleketi söndürmektir. En büyük yardımı da bu münafıklardan görürler.

"Allah kahretsin onları! Hakk'tan nasıl çevriliyorlar?" (Münâfikun: 4)

"Allah'ın lâneti kâfirlerin üzerine olsun!" (Bakara: 89)

"Onlar sağdırlar, dilsizdirler, kördürler. Onlar artık dönmezler." (Bakara: 18)

Halbuki, ehl-i küfür hiçbir zaman müslümanlara olan düşmanlıklarından vazgeçmezler.

Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Eğer onların güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler. Sizden her kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse, onların yaptıkları işler dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onlar cehennemlikler ve orada ebedî kalacaklardır." (Bakara: 217)

Öyle büyük zararlar, öyle büyük tavizler verdiler ki bu gibilerin yaptığı işler yutulacak lokma değil, susulacak bir durum da değil. Ancak ortalık karışık, sükûnet zamanı. Bu yüzden kapalı geçiliyor.

Bu memleketi bitirmek için uğraşıyorlar. Çünkü iç düşman. Duvarları yıkıyorlar; yavaş yavaş, yavaş yavaş, taş taş yıkıyorlar. Küffardan ödül aldılar, küffar namına çalışıyorlar. Fakat içimizde bulunuyorlar. Çok tehlikeli insanlar.

"Onlar ne sizdendir, ne de onlardan. Bilerek yalan yere yemin ediyorlar." (Mücâdele: 14)

"Andolsun ki Biz, Düşünüp Anlasınlar Diye Bu Kur'an'da Sözü Tekrar Tekrar Açıkladık. Fakat Bu, Onlara Daha da Kaçıp Uzaklaşmaktan Başka Bir Yarar Sağlamıyor." (İsrâ: 41)

Allah-u Zülcelâl Hazretleri

"Anlasınlar diye bu Kur'an'da sözü tekrar tekrar açıkladık." buyuruyor.

Biz de bu hakikatleri tekrar tekrar hatırlatıyoruz.

Ancak Âyet-i kerime'de buyurulduğu gibi bu neşriyat

"Onlara daha da kaçıp uzaklaşmaktan başka bir yarar sağlamıyor."

Ey Müslüman! Size hüküm-ü ilâhî açıklanıyor.

Sen de bu ilâhî beyanlardan kaçıp uzaklaşanlardan olma!

**Allah-u Teâlâ, İman ile Küfür Arasına Berzah Koymuştur.
Karışması, Kaynaşması Mümkün Değildir:**

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde İslâm ile küfrü ayırmış, ayrı ayrı iki zümre olduğunu beyan buyurmuş, müminlerle kâfirlerin arasındaki berzahı açık ve kesin olarak ilân etmiştir.

"İki hasım zümre." (Hacc: 19)

Allah-u Teâlâ bu Âyet-i kerime'si ile inananlarla inanmayanları ayırmıştır. Hâl böyle olunca bir müminin kâfirleri ve münafıkları dost edinmesi kesinlikle yasaklanmıştır.

Onlar ise bu berzahı kaldırıyor, "*Medeniyetler ittifakı*" adı altında, kâfirlerle beraber oluyorlar.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri iman ile küfrü, inananlarla inanmayanları birbirinden kesin olarak ayırmıştır. Dünyada ayırdığı gibi, ahirette de inananların saâdete, inanmayanların felâkete uğrayacaklarını haber vermiştir.

"İman ile küfür birbirinden kesin olarak ayrılmıştır." (Bakara: 256)

Onlar ise iman ile küfrü karıştırmaya, küfrü hoş göstermeye çalışıyor ve kendileri küfre daldıkları gibi inananları da küfrün içine daldırmaya çalışıyor, "*Avrupa Birliği ile katolik nikâhı kıymak istediklerini*" söylüyorlar.

Allah-u Teâlâ iman ile küfrü, hak ile bâtılı, hakikat ile dalaleti kesin olarak ayırdığı halde bilerek karıştırmaya çalışanlara hitap etmektedir:

"Hakkı bâtil ile karıştırmayın, bilerek hakkı gizlemeyin!" (Bakara: 42)

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde böyle buyuruyorken bunlar hak ile bâtılı, hakikat ile dalâleti birbirine karıştırıyorlar ve bilerek hakkı gizliyorlar, bu fermân-ı ilâhîyi bütününü inkâr ediyorlar, Allah-u Teâlâ'nın hükmünü çiğniyorlar.

Avrupa Birliği küffar birliğidir.

Avrupa Birliği küffar birliğidir. Bunu en üst kurumlarda görev yapan birçok AB yetkilisi açıkça ifade ettiği halde onlar şöyle söylüyorlar: "*AB, bir Hıristiyan kulübü değildir, olamaz.*"

Küfür, İslâm'a göre tek bir millettir. Tarih boyunca İslâm ülkelerine ve müslümanlara karşı küfür dâima birlikte hareket etmiştir. Hep düşmanlık beslemiş hiç dost olmamışlardır.

"Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır. Şüphesiz ki Allah zâlimler gürûhunu hidayete erdirmez." (Mâide: 51)

Bu ilâhî hitap, İslâmiyet'in ilk yıllarından itibaren kıyamete kadar gelip geçecek olan bütün müslümanlardır. İman ehli emr-i ilâhî'yi her şeyin üzerinde tutar. Ahkâm-ı ilâhî'ye tâbi olur.

Onlar ise: "*Avrupalı dostlarımız...*" diyorlar.

Allah-u Teâlâ birçok Âyet-i kerime'sinde müslümanlara yahudi ve hıristiyanları tanıtmış, onların fitne ve fesadına karşı emir ve nehiyler koymuştur.

"Sen onların dinine uymadıkça ne yahudiler ne de hıristiyanlar senden aslâ hoşnut olmazlar." (Bakara: 120)

Nitekim Avrupa 50 yıldır Türkiye'yi oyalamaktadır. Avrupa dinî dayatmalarda bulunuyor. Tarihten gelen haçlı kini ile hareket ediyor, intikam almaya çalışıyor. Küffarın bize olan kini ve düşmanlığı asla kaybolmamıştır. Hususiyetle Türk milletine karşı ayrı bir düşmanlıkları vardır. Nasıl ki Hıristiyan Vatikan Papa'sı "Dinlerarası diyalog"tan kastının "*Hıristiyanlığı yaymak*" olduğunu ilân etmişse, Avrupa olsun, Amerika olsun, onların maksadı da bizi uyutarak taviz koparmaktır. Nitekim açık açık söylüyorlar. "*Türkiye'nin üye olmasından ziyade AB perspektifinin devam etmesi önemli*" derler. Demek isterler ki kapıda tutalım, uyutmaya devam edelim.

Bunlar ise bunca tavizi veriyorlar. Üstelik bu tavizlerine İslâm'ı alet etmeye çalışıyorlar. Aslında bunlar da biliyor, bizi almayacaklarını. Ancak onlar da başka bir cihetten memleketi uyutmaya çalışıyorlar. Alan memnun satan memnun...

Olan bu millete oluyor, olan bu vatana oluyor. Yazıklar olsun!

"Onlardan öncekiler de tuzak kurdular. Oysa bütün tuzaklar Allah'a âittir. Herkesin ne kazandığını O bilir. Kâfirler de bu yurdun sonunun kime âit olduğunu yakında bilecekler!" (Ra'd: 42)

"Kötü tuzak ancak sahibine dolanır." (Fâtır: 43)

"Allah katında din İslâm'dır." (Âl-i imrân: 19)

İslâm bütün peygamberlerin dinidir. İlk insan ve ilk peygamber Hazret-i Âdem Aleyhisselâm ile başlamış, zamanın akışı içerisinde ve her peygamber gelişinde en mükemmele doğru dâima bir gelişme kaydetmiştir. Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm'a gelince de kemâlini buldu ve son şeklini aldı.

"Bugün sizin dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı beğendim." (Mâide: 3)

"Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, onunki aslâ kabul edilmeyecektir. Ahirette de ziyan edenlerden olacaktır." (Âl-i imrân: 85)

Onlar ise Allah katında makbul olmayan, hakiki dinden sapmış, asliyetini kaybetmiş yahudilik ve hıristiyanlık gibi dinleri Allah katındaki din olan İslâm dini ile bir tutuyorlar, "*İbrahimi dinler*", "*Medeniyetler ittifakı*", "*Üç büyük din*" gibi tabirler kullanarak "*O da dindir, bu da dindir*" demek istiyorlar.

Halbuki:

"Allah katında din İslâm'dır." (Âl-i imrân: 19)

İman Bir Bütündür, Parçalanamaz.

İman ile küfür arasında orta bir yol olmadığı gibi; iman ile küfür, hak ile bâtil arasında başka bir merteye de yoktur. "Bâtil"a ve "Küfür"e meyleden imanla küfrü değiştirmiş, dosdoğru yoldan çıkıp sapıklığa düşmüş olur.

"Kim imanı küfürle değişirse, şüphesiz ki dümdüz yoldan sapmış olur." (Bakara: 108)

Küfre ve Küfür Ehline Meyleden Kâfir Olur. İslâm'dan Sonra Küfre Sapanların Bütün Amelleri Boşa Gitmiştir:

Allah-u Teâlâ bir başka Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"Sizden her kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse, onların yaptıkları işler dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onlar cehennemliktirler ve orada ebedî kalırlar." (Bakara: 217)

Müslümanlardan herhangi biri, hangi sebepten olursa olsun dininden döner ve kâfir olarak ölürse, artık onun daha önce müslüman olarak işlediği bütün iyi ameller bâtil olur. Tıpkı bütün ömürlerini küfür içinde geçiren öteki kâfirler gibi olurlar.

Dininden dönenlerin ve hak yoldan yüz çevirenlerin âkıbeti budur.

Küffar "*Siz müslümansınız*" diyor, bunlar ise "*Bize müslüman demeyin.*" diyor.

Allah-u Teâlâ kâfirlerin sapıklık, müminlerin de doğru yolu bulmalarının sebeplerini açıklamak üzere Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır.

"İşte böyle, inkâra sapanlar bâtıla uydular, iman edenler ise Rabb'lerinden gelen Hakk'a uydular." (Muhammed: 3)

Onlarsa küffar Batı'ya uydular. Batı'nın küfrünü hoş göstermeye çalışıyorlar, kiliseler açıyorlar, Avrupa ve Amerika ne derse ve ne isterse onu yapıyorlar. Bunlar büyük yanlıştır. Allah-u Teâlâ'nın kelâmı Âyet-i kerime'leri önlerine sürüyoruz. Biz bu beyanları bir öğüt bir ikaz olmak üzere arz ediyoruz ki, kendilerine gelsinler, İslâm'a dönsünler.

İslâm'a ve Vatan'a İhanet Edenler:

Hıristiyan haçlılar, -tarih sahnesine baktığımızda- her zaman İslâm dinini ve müslümanları -bilhassa Türk milletini- yok etmek için savaşmıştır. Öteden beri bu topraklarda gözleri var. Çanakkale harbi olsun, Kurtuluş Savaşı olsun, 30 bin insanımıza malolan terör olsun hepsi bu kin ve düşmanlığın devam eden tezahürleridir. Asla düşmanlıktan vazgeçmiş değillerdir.

Küffarın kuklası ve piyonu olan bu münafıklar, askerimize, emniyet güçlerimize kurşun sıkan hainlerin destekçisidir. Biz hâlâ bunlardan ne bekliyoruz? Dostluk mu? Ancak onlar düşmandır.

"Onlar düşmandırlar, onun için (kendilerine emniyet etme) onlardan sakın." (Münâfikun: 4)

Bu necip müslüman millete küfrü hoş göstermeye çalışan, küfür ehlini iftar sofralarında baş köşeye oturtan, küffar devletlerinin memleketimize nüfuz etmesine, vatanımızın paymal edilmesine seyirci kalanlar İslâm'a ve vatanımıza ihanet etmişlerdir.

İslâm ehli tarih boyunca küfre iltifat etmemiş, küfür ehlini hor ve hakir kılmıştır. Bu hâl iman ehlinin vasfı, Allah-u Teâlâ'ya imanın tezahürüdür:

"Kendilerine Kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah ve Resul'ünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyen kimselerle, boyunlarını büküp küçülmüşler olarak elleriyle cizye verinceye kadar savaşın." (Tevbe: 29)

Hazret-i Allah gerçek iman ehlinin, müminlerin bu vasfını Âyet-i kerime'sinde şöyle bildirmiştir:

"Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı başları dik ve güçlüdürler. Allah yolunda cihad ederler. Hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazlar." (Mâide: 54)

Ey müslüman! Bu Allah-u Teâlâ'nın hükmüdür. Bir bu hükm-ü ilâhî'ye bak bir de bu münafıkların icraatlarına!.. Kendin kıyas et, kararını kendin ver.

Bu böyle olduğu gibi müslümanların emanetini üzerine alan umera da İslâm'ın âli ve galip olduğunu bilmek ve uygulamakla mükelleftir.

Bunlar Allah-u Teâlâ'nın hükmüdür. Küfre kucak açanların, vatanın selâmetini tehlikeye düşürenlerin İslâm'la ne ilgisi olabilir?

İmanını yitirmiş, kalbi döndürülmüş, mühür vurulmuş, artık bunlar hiçbir şey duymazlar, duymak da istemezler.

"Nefsinin hevâ ve hevesini kendine ilâh edinen, Allah'ın da dalâleti hak ettiğini bilerek saptırdığı; kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözüne perde çektiği kimseyi gördün mü? Onu Allah'tan başka kim doğru yola erdirtirebilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız?" (Câsiye: 23)

Daha evvel de arzetmiřtik:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in zaman-ı saâdetlerinde münâfıkların başı Abdullah bin Ubey bin Selül idi. Bu zamanda münâfıkların başı ise 'Küfrü hoş görenler'dir."

Dış düşmanın yapamadığı tahribatı bunlar müslümanmış gibi görünüp içeriden yapıyorlar. Bu verdikleri zarar çok büyük olduğu için de bu hâle düşüyorlar.

İman ile küfür birbirine düşmandır. Hasımdır. Biri nurdur; aydınlığa, hakikate, cennete götürür. Diğeri nardır; karanlığa, dalâlete, cehenneme götürür.

Ve fakat:

"Onlara: 'Allah'ın indirdiği Kur'an'a ve Peygamber'e gelin!' denildiği zaman, münâfıkların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün." (Nisâ: 61)

Bunlar Hazret-i Allah'ın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın indirdiğinden tiksindiler, yüz çevirdiler. Böylece küfür batağına battılar. Hiçbir müslümanın Allah'ın ve Peygamber'inin hüküm verdiği bir hususta kendi isteğine göre seçme hakkı yoktur. *"İşittim, itaat ettim"* demek zorundadır.

"Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber'e hâinlik etmeyin. Kendiniz bilip dururken emânetlerinize de hâinlik etmeyin." (Enfâl: 27)

Bu hâinlik edenleri savunmayın, desteklemeyin. Yoksa ateş size de dokunur.

"Hâinlerden taraf olma!" (Nisâ: 105)

Bu Hâinleri Nasıl Tanırsınız?

Dinini değıştirmekten evvel İslâm'ın lehine, küfrün aleyhine konuşur ve hareket ederlerdi.

Dinini değıştirdikten sonra sinsi sinsi müslümanları küfre dâvet ederler.

İsimlerini ne zaman değıştirecekler? Hakk biliyor, halk da bilsin!

Küffârın memleketimize ve bu millete nüfuz etmesine zemin hazırlayan bu münâfıklar küffârın ajanıdır.

Küffârın yapamadığını İslâm maskesi altında yapmaktadırlar. Çünkü bunlar satılmış kimselerdir. Yahudi ve hıristiyanların namına çalışır, onların himayesi altındadır.

Bunlar onların dostudur. Amma ismi İslâm'dır. İsmi İslâm olduğu için münâfık oluyor, kâfirden de aşağı oluyor.

"Münâfıklar cehennemden en alt tabakasındadırlar." (Nisâ: 145)

İslâmiyet'i de isimden ibarettir. Bunlar gerçekten Hazret-i Allah'a, Kitabullah'a ve Resulullah'a inanmış değıllerdir. Bunlar şöhret, nam ve menfaat peşindedir.

"Bunlar güya Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Oysa onlar sadece kendilerini aldatırlar da bunun farkında değıllerdir." (Bakara: 9)

Bunlar doğru yola dönecek de değıllerdir:

"Onları doğru yola çağırarak olursanız size uymazlar. Onları çağırırsanız da, sussanız da sizin için birdir." (A'râf: 193)

Bunların hepsi biliniyor. Sizin iman etmediğinizi, etmeyeceğinizi biliyoruz. Şu kadar var ki, bilindiğinizi bilin diye yazıyoruz. Allah-u Teâlâ sizin kararınızı çoktan vermiş. Çünkü O surete, sirete değil de kalbe ve amele bakar.

Allah-u Teâlâ Küfrü ve Kâfirleri Pis ve Murdar Kılmıştır:

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde kâfirleri pis ve murdar olarak bize tanıtıyor:

"Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir necis (pislik)tir." (Tevbe: 28)

"Artık onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar murdardır." (Tevbe: 95)

"Nihayet murdarı temizden ayıracaktır." (Âl-i imrân: 179)

"O, murdarlığı akıllarını kullanmayanlara verir." (Yunus: 100)

"Allah kime hidayet etmek isterse, onun göğsünü İslâm'a açar. Kimi de saptırmak isterse, onun da göğsünü göğe yükseliyormuş gibi iyice daraltır.

Allah inanmayanların üzerine işte böyle murdarlık indirir." (En'âm: 125)

"Şüphesiz ki Allah katında, yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü kâfir olanlardır. Artık onlar iman etmezler." (Enfâl: 55)

Gerçek mücadele kâfirlerle yapılır. Allah-u Teâlâ bize küfrü böyle tarif ediyor, **"Küfrü hoş görenler"** ise, sizi imandan çıkarıp küfre dâvet ediyor. Bu bize göre iman ile küfür çarpışmasıdır. Ve fakat dinini değiştirenlere göre değil. Onlar küfrü hoş görenlerdir.

Biz Kelâmullah'a iman etmişiz, onun hükümlerine bakarak hareket ediyoruz.

Dikkat edilirse Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde küfrü ve kâfirleri murdar, necis ve pis olarak tanıtıyor. Bu dinden dönenler de size bu necâseti, bu pisiği tarif ediyorlar. Çünkü onlar da onlar gibi murdar oldu. Pis pisi sever, amma temiz pisi sevmez.

İşte size hep delille konuşuyoruz, Âyet-i kerime ile konuşuyoruz. Bunların necis olduklarını, pis olduklarını, murdar olduklarını Âyet-i kerime ile izah ve ispat ediyoruz.

.

"De ki: Hak geldi bâtil gitti. Çünkü bâtil yok olmaya mahkûmdur." (İsrâ: 81)

"Biz Hakk'ı bâtilin tepesine şiddetle indirip atarız da, onun beynini parçalar. Bir de görürsünüz ki bâtil yok olmuş gitmiştir!" (Enbiyâ: 18)

Bu kesin bir hükümdür. Hakk'ın zuhuru bâtilin kalıntılarını ortadan kaldırır.

Avrupa Birliği Adı Altında Dinimize ve Vatanımıza Verilen Zarar:

Küffar Birliği'nin kapısında her türlü alçaklığa razı olmanın İslâm'la hiçbir alakası yoktur. Bu durum İslâm'ın izzetine yakışmadığı gibi müslümanlara karşı söz ve andlaşmalarında durmayan küffarın hile ve desiselerine fırsat verilmiş olur.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Sen kendileriyle andlaşma yaptığın hâlde, onlar her defasında hiç çekinmeden andlaşmalarını bozarlar." (Enfâl: 56)

Nitekim öyle olmadı mı? Önünüze koymayacağız diye söz verdikleri her şeyi bir bir önümüze koymadılar mı? Hâlâ uyanmayacak mısınız? Bize yolunacak bir kaz, sömürülecek bir düşman gözüyle baktıklarını ne zaman anlayacaksınız? Yoksa bildiğiniz ve anladığınız halde mi devam ediyorsunuz? Bunları bile bile bu alçaklığa râzı olanların ismine ne denir?

Şu Âyet-i kerime'lere dikkat edin, Allah-u Teâlâ İslâm düşmanlarını ne kadar güzel tanıtıyor, iç durumlarını ortaya koyuyor:

"Onların nasıl andlaşmaları olabilir? Onlar size galip gelselerdi (sizin aleyhinize ellerine bir fırsat geçseydi), hakkınızda ne yemin ne de andlaşma gözetirlerdi. Onlar ağızlarıyla (dil ucuyla) sizi hoşnut etmeye çalışırlar, hâlbuki kalpleri istemez. Onların çokları yoldan çıkmış fâsıktırlar." (Tevbe: 8)

"Allah'ın âyetlerini az bir dünya menfaati karşılığında sattılar da insanları O'nun yolundan alıkoydular. Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür!" (Tevbe: 9)

"Onlar bir mümin hakkında ne bir yemin gözetirler ne de bir andlaşma gözetirler. Çünkü onlar saldırganların tâ kendileridir." (Tevbe: 10)

"Bununla beraber kâfirlikten vazgeçip tevbe eder, namaz kılar ve zekât verilerse, artık onlar dinde kardeşlerinizdir. Biz bilen bir kavme âyetlerimizi böyle açıklıyoruz." (Tevbe: 11)

"Eğer andlaşma yaptıktan sonra yeminlerini bozarlar ve dininize dil uzatırlarsa, küfrün önderlerine karşı savaşın. Çünkü onlar yeminleri olmayan kimselerdir. Umulur ki vazgeçerler (küfre son veriler)." (Tevbe: 12)

Küffarı Hoş Görenler Bölücülere ve Dış Düşmana Zemin Hazırlıyorlar:

Gerek tertip edilen "Küfrü Hoşgörü Toplantıları", gerekse AB adı altında yapılanlar, küffarın memleketimizde dilediği gibi at koşturmasına zemin hazırladığı gibi; halkımızın zihninde de kararsızlık husule getirmektedir. Verilen tavizler içeride huzursuzluğa, asayışsizliğe sebep oldu. Hırsızlık, arsızlık, gasp, soygun, cinayet, terör, fuhuş, kumar, uyuşturucu aldı başını gidiyor, önü alınamıyor. İnsanî ve ahlâkî bir çöküntü yaşanıyor.

Halkımıza küffarı hoş gösterenler, "Küffarı dinlemeyin, ayrılık yapmayın, biz birbimizle birlik olalım." deme hakkına sahip değildir. Bilakis bu hareketleri bu bölücülükler fırsat vermiş, küffarın zehirini akıtmasına zemin hazırlamıştır.

Defaatle dergilerimizde neşrettik. Birlik müslümanlar arasında olur. Küffar birliği diye tutturanlar, küffarın oyununa alet olup zokayı yutanlar bu yaşananların müsebbiblerindedir. Fitne ehli, bölücü terör bu rahatlıktan, bu basiretsizlikten fırsat bulmaktadır.

Düşmanlarımız boş durmuyor. Bu milletin kardeşlik, uhuvvet duygularını köreltmeye, bölüp, parçalayıp yutmaya gayret ediyor. Asla fırsat vermeyelim. Silah ile bu vatani zaptedemeyenler, içeriden yıkmaya çalışıyor. Aman uyanık olalım!

Birlik içinde, dirlik içinde olalım. İslâm kardeşliğinin her şeyin fevkinde ve üstünde olduğunu asla unutmayalım. Dinimizin ve vatanımızın düşmanlarının oyununa gelmeyelim. Bu oyunu daha evvel tarihte oynayanlar yine sahneye koymaya çalışıyorlar.

"Sen onların dinlerine uymadıkça ne yahudiler ne de hıristiyanlar aslâ senden hoşnut olmazlar." (Bakara: 120)

"Onlar düşmandırlar, onun için (kendilerine emniyet etme) onlardan sakın. Allah kahretsin onları!" (Münâfikun: 4)

"İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima hâinlik görürsün." (Mâide: 13)

"Onlar yeryüzünde durmadan fesat çıkarmaya koşarlar." (Mâide: 64)

Münâfık Ne Demektir?

Münâfık Kime Denir?

Daha evvel şöyle bir beyanımız vardı:

Arapça'da münâfık; nifak kökünden gelir ve ikiyüzlü demektir.

Müslümanlara "Ben sizdenim!" der. Kâfirlere de "Ben sizdenim!" der. Türkçe'de de münâfık; ikiyüzlü demektir, fakat iş sahasında "kalleşlik" mânâsına geliyor.

"Çünkü onlar, imana girdiler, sonra kâfir oldular. Bunun üzerine kalpleri mühürlendi de, onlar artık anlamaz bir toplum oldular." (Münâfikun: 3)

Hazret-i Allah münâfıkları dost gibi, sizdenmiş gibi görünüyorsa da "ONLAR DÜŞMANDIR" diye tarif ediyor, vasıflandırıyor.

"Sen o münafıkları gördüğün zaman, kalıpları hoşuna gider ve söylerlerse dediklerine kulak verirsin. Sanki onlar direk olmuş keresteler gibidirler. Ve her gürültüyü, korkularından aleyhlerinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, onun için (kendilerine emniyet etme) onlardan sakın. Allah kahretsin onları! Hakk'tan nasıl çevriliyorlar?" (Münâfikun: 4)

İşte münâfık ve hainlerin iç durumu budur. Görünüşte vatan için çalışır, gerçekte hâindir. Bu münâfıkların dünyadaki cezaları ve ahiretteki azapları çok şiddetlidir.

"Andolsun ki biz onlara, en büyük azaptan önce de mutlaka yakın azaptan tattıracağız. Umulur ki dönerler. Kendisine Rabb'inin âyetleri hatırlatılarak öğüt verildikten sonra, onlardan yüz çeviren kimseden daha zâlim kim olabilir? Muhakkak ki biz suçlulardan öç alacağız!" (Secde: 21-22)

Onlar bu tembihleri dinlemediler. Başlarına bu felâketler geldi. Ama biz hangi tembihi dinledik! Bu felâket başımıza gelmez mi?

.

Resulullah Efendimiz zamanında münafıklar vardı. Başı vardı; Abdullah bin Ubeyy bin Selül.

Bu zamanın baş münafığı kimdir?

Ebu Cehil vardı. Bu zamanın Ebu Cehil'i kimdir?

Bunu umuma söylüyoruz. Kararı siz verin, maskeyi indirin. Bunu size bırakıyorum.

Kanaatinizi yürütün, kararınızı verin, maskeyi indirin.

•

Ebu Cehil var. Ebu Cehil'in hocası bir baş münafık var. Bunların hepsi biliniyor, kapalı geçiliyor. Size bırakıyoruz, icraatına bak, kararını ver.

Kalıbına baksan hoşuna gider, yumuşak başlı dersin. Halbuki bilinmiyor, Ebu Cehil'in hocası. Bütün gizli toplantılarda, "Küfrü hoş görme" toplantılarında, Amerika'larda, Medeniyetler adı altındaki dostluk toplantılarında bunu görürsün. Ancak sahnede Ebu Cehil var. Bu pek bilinmiyor. En büyük hocasından ilhamını alıyor.

Bunlara bu münafıklığı öğreten en büyüklerini biz daha önce de duyurmaya çalıştık. Birçok neşriyat yaptık. Alâmetlerini yazdık. Bilinsin, imanlar kaymasın diye! Yine yazıyoruz.

Alameti nedir?

Alametleri bir bir bir gösteriyor. Bunun baş münafık olduğunu. Daha evvel İslâm gibi göründü. Geçmişte vaktâki etrafına birkaç kişiyi topladı, asıl hüviyetini ibraz etti ve küfrünü ilân etti.

Fakat o zaman biz size zamanında demiştik.

"Sizden hiçbir ücret istemeyenlere uyunuz, onlar doğru yoldadırlar." (Yâsin: 21)

Âyet-i kerime'sini ileriye sürmüştük.

Bu Âyet-i kerime bir berzahdır. Ahir zamanda doğru ile eğrinin, sırat-ı müstakim ile raydan çıkmış olanların ayrımı bu âyete göre yapılır. Madde mihenktir. Maddenin, menfaatin, makamın olduğu yerde rıza olmaz. Rıza olmazsa istikamet de yoktur.

Sonra "Hadis-i şerifte Resulullah Efendimiz buyururlar ki:

"Fâsıka ikram eden kimse İslâmiyet'in yıkılmasına yardım etmiş olur." (Münâvî)

Siz bunları dinlemediniz. İnanmadınız, iman etmediniz. Şimdi bunlarla beraber oldunuz. Farkında değilsiniz. Bunların çektiği mesuliyeti siz de çekeceksiniz, çünkü siz desteklediniz" diyoruz.

Fakat bu adam için de diyoruz ki; müslüman olarak o çıktı, fakat sonra sandalyeye oturunca asıl hüviyetini ilân etti. Kâfir olduğunu, kâfiri sevdiğini ve kâfiri hoşgördüğünü. Bu hoşgörü toplantılarını her fırsatta yaptılar. Hatay'da, Konya'da, İstanbul'da...

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz: **"Şöhret âfattır."** buyuruyorlar.

Allah-u Teâlâ Mü'minun sûre-i şerifinde şöyle buyurmaktadır:

"Şüphesiz sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabb'inizim. O halde benden korkun." (Müminûn: 52)

Allah-u Teâlâ inananları tek ümmet kabul ediyor ve bu teklikten ayrılanlar huduttan ayrılmış oluyor. Onlar bu emr-i ilâhî'yi dinlemediler ve korkmadılar. Yetmiş üç fırkadan yetmiş ikisi huduttan böyle çıktı. Allah-u Teâlâ'nın emrine uymadıklarından ve ters düştüklerinden, dinden çıktılar.

"Amma ne var ki insanlar din hususunda kendi aralarında parçalara bölündüler, çeşitli kitaplara ayrıldılar. Her bölük, her parti kendi tuttuğu yoldan memnundur, yanında bulunan (din veya kitapla) sevinmektedir." (Müminûn: 53)

Dinden murad isimleri, kitaptan murad ise zan ve tüzükleridir.

Allah-u Teâlâ bölücülerin hepsi için **"Tuttuğu yoldan memnundur."** diyor. Dikkat edin! Hepsi memnun değil mi? Memnun oldukları için bu Âyet-i kerime'nin kapsamı içine giriyorlar. Binaenaleyh Mü'minûn sûre-i şerif'inin 53. Âyet-i kerime'si bir berzaktır.

İslâm'dan çıktuktan sonra her bir bölücü birer isim yaptı. Bu isimler birer dindir. Oysa İslâm'da bir tek ümmet, bir tek din vardır. Bu Âyet-i kerime'ler ölçüdür. Uyanık bulunun! Kendi adına bir isimle bir din olarak ortaya çıkanlara, bu din bölücülerine meyletmeyin. Hükm-ü ilâhî'yi ortadan kaldırmaya çalışanlara "O da doğru yolda!" dediğin anda sen de onlardan olursun!

"Allah katında din İslâm'dır." (Âl-i imrân: 19)

Allah-u Teâlâ'nın yanında makbul olan din yalnız budur.

Kitaba gelince; İslâm dininin kitabı birdir, o kitap Hazret-i Kur'an'dır. Onların kitapları ise kendi zanlarına göre uydurdukları hüküm ve tüzükleridir. Allah-u Teâlâ burada açık olarak işaret ediyor. Murad-ı ilâhî budur, bunu böyle bilmemiz lâzımdır.

Her bölük kendi dinine göre, kendi kitabına göre hareket ediyor. Böylece dinden çıkıyorlar ve bundan pek memnundurlar, aralarında bununla seviniyorlar. Hepsine sor, hepsi de kendi tuttukları yoldan memnundur. Bu yoldan onları alıkoymak da mümkün değil.

Bu Âyet-i kerime'lere bak, bir de bunların icraatlarına bak. Kararını kendin ver.

Ve bu dalâletten ötürü de çok memnun olduklarını ve sevindiklerini Allah-u Teâlâ duyuruyor ve şöyle buyuruyor:

"Şimdi sen onları bir süreye kadar kendi sapıklıkları ile başbaşa bırak." (Müminûn: 54)

Şimdi Allah-u Teâlâ bunları bize tanıtıyor. Dinlerini, kitaplarını, bölüklerini, partilerini bize bir bir beyan ediyor.

"Kendilerine verdiğimiz servet ve oğullar ile, onların iyiliklerine koştüğümüzü mu zannediyorlar. Hayır onlar için farkında değiller." (Müminûn: 55-56)

Buradaki murad-ı ilâhî; Allah-u Teâlâ bunlara o kadar gazaba gelmiş ki; bunlara bolluk verme ile dalâlet batağında daha rahat yüzmelerini, bol günah işlemelerini sağlamaktadır.

Şimdi bu münafıkların durumunu Allah-u Teâlâ bize şöyle tarif ediyor:

"Onların çoğu Allah'a iman etmişler, fakat müşrik olarak yaşarlar." (Yusuf: 106)

Müslüman gibi göründükleri için tahribatları dış düşmandan daha büyüktür.

"Biz onları ateşe çağıran önderler yaptık. Kıyamet günü aslâ yardım görmezler." (Kasas: 41)

Kendilerine teveccüh eden azabı hiçbir kimse onların üzerinden kaldıramayacaktır.

"Bu dünya hayatında arkalarına lâneti taktık (daima lânetle anılacaklardır). Kıyamet gününde de onlar çirkinleştirilmiş, iğrenç kimselerden olacaklardır." (Kasas: 42)

Zira onlar İslâm dininden çıktılar.

Çok Uyanık Olmamız Lâzım!

Yarın bir Amerika ile harbe tutuşsak Amerika taraftarı olurlar, sana silah çekerler.

Çok uyanık bulunmamız lazım, bunların düşman olduğunu bilmemiz lâzım. Vatan haini olduğunu bilmemiz lâzım. Çünkü yarın karşınızdaki iç düşman bunlardır. Bunlar asla Türk milleti taraftarı değiller. Amerikan taraftarı. Onun için onlar çok tehlikeli kimselerdir. Yani PKK dağ eşkiyası, bunlar bağ eşkiyası. Bunu böyle tanıyalım.

Çünkü en büyük şey; Hazret-i Allah'ı, Kitabullah'ı, Resulullah'ı bıraktılar, bir kâfire tabi oldular. Bundan daha büyük akılsızlık, bundan daha büyük kötülük olur mu?

Amma elbetteki onların çektiği azaba ortaklırlar.

Baş Münâfıkların Atası; Abdullah Bin Ubeyy bin Selül:

Münâfıkların reisi durumunda olan Abdullah bin Ubeyy bin Selül İslâmiyet'i içten yıkmaya, müslümanları birbirine düşürmeye çalışmış durmuştu. Fakat Resulullah Aleyhisselâm ona ve etrafındakilere karşı tedbiri hiç elden bırakmamış, her zaman için ihtiyatlı davranmıştı.

Abdullah bin Ubeyy bin Selül hicretten önce Hazreç kabilesine reis olacaktı. Müslümanlığın Medine'de yayılması, Resulullah Aleyhisselâm'ın hicret etmesi, kendi kabilesinin onu bırakıp İslâm'a girmesi reisliğine mâni oldu. Bu sebeple kendisi de taraftarları da İslâm'a düşman oldular. Fakat bozgunculuklarını daha etkili yapabilmek için de, iman etmedikleri halde müslüman göründüler. Böylece bir de münafıklar zümresi türemiş oldu.

Yahudiler hiç boş durmuyorlar, Evs ve Hazreç kabileleri ile olan ittifak ve münasebetlerinden faydalanarak müslümanları kandırmaya çalışıyorlardı. Nicelerini şaşırıttılar. Böylece daha birinci hicret yılında bu iki kabile arasında münafıklar türemeye başladı. Dıştan müslüman görünürler, el altından fesat çıkarmaya yeltenirlerdi.

Yahudilerden bir kısmı da görünüşte müslüman gibi davranarak, küfür ve inkârı kalplerinde gizlerlerdi.

İslâm'ın kudreti artmış olduğundan, bu gibi fitne ve fesatçılar, Mekke müşrikleri gibi açıktan fesat çıkarmaya cesaret edemezlerse de gizliden gizliye icraatlarını yapmaktan geri kalmazlardı. Yeri geldikçe, fırsat buldukça nifaklarını yayarlardı.

•

Hangi gruptan olursa olsun, bütün münafıklar hemen hemen aynı vasıfları taşımaktadır.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Ağızlarıyla, kalplerinde olmayanı söylüyorlar." (Âl-i imrân: 167)

Münafıklar müslümanlar arasına nifak ve ayrılık sokucu fikirler atıyorlar, Resulullah Aleyhisselâm'ı müminler nazarında küçük düşürmeye çalışıyorlardı.

Bu yıkıcı faaliyetleri birçok defalar Resulullah Aleyhisselâm'a intikal etmiştir. Kendisine ulaşan her bir şikâyeti dinliyor, şikâyet edilenleri sorguya çekiyordu. Fakat bunlar suçlarını inkâr ediyorlar, Kelime-i şehâdet getirerek müslüman olduklarını tekrarlıyorlardı. Fakat sık sık gelen vahiyler, haklarındaki şikâyetleri inkârlarına rağmen teyid ediyordu.

Meşhur İfk hadisesi bunun bir numunesidir.

Resulullah Aleyhisselâm'ı küçük düşürmek için karşılına çıkan her fırsatı değerlendirme yoluna giderlerdi.

•

Bütün müsamahaya rağmen Resulullah Aleyhisselâm münafıklara karşı ihtiyatı elden bırakmamıştır.

Onun bu tedbiri sayesinde hile ve desiseleri ortaya çıkacak diye devamlı bir korku içinde idiler.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Münafıklar kalplerinde bulunanı onlara haber verecek bir sûrenin üzerlerine indirilmesinden çekinirler." (Tevbe: 64)

Hem nifaka devam ediyorlar, hem de gizli plânlarını Kuran-ı kerim'de teşhir edecek bir sûrenin inmesinden endişe edip duruyorlardı.

"Resul'üm! De ki: Siz alay edip durun. Şüphesiz ki Allah o çekinip durduğunuz şeyi açığa çıkaracaktır." (Tevbe: 64)

Nitekim açığa çıkarmış, kalplerinde sakladıkları nifakı ve şikakı teşhir etmiştir.

Resulullah Aleyhisselâm münafıkların toplanarak bir araya gelmelerine fırsat vermezdi. Süleylim adındaki bir yahudinin evinde toplanarak Tebük seferine katılmak isteyenlere mâni olmaya çalışan bir grup münafiğin üzerine Talha -radiyallahu anh- başkanlığında bir ekip göndererek evi yakmalarını emir buyurmuş, emir derhal yerine getirilmiştir.

Keza Resulullah Aleyhisselâm Tebük seferinde iken, münafıklar tarafından inşa edilmiş olan Dırar meşicinin yıktırılmasını da emir buyurmuştu.

Resulullah Aleyhisselâm neticede münafıklara karşı takip ettiği metot sayesinde vahdeti korudu, teşkilâtlanmalarına mâni oldu.

Abdullah bin Ubeyy ölünce nifak kaynağı kurudu, etrafında topladıkları bu baş münafiğin ölümü ile münafıklar da dağıldılar.

•

Abdullah bin Ubeyy hicretin dokuzuncu yılı Şevval ayının sonuna doğru hastalandı. Resulullah Aleyhisselâm hastalığı sırasında sık sık gidip kendisini yoklardı. Öleceği gün yine uğramıştı. Ölmek üzere olduğunu anlayınca: **"Yahudilere karşı duyduğun sevgi en sonunda seni mahvetti."** buyurdu. O ise cevap olarak: *"Yahudileri sevmenin ne zararı olabilir ki? Es'ad bin Zûrâre onlara kin besledi de ölümden kurtulabildi mi?"* dedi.

Daha sonra tenine değen gömleğini öldüğünde kendisine kefen yapmasını, cenaze namazını kılmasını ve Allah-u Teâlâ'ya yarlığanması için duâ edivermesini rica etti. Hastalığı yirmi gün sürmüştü, Zilkade ayında öldü.

Babasının ölümü üzerine oğlu Abdullah Resulullah Aleyhisselâm'a cenazenin namaz için hazırlandığını haber verdi.

Resulullah Aleyhisselâm namaz kıldırmak üzere kalktığında Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-elbisesinden tutarak: *"Yâ Resulellah! Rabb'in seni onun üzerine namaz kılmaktan nehyetmedi mi?"* dedi ve kötülük yaptığı günleri birer birer saydı. Resulullah Aleyhisselâm gülümseyerek:

"Allah beni muhayyer bırakmıştır. 'Onlar için ister mağfiret dile ister dileme. Onlar için yetmiş defa af dilesen de Allah onları bağışlamayacaktır.' (Tevbe: 80) buyurmaktadır. Eğer ben yetmiş arttırınca bunun yarlığanacağını bilseydim, muhakkak arttırır, yarlığanmasını sağlardım." buyurdu.

Sonra da onun cenaze namazını kıldı ve kabri başına kadar da gitti.

Resulullah Aleyhisselâm Hazret-i Abdullah -radiyallahu anh-e başsağlığı dileyerek oradan ayrıldı.

Aradan çok geçmeden Allah-u Teâlâ inzâl buyurduğu Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurdu:

"Onlardan ölen kimsenin namazını sakın kılma! Mezarı başında da durma! Çünkü onlar Allah'ı ve Peygamber'ini inkâr ettiler ve fâsık olarak öldüler." (Tevbe: 84)

Çünkü Resulullah Aleyhisselâm'ın namazı rahmettir, onlar ise o rahmete lâıyk değildirlere. İman ettiklerini söylüyorlar, kâfirliklerini gizliyorlardı, neticede ikiyüzlü münâfık olarak öldüler.

Bundan sonra Resulullah Aleyhisselâm hiçbir münâfığın cenaze namazını kılmadı, kabrinin başında da durmadı. Bir cenaze namazı kıldırması teklif edildiği zaman, ölen kimsenin durumunu araştırmaya başladı.

.

Abdullah bin Ubeyy'in bu şekilde Resulullah Aleyhisselâm'ın mübarek gömleğinden ve üzerine kılacağı namazdan fayda beklediğini gören Hazreçliler'den bin kadar münâfık İslâmiyet'i ciddi şekilde kabul etmişlerdir.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- der ki:

"Sonra Resulullah Aleyhisselâm'a karşı izhar ettiğim cüretime hayret ettim.

Allah ve Resul'ü elbette daha iyi bilirler."

Ebu Cehil de Halkı Küfre Meylettirmeye Çalışıyordu:

Hatay'da, Konya'da, Tarsus'ta ve daha pek çok yerde toplantılar yaptınız, küfrü methetmek için. Halkı küfre sevk etmek için. Küfrü hoş görmeye teşvik için. Ebu Cehil de bunu böyle yapardı, halkı küfre sevkederdi.

Binaenaleyh Ebu Cehil'dir, halkı cehalete de sürüklediği için bu adı alıyor. Cahillerin babası. Yani bununla bunların iç yüzünü göstermek istiyorum. En büyük tehlikenin içte olduğunu haber vermek için.

.

Elinden ve dilinden müslümanların en çok çektiği putperestlerden biri olan Ebu Cehil, Mekke'nin o gün için en bilgili ve ileri gelenlerinden idi. Velid bin Muğire'nin de yeğeni idi. Asıl adı Amr bin Hişam iken,

Allah'a ve Peygamber'ine karşı küfründe her geçen gün biraz daha inatlaştığı için, Resulullah Aleyhisselâm tarafından kendisine "*Cehâletin babası*" mânâsına gelen Ebu Cehil adı verilmiştir.

İslâm dâvetine başından beri karşı çıkmış ve müslümanlar aleyhinde hazırlanan bütün komplolarda başrolü oynamıştı. Velid bin Muğire ile beraber, kendi kabilelerine mensup olmayan bir kimsenin peygamber olmasını hazmedemedikleri için Resulullah Aleyhisselâm'a inanmayacaklarını açıkça söylemişlerdir.

Ticari nüfuz ve servetinden güç alan Ebu Cehil, hayatı boyunca İslâmiyet'in yayılmasını engellemeye çalıştı, müslüman olanları da dinlerinden vazgeçirmeye gayret etti. İslâmiyet'i kabul eden kişi itibarlı biri ise, ona itibarını kaybedeceğini söyleyerek; ticaretle uğraşıyorsa, kendisini iflâs ettirmekle tehdit ederek; güçsüz ve kimsesiz ise onu döverek dininden döndürmeye çalıştı. Ammar bin Yâsir - radiyallahu anhümâ- ile annesine, babasına ve daha birçok müslümana çok ağır işkenceler yaptı.

On bir müşrik arkadaşı ile halkın Hacc mevsiminde Resulullah Aleyhisselâm'la görüşmesini ve etkilenmesini engellemek, onları iman etmekten vazgeçirmek için aralarında iş bölümü yaparak, Mekke'nin girişini kontrol altına almışlardı.

Resulullah Aleyhisselâm, İslâmiyet'in yayılmasına yardımcı olur düşüncesiyle bazı nüfuzlu kişilerin hidayete ermeleri için Allah-u Teâlâ'ya duâ ederdi. Hidayete ermesini arzu ettiklerinden biri de Ebu Cehil idi.

Hicretten birkaç yıl önce Mahzumoğulları kabilesinin reisliğine getirilen Ebu Cehil, Resulullah Aleyhisselâm'a ve müslümanlara her fırsatta sözlü ve fiili saldırıda bulunmuştu. Müslümanlara karşı başlatılan boykotla onların Ebu Tâlib mahallesinde üç yıl boyunca muhasara altında tutulmasına öncülük etmiş, dışarıdan yapılmak istenen yardımlara da engel olmuştu.

Resulullah Aleyhisselâm'ın Medine'ye hicret etmesine mâni olmak için Dârünnedve'de yapılan toplantıda onun her kabileden seçilecek gençler tarafından öldürülmesini teklif eden ve hicret gecesi evini muhasara altına alarak öldürülmesini plânlayan da yine odur.

Resulullah Aleyhisselâm'ın: "**Bu ümmetin firavunu**" olarak vasıflandırdığı Ebu Cehil hakkında pek çok Âyet-i kerime nâzil olmuştur.

Ezcümle Kıyâmet sûre-i şerif'inde şöyle buyurulmaktadır:

"İşte o tasdik etmemiş, namaz da kılmamıştı. Aksine yalanlamış ve arkasını dönmüştü. Sonra da salına salına yürüyerek taraftarlarının yanına gitmişti. Gerekir o belâ sana gerek! Evet! Gerekir o belâ sana gerek!" (Kıyâmet: 31-35)

Bu Âyet-i kerime'ler onun gibi İslâm düşmanlarını da kapsamaktadır.

Annesi Esmâ binti Muharribe -radiyallahu anhâ- müslümanlıkla şereflenmiş, Mekke'nin fethinden sonra müslüman olan oğlu İkrime -radiyallahu anh- ise meşhur bir vali ve kumandan olarak İslâm'a hizmet etmiştir.

Ebu Cehil'in Katli:

Mahzum oğulları birçok kimselerin öldürüldüğünü görünce Ebu Cehil'in etrafını sararak koruma altına aldılar. O ise: "*Anam beni bu gibi işler için doğurdu!*" diyerek övünüp duruyordu. Yetmiş yaşlarında inatçı bir müşrikti.

Müslümanların en büyük düşmanı olduğu ve onu öldürmek bir şeref sayılacağı için, mücâhidlerin her biri onu bulup öldürmek istiyordu. Hatta Ebu Cehil zannıyla bazı kimseleri öldürmüşlerdi.

Abdurrahman bin Avf -radiyallahu anh- şöyle anlatır:

"Bedir günü harp dizisinde idim. Medine müslümanlarından sağımda ve solumda iki delikanlı vardı. Birinin adı Afra oğlu Muâz, diğerininki Âmir bin Cemuh oğlu Muâz idi. İçimden: *'Keşke bu toylar arasında değil, tecrübeli yiğitler arasında olsaydım!'* diye düşündüğüm sırada, onlardan biri beni eli ile dürterek: *'Amca! Ebu Cehil'i tanır mısın?'* dedi. *'Tanıyorum amma, niçin soruyorsun yeğenim?'* dedim.

Genç *'O bizim peygamberimizle savaşmış, vallahi eğer eceli gelmişse canını almadan bırakmayacağım!'* dedi.

Öteki genç de aynı şeyi söyledi. Hayret ettim. Az sonra düşmanlar içinde Ebu Cehil gözüme ilişti. Gençlere: *'İşte aradığınız şudur!'* diye gösterdim. İkisi birden kartal gibi Ebu Cehil'in yanına süzöldüler ve kimildayamayacak bir hâle getirinceye kadar ona kılıç vurdular."

Daha sonra Resulullah Aleyhisselâm'a gelip hadiseyi anlattılar. **"Onu hanginiz öldürdü?"** buyurdu. İkisi birden: *"Ben öldürdüm!"* dediler. Resulullah Aleyhisselâm: **"Kılıçlarınızı sildiniz mi?"** buyurdu. *"Silmedik."* dediler. Kılıçlara baktı. **"Evet ikiniz de öldürmüşsünüz, fakat onun üstünden çıkanlar Cemuh oğlu Muâz'ındır."** buyurdu.

Savaş kazanıldıktan sonra Resulullah Aleyhisselâm: **"Ebu Cehil ne yaptı, kim bakıp gelecek?"** buyurdu. Abdullah bin Mesud -radiyallahu anh- derhal yerinden kalkıp Ebu Cehil'in yanına gitti. Afra hatunun iki oğlunun vurduğu kılıç yaraları ile düşmüş can çekişiyordu. *"Ebu Cehil sen misin?"* diyerek sakalını tutup çaktı. Ebu Cehil: *"Öldürdükleriniz içinde benden daha büyük kimse var mı? Bu ölüm bana ar değildir."* dedi. Abdullah -radiyallahu anh- onun göğsüne oturdu. Ebu Cehil: *"En yüksek yere çıktın!"* dedi. Sonra başını kesip sakalından sürükleyerek Resulullah Aleyhisselâm'ın yanına getirdi. Resulullah Aleyhisselâm Ebu Cehil'in başını görünce: **"Hamd olsun o Allah'a ki kuluna yardım etti, dinini üstün kıldı."** buyurdu.

Bir ömür cehâlette kalan Ebu Cehil, müşriklerin muharebe ihtiyaçlarının büyük bir kısmını bizzat karşıladığı Bedir savaşı'nda cezasını bulmuş, katledilen diğer müşriklerle beraber Bedir'deki kör kuyulardan birine atılmıştır.

İbrahim Aleyhisselâm ve Dâveti:

Bu hak ve hakikati yayma cihadı İbrahim Aleyhisselâm'ın cihadına ne kadar da benziyor. O nasıl ki çekinmeden hak ve hakikati tebliğ etmişse bugünkü bu müslümanlar da çekinmeden hak ve hakikati tebliğ ediyorlar. Buna kalemle cihad denir.

Diğer taraftan bu münafıklar eski münafıklara ne kadar da benziyor. Bu Ebu Cehiller, eski Ebu Cehillere ne kadar benziyor. Çünkü bunların torunlarıdır. Her ne kadar zaman geçmişse de torunluğunu yapacak.

.

Babası ve kavmi aşırı putperest oldukları halde İbrahim Aleyhisselâm putlara aslâ iltifat etmemiş, bâtıla hiçbir şekilde meyletmemiştir. Allah-u Teâlâ'ya sığınarak bütün gücü ve cesareti ile O'nun yüce dinini tebliğe ve neşre çalışmış, neticesinde de kıyamete kadar bâki kalacak bir iz bırakmıştır.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

"İbrahim babasına ve kavmine demişti ki:

Ben sizin taptıklarınızdan uzağım. Ben yalnız beni yaratana taparım. Çünkü O beni doğru yola iletecektir." (Zuhruf: 26-27)

İbrahim Aleyhisselâm sadece kendi çağındaki insanları değil, gelecek nesilleri de irşad edip yol göstermiş ve unutulmaz hatıralar bırakmıştır.

"Bu sözü, ardından geleceklere devamlı kalacak bir miras olarak bıraktı. Artık belki doğru yola dönerler." (Zuhruf: 28)

İbrahim Aleyhisselâm'ın Allah-u Teâlâ'nın dinini yeryüzüne yerleştirmede ve gelecek nesillere aktarmada büyük bir payı vardır. Zürriyeti içinde bu sözü tasdik edenler, bu kelimeyi söyleyenler devamlı bulunacaktır.

Bizim atamız İbrahim Aleyhisselâm'dır. Herkes aslının icraatını yapıyor.

O İbrahim Aleyhisselâm ki;

"İbrahim ne yahudi ne de hıristiyandı. Fakat o Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir müslümandı. Müşriklerden de değildi." (Âl-i imran: 67)

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"İbrahim'i de gönderdik. O kavmine şöyle demişti: 'Allah'a kulluk edin, O'ndan korkun! Eğer bilmiş olsanız, bu sizin için daha hayırlıdır.'" (Ankebût: 16)

Bu dâvet, gönderilen bütün Peygamber Aleyhimüsselâm Hazerâti'nin ortak dâvetidir. Her gelen peygamber ümmetini; Allah'a inanmaya, O'na kulluk etmeye, O'ndan hakkıyla korkmaya dâvet etmiştir.

İbrahim Aleyhisselâm kavmine şöyle söyledi:

"Siz Allah'ı bırakıp birtakım putlara tapıyorsunuz, asılsız sözler uyduruyorsunuz.

Bilmelisiniz ki Allah'ı bırakıp da taptıklarınız o şeyler size rızık veremezler.

O halde rızık Allah katında arayın.

O'na kulluk edin, O'na şükredin.

Hepiniz O'na döndürüleceksiniz." (Ankebût: 17)

Daha sonra onları tehdit ve ikaz ederek şöyle buyurdu:

"Eğer siz yalanlarsanız, bilin ki sizden önceki ümmetler de yalanlamışlardı. Peygambere düşen, yalnız açıkça tebliğ etmektir." (Ankebût: 18)

Kendisinden önceki peygamberlerin de aynı tebliği getirdiklerini, halkı Hakk'a dâvet ettiklerini ve kavimleri tarafından aynı şekilde reddedildiklerini hatırlattı.

Babası başta olmak üzere yakınları ve kavmi ona kızdılar, öfkeleniler, risaletini yalanladılar, sert tartışmalara giriştiler.

Bu hususta Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Kavmi onunla tartışmaya girişti. Onlara dedi ki: 'Beni doğru yola erdirmişken, Allah hakkında benimle tartışıyor musunuz?

Ben sizin O'na ortak koştuğunuz şeylerden korkmam!

Ancak Rabb'im bir şeyi dilemiş ise, o başka. Rabb'imin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Hâlâ öğüt almıyor musunuz?" (En'âm: 80)

Putlarının hışmı ile kendisini korkutmaya kalkışan kavmini uyarmaya, sağ duyularını kullanmaya çağırdı:

"Siz, Allah'ın size haklarında hiçbir hüküm indirmedığı şeyleri O'na şirk koştuktan korkmazken, ben sizin O'na şirk koştüğünüz putlardan nasıl korkarım?"

Eğer biliyorsanız (söyleyin)! Emniyette olmaya hangi taraf daha lâyıktır? (En'âm: 81)

Allah'ı birleyenler mi, yoksa şirk koştan müşrikler mi?

Allah-u Teâlâ bu hususta kesin hükmünü bildirerek şöyle buyurdu:

"İman edip de imanlarına zulüm bulaştırmayanlar var ya! İşte güven onlarıdır ve doğru yolda olanlar da onlardır." (En'âm: 82)

Emniyette olmaya en lâıyk olan fırka; iman edip kendilerini Allah-u Teâlâ'ya adayanlar, imanlarına hiçbir surette şirk karıştırmayanlardır. Hidayete erdirilmiş olanlar, ahirette de güven içinde olanlar işte bunlardır.

"Doğrusu Rabb'in hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir." (En'âm: 83)

Dilediğini yükseltmekte hikmeti sonsuzdur, buna kimlerin lâıyk olduğunu en iyi bilen O'dur.

Resul ve Nebilerin Vekili, Onların Yaptığı İş Yapan Hatm'ül-Evliyâ:

Ulül-azm peygamberler başta olmak üzere bu zamanda bütün peygamberlerin işini o yapıyor.

İşte size delilini gösteriyorum:

Abdülkâdir Geylânî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Fütûhü'l-Gayb"** adlı eserinde buyurur ki:

"O resul ve nebilerin vekilidir, peygamberler bunu vekil etmişlerdir." (33. Makale)

İmam-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri ise:

"Bu zât, geçmiş ümmetlerdeki ulü'l-azm peygamberlerin işini görür." buyuruyor. ("Mektûbât"; 234. Mektûb)

O bir taraftan Resulullah Aleyhisselâm'ın velâyetini, bir taraftan vekâletini taşıdığı için; hem o vazifeyi, hem o vazifeyi görüyor.

Onun velâyeti ve vekâleti onda olduğu için, iki bedende bir ruh olduğu için, o o sayıldığı için bu haller husule gelir.

Hâtemü'l-Evliyâ'nın "Din Kâfirleri"ne Vurduğu İki Kılıç:

Âhir zamanda zuhur edecek olan "**Hâtemü'l-evliyâ**"nın vasıflarını açıkça gözler önüne seren Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sirruh- Hazretleri, "**Risâle fî Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye**" adlı eserinin son satırlarında Hâtemü'l-evliyâ'nın vazîfesine işaret etmiş; onun Allah tarafından verilmiş iki kılıca sahip olduğuna dikkati çekerek, onu "**Din kâfirleri**"ne gâlip getiren bu kılıçlardan birinin "**Kalem**", diğeri ise, vâris olduğu "**Yakîn**" mertebesi olduğunu haber vermiştir:

"Bil ki, onun alâmetlerinden birisi de; onun kılıcının, mukâbele ettiğinde kendisini gâlip getiren 'kalem'i olmasındır.

Peygamber Aleyhisselâm kâfirlere kendi kılıcıyla vurup, onları öldürürdü; Hâtemü'l-velî de onlara bātında, kendi kalemiyle vurur ve onları helâk eder. Böylelikle Allah onu, Zât'ıyla mukâbelede bulunan bir 'kılıç' kılar.

Allah-u Teâlâ'nın kılıcı ikidir:

'Din kılıcı' ki, Muhammed Aleyhisselâm'ın izinde bulunmaktır. O kılıç, din ehlinin kendisiyle ayakta durduğu; şirk, şek (şüphe) ve tahmin ehlinin boyunlarının kendisiyle vurulduğu kılıçtır.

'Yakîn kılıcı' ise 'Kibriyâ kılıcı'dır ki; Kudsi ruh'tan sür'atle 'Hâtemü'l-evliyâ'ya ulaşır. Bu kılıç ise; 'Temkîn ehli'nin kendisiyle ayakta durduğu, alâkaların ve mel'un (şeytan)ın vesveselerinin kendisiyle kesilip koptuğu, din kâfirlerinin ruhlarının Zât'ıyla katlolunduğu bir kılıçtır.

Yakınlığın incelikleriyle onlardan sıyrılıp çıkarılan müminlerin ruhlarının cemaati içinde Allah, onları katlettiği din kılıcını Hâtemü'l-enbiyâ'ya has kılmış ve şeytanın nüfûzundan selâmete erişen Yakîn erbâbı'na mîras bırakmıştır." ("Risâle fî Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye", Süleymâniye Kütüphânesi, Ayasofya, nr.: 2058, vr. 207^b)

Evliyâullah'ın Hatm'ül-Evliyâ'nın Bu Cihadına Dair Bazı İfşaatları:

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sirruh- Hazretleri'nin bir beyanları şöyledir:

"O yeryüzünde Allah'ın; halkı kendisiyle terbiye ettiği ilâhî bir kırbaçtır. Ölmüş olan kalpleri onun ru'yetiyle diriltir ve halkı (onunla) kendi yoluna çevirir. Hukûk-u ilâhî'sini onunla ayakta tutar." (Nevâdirü'l-usûl, c. 1, s. 620)

.

İmam-ı Rabbânî -kuddise sirruh- Hazretleri "**260. Mektub**"unda:

"Kararmış olan âlem onun zuhur nuruyla aydınlanır. Onun hidayet ve irşad nurları bütün âleme yayılır." buyurmuşlardır.

.

Hâtem-i velî'nin yaptığı mücâhede ve mücâdeleyi Seyyid Abdülkâdir Geylânî -kuddise sirruh- Hazretleri şöyle beyan buyuruyorlar:

"Kim ki bu hâle ererse, artık Azîz ve Celîl olan Allah'ın kapısından onu hiçbir engel alıkoymamaz. Bayrağı indirilemez. Askeri mağlup edilemez. Hakk'ı haykıran sesi susturulamaz. Tevhid kılıcı için bir hudut çizilemez. İhlâs adımları yürümekle yorulmaz. Hiçbir iş ona güç gelmez. Hiçbir kapı önünde kapalı durmaz, açılınca da kapanmaz. Bütün kapalı kapıların kanatları uçuşur, bütün yönler açılır. O Hakk Teâlâ'nın huzuruna varıncaya kadar, hiç kimse onu durdurmaya güç yetiremez." ("Fethu'r-Rabbânî"; 60. Meclis)

O, Hakk tarafından gönderilmiştir, Hakk onu destekliyor. Onun içindir ki onu hiç kimse mağlup edemez. Ona öyle bir bayrak verilmiştir ki, o bayrak nübüvvet bayrağıdır. Onu o taşıyor.

Abdülkâdir Geylânî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin diğer bir beyanları da şöyledir:

"O öyle bir kuldur ki, Hakk'a vâsıl olmuş, O'nu görmüş ve mâsiva deneni Hakk'ın zâtından gayri şeyleri bilmiştir." (Fethu'r-Rabbânî"; 60. Meclis)

Hakk'a vâsıl olunca onun işi orada bitiyor, ondan sonra yeni bir irşad için tekrar ileriye sürüyor. Bunlar mânevi işlerdir.

•

Bu ifşaatlar yapılan işin ehemmiyetini ve Allah katındaki değerini gösteren en büyük delillerdir.

•

Ey müslüman!

Bu sahtekârları, bu münâfıkları terket, imanına sahip çık, şu Âyet-i kerime'nin tecelliyatına mazhar olmak için çalış:

"Allah'a ve ahiret gününe inanan bir milletin; babaları, oğulları, kardeşleri veya akrabaları da olsa, Allah'a ve Peygamber'ine muhalefet eden kimselere sevgi beslediklerini göremezsin. Onlar o kimselerdir ki Allah imanı kalplerine yazmış ve onları kendinden bir ruh ile takviye edip desteklemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedî kalacaklardır. Allah onlardan râzı olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın hizbi (partisi)dir. İyi bilin ki kurtuluşa ulaşacak olanlar Allah'ın hizbi (partisi)dir." (Mücadele: 22)

Bu iman edenlerin durumudur.

Bu inkârcı münâfıkların ve onlara arka çıkanların durumu ve akıbeti ise şudur:

"Allah'a ve Peygamber'ine muhalefet edenler, işte onlar en aşağılık kimseler arasındadırlar." (Mücadele: 20)

"Kim de Allah'a ve Peygamber'ine isyân eder, O'nun koyduğu sınırları çiğneyip aşarsa, onu da içinde ebedî kalacağı ateşe koyar. Onun için hor ve hakir edici bir azap vardır." (Nisâ: 14)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TEKVİR SÛRE-İ ŞERİF'İNİN TEFSİRİ-2

Çok Şerefli Bir Elçi'nin Sözü:

Kur'an-ı kerim'de Allah-u Teâlâ'nın bir veya birkaç şey üzerine yemin ederek söze başlaması, o beyan edilecek sözün çok mühim olduğunu; eğer bir hadise ise, o hadisenin mutlaka gerçekleşeceğini göstermektedir.

Nitekim Allah-u Teâlâ bu Sûre-i celile'de de dört önemli şey üzerine yemin ederek şöyle buyurmuştur:

"Hayır! (Gündüz) kaybolan yıldızlara andolsun!" (Tekvîr: 15)

Öyle yıldızlar ki akıp giderek gündüzleri gözlerden gizlenirler.

"(Gece) ortaya çıkıp gözükünlere andolsun!" (Tekvîr: 16)

Geceleri geri dönerek gözlere ve gönüllere ferahlık verirler.

"Kararmaya yüz tuttuğu zaman geceye andolsun!" (Tekvîr: 17)

Gecenin gelme vakti, kararmaya başladığı ilk saatlerdir. Gitme vakti de yok olmaya yüz tuttuğu, sabaha yöneldiği son saatlerdir ki sabahın müjdecisidir.

"Ağarmaya başladığında sabaha andolsun!" (Tekvîr: 18)

Allah-u Teâlâ gecenin karanlığını gündüzün ışığıyla, gündüzün ışığını gecenin karanlığı ile giderir. Her biri diğerini durmadan ve gecikmeden kovalar. Biri gider gitmez diğeri, o gittiğinde ise öbürü hemen gelir. Işığı karanlığa giydirip örttükten sonra, bir de çevirip karanlığı ışığa giydirir.

"Şüphesiz ki bu (Kur'an), çok şerefli bir elçinin sözüdür." (Tekvîr: 19)

Bu Âyet-i kerime yeminlerin cevabıdır. Burada **"Resul"** kelimesi ile kastedilen Cebrâil Aleyhisselâm'dır. Kur'an-ı kerim'in Cebrâil Aleyhisselâm'a nispet edilmesi, Allah katından onun getirmiş olmasından dolayıdır.

Allah-u Teâlâ Hâkka sûre-i şerifinde ise şöyle buyurmaktadır:

"Görebildikleriniz ve göremedikleriniz üzerine yemin ederim ki, (Kur'an) elbette şerefli bir elçinin sözüdür." (Hâkka: 38-39-40)

Kur'an-ı kerim Muhammed Aleyhisselâm'ın getirdiği kesin bir sözdür. Bu söz, âlemlerin Rabb'inden indirildiği hâlde, bu Âyet-i kerime'lerde Muhammed Aleyhisselâm'a izafe edilmiştir.

Allah-u Teâlâ vahyi getiren Cebrâil Aleyhisselâm'ı övüyor ve mütebâki Âyet-i kerime'lerde vasıflarını şöyle beyan buyuruyor:

"O elçi güçlüdür, Ars'ın sahibi katında itibarlıdır." (Tekvîr: 20)

Aldığı emri yerine getirmede hiç şüphesiz ki büyük bir kuvveti vardır. Derecesi ve makamı yücedir, şeref ve itibarı yüksektir.

"Orada kendisine uyulandır, güvenilen bir elçidir." (Tekvîr: 21)

Üstün bir mevkiyi vardır, Mele-i â'lâ'da kendisine son derece itaat ve itimat edilen mukarreb bir melektir. Aldığı vahyi güvenilirlik içinde Peygamber'e nakleder.

"Arkadaşınız aslâ deli değildir." (Tekvîr: 22)

Yıllarca bir şehirde beraber yaşadığınız, sohbet ettiğiniz, fikirlerine danıştığınız Muhammed Aleyhisselâm, sizin iftira ve iddiâ ettiğiniz gibi cinlenmiş bir kimse değildir.

"Andolsun ki; onu apaçık ufukta görmüştür." (Tekvîr: 23)

Cebrâil Aleyhisselâm kendisine Allah-u Teâlâ'nın onu yaratmış olduğu aslî suretinde görünmüştür. Onun altı yüz kanadı vardı ve yaratılışının büyüklüğü ufku kaplamıştı.

Aslî suretinde ikinci defa görmesi ise gökte, Sidre-i müntehâ'da olmuştur. Resulullah Aleyhisselâm'dan başka hiçbir peygamber Cebrâil Aleyhisselâm'ı hakiki şeklinde görmemiştir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in ilâhî ahkâma, peygamber kıssalarına, milletlerin tarihine, mebde ve meâda, geçmişe ve geleceğe dâir verdiği haberler her bakımdan hakikata mutabıktır.

"O (peygamber), gayb haberlerini vermede aslâ cimri değildir." (Tekvîr: 24)

Haber verdiği vahiy ve diğer gayb ile ilgili gizli bilgileri bildirmekte cimri davranmaz, haberleri gizleyip saklamaz. Haber verdiği her şeyde güvenilir olup, kendi zannına göre konuşmakla suçlanamaz.

Zira müşrikler, onu keyfine göre konuşmakla suçluyorlardı, bu zamandaki müşrikler gibi.

Onun gaybdan haber vermesi, kimsenin bilmediği şeyleri bilmesi şaşılacak bir şey değildir. Onu, o yüksek fitrat ve ahlâkta yaratan Allah-u Teâlâ'nın gayb ilmiyle onu şerefliendirmesi de çok görülecek bir şey değildir.

"Bu Kur'an, kovulmuş şeytanın sözü değildir." (Tekvîr: 25)

Âlemlerin Rabb'i olan Allah tarafından beşeriyetin saâdet ve selâmeti için indirilmiştir.

"O halde nereye gidiyorsunuz?" (Tekvîr: 26)

Bu hakikatlere karşı doğru yolu bırakıp da hangi görüş ve düşüncelere kapılıyorsunuz?

Tam bir teslimiyetle, İslâm'ın sulh ve selâmetine niçin girmiyorsunuz? İslâm bir bütün olduğu halde, işinize gelene inanıyor, işinize gelmeyene, bilhassa içyüzünüzü ortaya koyan hükümlere inanmıyorsunuz?

"O, âlemler için bir öğüttür." (Tekvîr: 27)

Bütün beşeriyete, saâdet ve selâmet yolunu gösteren bir hidayet rehberidir.

Kur'an-ı kerim'in indirilmesinden asıl gaye, doğru yolda gitmek isteyenlere o yolu anlatmaktır. Doğru gitmek istemeyen kimseler ise bu hatırlatmadan hoşlanmaz, ondan istifade etmezler. Allah-u Teâlâ'nın hükümleri onları körlükten, sağırılıktan uyandırmaz. Uyandırsa da, onlar eğrilikten hoşlandıkları için, sapıklık yolunda gitmek isterler.

"İçinizden dosdoğru bir yola gitmek isteyenler için." (Tekvîr: 28)

Çünkü hatırlatmalardan, ikaz ve irşaddan faydalanacak olanlar ancak onlardır.

Kur'an-ı kerim'i dikkatle inceleyenler, insanların kazanabileceği bütün şan ve şerefi, dünya ve ahirete âit bütün selâmet ve saâdeti bulacaklarına aslâ şüphe etmezler.

Allah-u Teâlâ onu hasta gönüllere bir şifâ, bir hidayet rehberi ve bir rahmet olarak göndermiştir. Yaştan, kurudan her ne varsa hepsi onda mevcuttur. Hiçbir şey eksik bırakılmamıştır.

"Âlemlerin Rabb'i olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz." (Tekvîr: 29)

Sizin isteğiniz Allah'ın isteği olmadan gerçekleşemez.

Kullarının en küçük ihtiyaçlarını bile öyle dikkate alır ki, ihtiyaçlarının nasıl karşılandığının farkında bile olmazlar.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm

Tâif Yolculuğu

Hazret-i Âişe -R. Anhâ- İle Nişan:

Bir gün Osman bin Mâz'un'un zevcesi Havle binti Hakîm -radiyallahu anhâ- Resulullah Aleyhisselâm'ın yanına gelerek: **"Yâ Resulellâh! Evine girince Hatice'nin yokluğunu hissettim."** dedi.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Evet öyledir. O çocuklarımın anası, evin de görüp gözeticisi idi." buyurdu.

Daha sonra Havle, kendisine Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh-ın kızı Âişe ile Zem'a -radiyallahu anh-ın kızı Sevde'yi tavsiye etti. Bunun üzerine:

"Haydi git, her ikisi hakkında benim için konuş." buyurdu.

Havle -radiyallahu anhâ- önce Ebu Bekir -radiyallahu anh-ın evine gitti. Evde Ümmü Ruman -radiyallahu anhâ- vardı. **"Ey Ümmü Ruman! Allah-u Teâlâ hayır ve bereketten sizin üzerinize neyi erşirdi biliyor musun?"** dedi. Ümmü Ruman -radiyallahu anhâ-: **"O hayır ve bereket nedir?"** diye sorunca Havle: **"Resulullah Aleyhisselâm Âişe'yi istemek için beni gönderdi."** dedi.

Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- o anda evde olmadığından Ümmü Ruman -radiyallahu anhâ- bir cevap vermedi. Daha sonra durum Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh-e intikal ettirildi. Bu tekliften fevkalade mahzuz olan Ebu Bekir -radiyallahu anh-, Resulullah Aleyhisselâm'ı evine çağırarak nişanlayıp nikâhlarını kıydı. Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz temyiz yaşında nikâhlanmıştı ve altı-yedi yaşlarında bulunuyordu. Üç yıl sonra da hicretin ikinci yılında, bülüğ yaşına girdikten birkaç ay sonra Şevval ayında Medine-i münevvere'de evlendiler.

Urve -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'e şöyle buyurmuştur:

"Rüyâmda sen bana üç gece gösterildin. Melek seni bana beyaz bir ipek parçası içerisinde getirdi ve: 'İşte senin hanımın! Aç onu!' dedi. Ben de yüzünü açtım, ne göreyim, senmişsin. 'Eğer bu rüyâ Allah'tan ise onu gerçekleştirsin.' dedim." (Buhârî-Müslim: 2438)

Bu Hadis-i şerif Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in evlenmeden önce Resulullah Aleyhisselâm'a rüyâsında gösterildiğini ifade etmektedir.

Hazret-i Sevde -R. Anhâ- İle Nikâh:

Sevde -radiyallahu anhâ- ilk müslümanlardandı. Kocası Sekrân bin Amr -radiyallahu anh- ile birlikte Habeşistan'a hicret etmiş, oradan da Mekke'ye dönmüştü. Çok geçmeden kocası hastalanarak vefat etti. Elli yaşlarında idi ve beş-altı kadar çocuğu vardı.

Havle -radiyallahu anhâ- Resulullah Aleyhisselâm'ın isteği üzerine dünürlük için Sevde -radiyallahu anhâ-ya geldi. **"Allah sana hayır ve bereketten ne erıştirdi biliyor musun?"** dedi. Sevde -radiyallahu anhâ-: **"Nedir o?"** diye sordu. Havle -radiyallahu anhâ-: **"Resulullah Aleyhisselâm seni istemek için beni gönderdi."** deyince: **"Bunu babama söyle!"** cevabını verdi.

Zem'a -radiyallahu anh- yaşlı bir kimseydi. Bu habere çok sevindi. **"Doğrusu bu çok şerefli ve hayırlı bir eş, pek münasiptir."** diyerek Resulullah Aleyhisselâm'ı çağırıldı ve Sevde -radiyallahu anhâ-yı ona nikâhladı. Resulullah Aleyhisselâm onu dinine bağlılığının mükâfâtı olarak, yalnızlıktan kurtarmak gayesiyle nikâhlamıştı.

Sevde -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz zaten daha önceleri de bu hayırlı iş için böyle olacağını rüyâsında görmüştü.

Yaşlı olması sebebiyle Resulullah Aleyhisselâm'ın kendisini boşayacağı endişesine kapılarak müracaatta bulunmuş ve: **"Yâ Resulellah! Beni boşama, nikâhın altında tut. Zira ben senin zevcelerinin arasında haşrolunmak isterim. Nöbet günümü gönül hoşnutluğu ile Âişe'ye vereyim."** demişti.

Bunun üzerine nâzil olan Âyet-i kerime'de Allah-u Teâlâ şöyle buyurdu:

"Eğer kadın kocasının ilgisizliğinden veya kendisinden yüz çevirmesinden endişe ederse, bazı fedâkârlıklarla sulh olup aralarını düzeltmelerinde bir günah yoktur. Sulh ise daha hayırlıdır." (Nisâ: 128)

Resulullah Aleyhisselâm bunu kabul buyurarak onu hâli üzere bırakmıştı. Hazret-i Sevde -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz nöbet gününü Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ-ya vermiş olarak "Müminlerin anneleri" arasındaki yerini muhafaza etmiş, Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-in hilâfeti sonuna kadar yaşamıştır.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Validemiz buyururlar ki:

"Bir defasında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-in bazı hanımları 'Hangimiz önce ölüp de en önce sana kavuşacaktır?' diye sormuşlardı. O da cevaben:

"Eli uzun olanınız." buyurmuştu.

Bunun üzerine bir çubuk alarak kollarını ölçmeye başladılar. İçlerinden en uzun kollu kadın Sevde çıktı. Fakat Resulullah Aleyhisselâm'ın vefatından sonra öğrendik ki; kolu uzun olan kadın, sadakası bol cömert kadın demekmiş. Ve hakikaten içimizde Resulullah Aleyhisselâm'a ilk iltihak eden kadın Sevde oldu. Sevde sadaka vermeyi çok severdi." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 701)

Tâif Yolculuğu (620 M.):

Ebu Tâlib'in vefatından sonra Hâşim oğullarının başına Ebu Leheb geçmişti. Önceleri akrabalık gayretiyle ve Ebu Tâlib'in vasiyeti üzerine yeğenini savunmaya başlamışsa da, daha sonraları Ebu Cehil gibilerin kışkırtmaları ile yeğenini kesinlikle terketti.

Kureyşliler zaten Ebû Tâlib'in vefatını bekliyorlarmış gibi, Resulullah Aleyhisselâm ve müslümanlar üzerindeki zulüm ve baskılarını kat kat artırdılar. Bunun üzerine yanına evlâtlığı Zeyd bin Hârise - radiyallahu anh-i alarak Mekke devrinin onuncu yılında Şevval ayında, Mekke'ye iki günlük (85 km.) mesafe olan Tâif şehrine gitti. İslâmiyet'i oralarda yaymayı düşünüyordu.

Tâifliler'le Mekke halkının büyük dedeleri Mudar olduğu için bir sülâleden idiler. Fakat aralarında rekabet vardı. Bu rekabet Resulullah Aleyhisselâm'a ümit veriyordu.

Tâif, bağlık bahçelik bir yerdî. Orada bulunan Sakîf kabilesi putlara tapıyorlardı. Onları İslâm'a çağırarak ölüme gitmek demekti. Fakat o tebliğ görevini yerine getirmek istiyordu. Tâif'de on gün kaldı, oranın ileri gelen eşrâfını çağırarak onlarla konuştu. Kendisinin Allah tarafından gönderilen bir Peygamber olduğunu arz ederek Allah'a imana dâvet etti. Fakat hiçbir müslüman olmadıkları gibi, kaba ve ters sözlerle teklifi reddettiler. Gençlerin müslüman olmalarından korktular. *"Allah peygamber göndermek için senden başka kimse bulamadı mı?"* dediler. *"Kavmin senden nefret etti, onlar sözlerini kabul etmeyince bize geldin. Vallahi biz de kavmin gibi senden kaçınır, seni reddederiz!"* dediler. *"Memleketimizden çık git, nereye gidersen git!"* dediler. En çirkin bir red ile ilâhî dâveti reddettiler.

Alay etmekle başladılar, işi çirkin hakaretlere kadar vardırıdılar. Onu Tâif'ten çıkarmaya mecbur etmekle kalmadılar, içlerinden birtakım ıpsız, ayak takımından kimseleri kışkırtıp musallat ettiler. Onlar da yolun iki yanına sıralanıp taş ve sopalarla saldırdılar. Bağırıp çağırıyorlar, küfürler yağıdırıyorlardı. Resulullah Aleyhisselâm'ın mübarek ayakları ve topukları kan içinde kalmıştı. Dermansız düşüp oturdukça zorla kaldırıp yürüttüler, taşlamaya devam ederek gülüşüp eğlendiler. Evlâtlığı Zeyd bin Hârise -radiyallahu anh- de kendisini korumak için çaresizlik içinde vücudunu ona siper ediyordu. Onun da başı yarılmış, ayaklarından kanlar akıyordu.

Resulullah Aleyhisselâm nihayet yorgun ve bitkin bir halde Rebiâ'nın oğulları Utbe ve Şeybe'nin yol üstündeki bağına sığınarak tâkiplerinden kurtuldu. Onlar da çekip gittiler.

.

Üzgün ve bitkin bir halde bir asmanın gölgesinde biraz dinlenip sükûnet bulduktan sonra ellerini semâya kaldırdı, şöyle ilticâ ve niyazda bulundu:

"Ey Allah'ım! Kuvvetsiz ve çaresiz kaldığımı, halkın nazarında hor ve hakir görüldüğümü ancak sana arz ve şikâyet ederim.

Ey merhametlilerin en merhametlisi! Herkesin hor görüp de dalına bindiği biçârelerin Rabb'i sensin, benim Rabb'im sensin. Sen beni kötü huylu yüzsüz bir düşman eline düşürmeyecek, hatta hayatımın dizginlerini eline verdiğin akrabamdan bir dosta bırakmayacak kadar bana merhametlisin.

Ey Allah'ım! Senin gadabına uğramayayım da, çektiğim belâ ve sıkıntılara hiç aldırmm. Fakat senin af ve merhametin bana bunları göstermeyecek kadar geniştir.

Ey Allah'ım! Senin gadabına uğramaktan, rızândan mahrum kalmaktan, sana senin o karanlıkları aydınlatan dünya ve ahiret işlerini yoluna koyan ilâhî nuruna sığınıyorum.

Ey Allah'ım! Sen hoşnud oluncaya kadar affını dilerim.

Ey Allah'ım! Her kuvvet, her kudret ancak seninle kâimdir."

Rebia'nın oğulları Utbe ve Şeybe, Sakiflilerin yaptıklarını görmüşlerdi, ona revâ görülen bu kötü muameleye üzüldüler. Aradaki akrabalık ilişkisi, kendilerini Resulullah Aleyhisselâm'a karşı gayrete getirdi. Hıristiyan köleleri Addas ile bir salkım üzüm gönderdiler. Resulullah Aleyhisselâm, kendisine üzüm getiren köleye İslâmiyet'i anlatarak müslüman olmasını sağladı.

Daha sonraları buraya bir mescid yapılmıştır.

.

Tâiflilerden bir hayır gelmeyeceğini gören Resulullah Aleyhisselâm üzgün bir halde geri dönüyordu. O güne kadar benzerine rastlamadığı hakaret ve zulme maruz kalmıştı. Mekke'ye iki konak mesafe kalmıştı ki, bir bulutun kendisini gölgelemekte olduğunu farketti. Dikkatlice bakınca içinde Cebrâil Aleyhisselâm'ı gördü.

Cebrâil Aleyhisselâm:

"Şüphesiz ki Allah, kavminin sana ne söylediklerini işitti. Sana şu dağlar meleğini gönderdi. Kavmin hakkında ne dilerse ona emredebilirsin." dedi.

Bunun üzerine dağlar meleği:

"Ey Muhammed! Cebrâil doğru söyledi. Sen ne dilerse emrine hazırım. Eğer şu iki yalçın dağın Mekkeliler'in üzerine kapanırcasına birbirine kavuşmasını istiyorsan emret kavuşturayım." dedi.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Hayır! Ben böylesini istemem. İsterim ki Allah bu müşriklerin sulbünden, yalnız Allah'a ibadet eden ve ona hiçbir şeyi şerik koşmayan bir nesil ortaya çıkarsın." buyurdu. (Buhârî)

Bu arada Mekkeliler Resulullah Aleyhisselâm'ı şehre almama kararı almışlardı.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, Mekke'ye girebilmek için müşriklerden Mut'im bin Adiy'e haber salarak himayesine girmek istediğini bildirdi. Onun himayesinde şehre girerek Kâbe'de namaz kılmış ve evine dönmüştür.

Mut'im böyle bir maceraya atılmanın tehlikesini çok iyi biliyordu. Bu yüzden bütün Kureyş kendisine düşman olabilirdi. Çok ağırlarına gittiği halde seslerini çıkarmadılar. O çok sıkıntılı anında kendisine yardım eden Mut'im bin Adiy'in bu iyiliğini hiç unutmamış, yeri geldikçe anmıştır.

Hatta Bedir savaşı sona erdiği zaman esir düşen müşrikler hakkında oğlu Cübeyr -radiyallahu anh-e:

"Eğer (senin baban) Mut'im bin Adiy sağ olsaydı da şu kokmuşlar hakkında şefaâtte bulunsaydı hiç şüphesiz ben onları Mut'im'e bağışlardım." buyurmuştur. (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1574)

Resulullah Aleyhisselâm Sakif liderlerini ikna edebilmek için büyük bir çaba sarfetmesine rağmen Allah-u Teâlâ henüz bir çıkış kapısı nasip etmemişti.

Tâif'ten döndükten sonra Mekke'de yeni bir şevkle İslâm'ı neşretmeye başladı.

EVLİYÂ-İ KİRAM

-Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN

“HÂTEMÜ'L-EVLİYÂ” HAKKINDAKİ

BEYAN ve İFŞAATLARI (88)

Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sirruh-

HAYATI ve ESERLERİ

Büyük velî Necmeddîn el-Kübrâ -kuddise sirruh- Hazretleri'nin önde gelen halîfelerinden olan Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sirruh- Hazretleri'nin hayatı hakkında kaynaklarda ayrıntılı bir bilgi bulunmamaktadır.

Suriye topraklarında bulunan **"Hama"** şehrinde dünyaya geldiği için **"Hamevî"** diye anılmıştır.

Milâdî 13-14. yüzyıllar arasında yaşamış olan Hazret, zaman zaman Şeyhü'l-ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sirruh- Hazretleri'nin en büyük halîfesi olan Sadreddîn el-Konevî -kuddise sirruh- Hazretleri'yle ve kendisi gibi Necmeddîn el-Kübrâ -kuddise sirruh- Hazretleri'nin mânevî terbiyesinde yetişen Necmeddîn-i Dâye -kuddise sirruh- Hazretleri'yle sohbet ve mülâkatta bulunmuştur.

Bir taraftan zühd ve nefis terbiyesine ağırlık vererek kısa zamanda önemli mesâfeler kateden Hazret, diğer taraftan 1233 milâdî yılında Şam'a gelmiş olan Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî Hazretleri ile buluşmuş ve onunla yedi yıl boyunca Tasavvufî meseleler hakkında konuşmuştur.

Moğol istilâsı esnâsında yaşadığı bölgeden ayrılarak, Anadolu topraklarına yerleşmek zorunda kalan Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sirruh- Hazretleri, bu bölgede **"Kübreviyye"** tarîkatının yayılmasında önemli bir rol oynamıştır.

Hâtemü'l-evliyâ'nın alâmet ve vasıfları hakkında **"Risâle fî Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye"** adı altında, küçük fakat son derece mühim bir risâle kaleme alan Hazret, bu risâlede rûhî yapısından mânevî hakîkatine ve icrâ edeceği büyük vazîfeye varıncaya kadar, **"Hâtemü'l-evliyâ"** ile ilgili çarpıcı ifşaatlar kaleme almıştır.

"HÂTEMÜ'L-VELÂYE"

HAKKINDAKİ BEYAN ve İFŞAATLARI

Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sirruh- Hazretleri **"Risâle fî Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye"** adlı eserinde, âhir zamanda geleceği bildirilen Hâtemü'l-evliyâ'nın alâmet ve vasıflarını ayrıntılı bir biçimde ele almış ve bu alâmetlerin tespiti hususunda şüphe ve tereddüte yer bırakmamıştır.

Cismî hususiyetleri pek çok velîden gizli tutulan, daha çok makâmı ve vasıflarıyla tanınan Hâtemü'l-evliyâ'nın kim olduğu hususunda, içinde müellife ait içtîhâdî bazı tespitler bulunmakla birlikte; eser âhir zamanda zuhur edeceğinde şüphe olmayan **"Hâtemü'l-evliyâ"**nın vazifesi ve alâmetleri hakkında gerçekten önemli ipuçları sunmakta ve oldukça mühim sırların kapısını aralamaktadır.

Hâtemü'l-Evliyâ'nın İrâdesinin ve Sözlerinin Hakikati:

Hâtemü'l-evliyâ'nın alâmetlerini esrar dolu sözlerle ortaya koyan Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sırruh- Hazretleri, "**Risâle fi Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye**" adlı eserinde Hâtemü'l-evliyâ olan zâtın irâdesinin ve sözlerinin hakîkatine nüfûz ederek şöyle buyurmuştur:

"Bil ki, Allah'ın yalancıları bırakması ve sâdıkları açığa çıkarıp; onları müşâhade, ma'rifetler, ilimler ve hâller cenneti olan sebât, ebedîlik ve ölümsüzlük cennetine sevketmesi onun (Hâtemü'l-evliyâ'nın) alâmetlerindedir. Öyle ki, Hâtemü'l-velî hakkında, talep ve emir sûretindeki 'kalem' ve 'harf'in hakîkati de bununla zuhûr eder. Kalem'in hakîkati ise; İlâhî kudret, irâde ve meşî'et (dileme)nin hakîkatine dönmek mânâsınadır. İrâdesizlik, rızâyaya uyma ve Hakk ile bâtlı birbirinden ayırıp gâlip getirme mânâsına dönüşen harfin hakîkati hangisidir? İşte o, Allah-u Teâlâ'nın sıfatlarından, kudsiyyetinden ve Allah'tan başkasının kuşatmadığı bu idrâke göre keşfedilenlerden ibârettir. O, kendi sözünden başka bir dille, onun hâricinde bir söz söyler gibi gizli ve örtülü olarak konuşur ki; söz harfinin dışında bir söz gibi, fiil harfiyle meydana gelir, meydana çıkma mahalline göre aslında onu söylememiş olur." ("Risâle fi Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye", Süleymâniye Kütüphânesi, Ayasofya, nr.: 2058, vr. 206^a)

Hâtemü'l-Evliyâ'yı Ölümsüz Kılan Mertebe:

Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Risâle fi Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye**"nin başka bir noktasında; Hızır Aleyhisselâm gibi Hâtemü'l-evliyâ'nın da ölümsüz kılındığına işâret ederek şöyle buyurmuştur:

"Kazâ mekânının içine girdiği için, Hızır Aleyhisselâm gibi ölümsüz olmak da onun alâmetlerindedir. O, hakîkat ve mecaz mekânıdır, en ulu mekândır; o, mülk ve akıl içindeki sevinç ve kurtuluş mekânıdır. O, hayâtın aslından tahsis edilen hayat ve ölümün indirildiği 'Hayy' ismine ulaşan 'Kazâ' mekânındaki Rabb'in ismine vâsıl olur. Hattâ ebedî ölümsüz olan Hızır ve gâib olmayan birini Allah, korunmuş olan gökyüzünde asılı duran bir yıldızın altındaki bir mülke, ya da yıldızın en altındaki mülke indirir; Hâtemü'l-evliyâ'ya ise hakîki hayatın ilerleyişini içirir, tâ ki ortaya çıksın ve yok olmasın, ebediyen ölümsüz kalsın. Çünkü mülk, akıl ve ruh ona nüzûl eder, yüksek göğün üzerinde asılı duran yıldız düşer; Havz ve Kevser'le, diri olan Hızır ona doğru iner. O hem yeryüzünde Hayy -Teâlâ ve Tekaddes- ismini taşıyan Hâtemü'l-evliyâ'nın ilerleyişi, hem de O'na dönen mahlûkâtın ecel sûretinin ilerleyişidir. Peygamber'imiz Mustafâ -sallallahu aleyhi ve sellem- rızkın sûreti, İsâ amelin sûreti, Mûsâ eserin sûretidir -aleyhimüs-salâtu ves-selâm-. Nasıl ki Allah-u Teâlâ İdrîs'i ve İsâ'yı göğe kaldırmış ve her ikisini de 'Aliyy' isminin taşıyıcısı kılmışsa; Hızır'ın inmesi ve yeryüzünde ilerlemesi de böyledir." ("Risâle fi Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye", Süleymâniye Kütüphânesi, Ayasofya, nr.: 2058, vr. 206^a-206^b)

Beytullah'ın, "Hâtemü'l-Evliyâ" Sûretinin İçine Sığdırılan Aslı:

Hâtemü'l-evliyâ'nın mânevî hakîkatine dikkatle nazar eden Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sırruh- Hazretleri; bu makâmın, Beytullah'ın mânevî aslının içine sığdırıldığı bir sûretten ibâret olduğunu keşfetmiş ve Peygamber'imizin de hakîkati olan bu has mertebeyi şöyle târif etmiştir:

"Bil ki, Peygamber'imizin -sallallahu aleyhi ve sellem- hareketleri, dünya halkına velîlerin sûreti üzerinden ulaşır. Bunların hepsi, velâyet evlerinin hücrelerinden dokuz harekettir; sonra 'Hâtemü'l-evliyâ' sûretinin içine sığdırılan 'Beytu'llâh'ın (Allah'ın evinin) hakîkatinden meydana gelen Peygamber'imizin ki -sallallahu aleyhi ve sellem- ortaya çıkar." ("Risâle fi Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye", Süleymâniye Kütüphânesi, Ayasofya, nr.: 2058, vr. 207^a-207^b)

Hâtemü'l-Evliyâ'nın "Din Kâfirleri"ne Vurduğu İki Kılıç:

Âhir zamanda zuhur edecek olan "Hâtemü'l-evliyâ"nın vasıflarını açıkça gözler önüne seren Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sırruh- Hazretleri, "Risâle fî Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye" adlı eserinin son satırlarında Hâtemü'l-evliyâ'nın vazîfesine işaret etmiş; onun Allah tarafından verilmiş iki kılıca sahip olduğuna dikkati çekerek, onu "Din kâfirleri"ne gâlip getiren bu kılıçlardan birinin "Kalem"i, diğersinin ise, vâris olduğu "Yakîn" mertebesi olduğunu haber vermiştir:

"Bil ki, onun alâmetlerinden birisi de; onun kılıcının, mukâbele ettiğinde kendisini gâlip getiren 'kalem'i olmasıdır.

Peygamber Aleyhisselâm kâfirlere kendi kılıcıyla vurup, onları öldürürdü; Hâtemü'l-velî de onlara bâtında, kendi kalemiyle vurur ve onları helâk eder. Böylelikle Allah onu, Zât'ıyla mukâbelede bulunan bir 'kılıç' kılar.

Allah-u Teâlâ'nın kılıcı ikidir:

'Din kılıcı' ki, Muhammed Aleyhisselâm'ın izinde bulunmaktır. O kılıç, din ehlinin kendisiyle ayakta durduğu; şirk, şek (şüphe) ve tahmin ehlinin boyunlarının kendisiyle vurulduğu kılıçtır.

'Yakîn kılıcı' ise 'Kibriyâ kılıcı'dır ki; Kudsi ruh'tan sür'atle 'Hâtemü'l-evliyâ'ya ulaşır. Bu kılıç ise; 'Temkîn ehli'nin kendisiyle ayakta durduğu, alâkaların ve mel'un (şeytan)ın vesveselerinin kendisiyle kesilip koptuğu, din kâfirlerinin ruhlarının Zât'ıyla katlolunduğu bir kılıçtır.

Yakınlığın incelikleriyle onlardan sıyrılıp çıkarılan müminlerin ruhlarının cemaati içinde Allah, onları katlettiği din kılıcını Hâtemü'l-enbiyâ'ya has kılmış ve şeytanın nüfûzundan selâmete erişen Yakîn erbâbı'na mîras bırakmıştır." ("Risâle fî Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye", Süleymâniye Kütüphânesi, Ayasofya, nr.: 2058, vr. 207^b)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

MEKTUBAT

127. MEKTUP

ŞEYH MUHAMMED ES'AD ERBİLÎ
(Kuddise Sırruh)

CEM' HÂLİ

15 Mart 1320 tarihinde gönderilmiş olan ülfet ve iltifat dolu mektubunuzu alıp okudum, çok memnun oldum. Rüyanızda bir levha üzerine yazılmış, devam etmeniz emredilmiş olan Kelime-i tevhid'i

görmemiz şükür ve teşekkürlerimi arz etmeyi icâb ettirdi. Bu durum, fakir kardeşinizle râbitaya devam ettiğinizi, ihlâs ve muhabbetinizin kemâlini ispat ediyor. Bu yüzden Cenâb-ı Hakk'a hamedederim. Allah-u Teâlâ sevgi ve muhabbetinizi artırsın. En kısa zamanda bu zikr-i şerif'in tesirinin sizde hâsıl olmasını nasip eylesin, âmin.

Muhterem Hoca Yekta Efendi Hazretleri'yle müzâkere ve fikir alışverişinde bulununuz. Sırası ile letâif zikrini öğrenip her biri ile ayrı ayrı beş-on gün meşgul olduktan sonra bu zikr-i şerif'i de öğrenip cem' hâlinin gelmesi için teveccüh buyursunlar. Gerçekten bir ay kadar oluyor fakiriniz hem kendim, hem de değerli ihvânım için imanda kemâl ihvan edilmesi niyaz ve merakında bulunuyorum.

Bizimle olan muhabbet, birlik ve beraberliğinizin gerekliliğine bu rüya da işaret etmiştir. Hakk Teâlâ Hazretleri cümlemizi hakikat mertebesine ermiş, gerçek müslümanlardan ve iman ehlerinden eylesin. Dili ile Allah'ın, gönlü ile mâsivânın kulu olanlardan eylesin, âmin.

[| Hakikat'te Bu Ay | Diğer Sayılar | Ana Sayfa |](#)

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (23)

Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- (12)

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri, Allah-u Teâlâ'nın "**Hâtemü'l-velâye**"yi âlemde tek bir şahsa tahsis ettiğini ve velâyeti onunla mühürleyeceğini ifâde ederek şöyle buyurmuştur:

"Onların (velîlerin) Hatm'ine gelince; o zamanda bir değil, bilakis âlemde birdir. Allah velâyeti onunla hatmedip mühürleyecektir. Muhammedî velîler içinde ondan daha büyük bir kimse yoktur." (Fütûhâtü'l-Mekkiyye", c. 2, s. 9. Beyrut, trs.)

Bunun sebebi; Seyyid-i Kâinât, Sebeb-i Mevcûdât -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz âlemde birdi, Âdem Aleyhisselâm yaratılmazdan evvel yaratılmıştı. Allah-u Teâlâ onu kendi "**Nûr**"undan yarattı, o "**Nûr**"la âlemleri donattı. Hâtemü'l-evliyâ dâ Âdem Aleyhisselâm yaratılmazdan evvel yaratıldığı için, aslında "**Vâris**" olduğu ve "**Hâtem**" olduğu için, o da âlemde bir tâne olmuş oluyor, başka olmuyor!..

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Nevâdirü'l-Usûl**" isimli eserinde:

"O Allah'ın yeryüzündeki 'Tek'idir." buyurmuştur. (c. 1, sh. 620)

Allah-u Teâlâ öyle murâd etmiş, öyle olmuştur. Nitekim diğer velîler de bunun böyle olduğunu beyân ediyor.

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerîme'sinde:

"Her birine âlemlerin üstünde meziyetler verdik." buyuruyor. (En'am: 86)

Peygamber Aleyhisselâm Efendimiz'i bütün âleme duyurduğu, fazîlet ve meziyetlerini bildirdiği gibi, ona da âlemlerin üzerinde meziyetler vermiştir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz "**Rahmeten li'l-âlemîn**" olduğu için, onun rahmeti âlemleri kuşatmış oluyor. Bu ise Allah-u Teâlâ'nın "**Nûr**"undan geliyor. "**Nûr**"undan "**nûr**"unu yarattı, o "**nûr**" ile âlemleri donattı. Âlemleri kuşatan onun "**nûr**"udur. Onun intikâli olunca da, o "**rahmet**"ten "**rahmet**" intikâl etmiş oluyor. Yâni o onun "**rahmet**"i, onun "**intikâl**"idir. Aslında bütün bunlar murâd-ı lâhî'dir; Allah-u Teâlâ'nın hükmüyle, kudretiyle oluyor, fakat sahnede şahsı gösteriyor!..

Hâtemü'l-evliyâ da "**Rahmeten li'l-âlemîn**"in vekâletine vâris olması hasebiyle "**Rahmeten li'l-âlemîn**" olmuş oluyor. "**Rahmeten li'l-âlemîn**"in yaydığı rahmeti vekili olduğu için o da yayıyor, daha doğrusu Allah-u Teâlâ yaydırıyor.

İrşad nûrlarının dünyaya değil, bütün âlemlere yayılmasının sebebi; O "**Rahmeten li'l-âlemîn**"dir, bu da "**Rahmeten li'l-âlemîn**"in vekîlidir. Bunun içindir ki Resulullah Aleyhisselâm'a verilen ismin aynısı ona da verilir. Çünkü onun "**Vekîl**"idir, onun "**Hâtem**"idir. Allah-u Teâlâ'nın Hatemü'l-enbiyâ'ya verdiği aynısı ona da intikal ettiği için, aynı ismi o da taşıyor. Niçin? "**Hâtem**" olduğu için, o "**Hâtem**"i peygamberlerden evvel yarattığı için!..

Allah-u Teâlâ Ahzâb sûre-i şerîf'inin 46. Ayet-i kerime'sinde beyan buyurduğu üzere, Resulullah Aleyhisselâm'ı "**Nûr saçan kandil**" mânâsına gelen "**Sirâc-ı Münîr**" yaptığı gibi; Hâtemü'l-velî'de de tecellî etmiş, ona da Resulullah Aleyhisselâm'a verdiği "**Nûr**"u vermiş, verdiği için de o "**Nûr**" bütün âlemleri ihâtâ etmiştir.

Bu noktada bir hususa daha arzetmiş olalım ki;

Hâtemü'l-enbiyâ'nın "**Velâyet**"i ona intikâl ettiği için, o "**Nûr**" onda da mevcuttur. Çünkü o "**Nûr**" zâten "**Velâyet**"te bulunuyor; "**Velâyet**" intikâl ettiği için o "**Nûr**" da oraya geçmiş oluyor. O da "**Sirâc-ı münîr**"di, bu da "**Sirâc-ı münîr**"dir. Çünkü Allah-u Teâlâ orada da tecellî etti, burada da tecellî etti; oraya da "**Nûr**"u koydu, buraya da "**Nûr**"u koydu. O nur O'nun "**Nûr**"udur, koyduğu zaman nûr saçıyor!..

O'nun "**Velâyet**"inin müstakil bir biçimde ancak Hâtemü'l-evliyâ'nın zuhûru ile ortaya çıkması, irşadının bütün dünyaya yayılmasıdır.

Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sirruh- Hazretleri çok ince ve hassas bir noktayı ifşâ ederek;

"İnsanların çoğu aynı zamanda onun, mutlak bir biçimde 'Hatemü'n-nübüvve' olduğunu da bilmez." buyurmuştur. ("Fütûhâtü'l-Mekkiyye", c. 3, s. 88)

Bunun sebebi, kaynağın bir olmasıdır; olduğu gibi ondan intikâl etmiştir ve onun vekili olmuştur. Kaynak birdir, o "**nübüvvet**" o kandile geçmiş oluyor. Şimdi, hem "**velâyet**"i kullanıyor, hem "**risâlet**"i kullanıyor; işte bu sebeple "**Hâtemü'n-nübüvve**" oluyor. Onun bütün vazîfesi de, icraatı da artık o ikinci kandildedir; zirâ Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ine ihsân ettiği emânet olduğu gibi buraya intikâl etmiştir. Dolayısıyla "**velâyet**" de, "**nübüvvet**" de, "**risâlet**" de o kandile geçmiş oluyor!..

Bu zât-ı muhterem çok mühim bir noktaya parmak basmış, halkın bunu bilemeyeceğini söylüyor. Burası çok sırlıdır. "**Hâtemü'n-nübüvve**" nasıl olur? Hâtemü'l-enbiyâ bir tane geldi, bir daha gelmesi mümkün değildir! Resulullah Aleyhisselâm "**Hâtemü'l-enbiyâ**"dır; Allah-u Teâlâ'nın nûru, âlemlerin gurur ve sürûrudur. Lâkin "**Hâtemü'n-nübüvve**"nin "**velâyet**"i ona intikâl ettiği için, "**Hâtemü'n-nübüvve**"nin emânetini taşıdığı için ve "**Hâtemü'l-evliyâ**"nın nûru ayrı yaratıldığı için, o da bir nevî "**Hâtemü'n-nübüvve**" olmuş oluyor. "**Hâtem**"in asıl mânâsı budur; bu şahsa âit bir iş değildir, O'na âit bir iştir.

Dâvud el-Kayserî -kuddise sirruh- Hazretleri "**el-Matlâ'u Husûsu'l-Kelim**" adlı eserinin "**Mukaddime**"sinde nübüvvet ve velâyet mevzûlarını ele alırken; "**Hâtemü'l-evliyâ**"nın "**Hâtemü'l-**

enbiya" Aleyhisselâm'la bitiştiği ve onun velâyetiyle tahakkuk ettiği noktaya işâret ederek şöyle buyurmuştur:

"Hâtemü'l-evliyâ, hakîkatte Hâtemü'l-enbiyâ'dan başka bir şey değildir!.." ("el-Matlâ'u Husûsu'l-Kelim"; "Hatmü'l-evliyâ" kitabı, s. 490-491'den naklen)

Niçin? Ondan ona intikâl ettiği için... Daha önce "o" idi, ona intikal edince "o" oldu. O vazîfesini hakkıyla yaptığı gibi, hakkıyla vazîfe yapmak şimdi ona düştü, o vazîfeyi yapması gerekiyor!..

Allah-u Teâlâ Hâtemü'l-enbiyâ'ya ne ki lütfetmişse "**velâyet**"inde lütfetmiştir. Velâyet bâtıdır, verilen oraya veriliyor. Ona verilen aynen ona intikâl edince; zâten onundur, oraya intikâl ediyor. Biraz evvel onundu, biraz sonra onun oldu. Yâni biraz evvel bu ev babanıdı, biraz sonra evlâda geçti, o kadar... Şu kadar var ki, "**baba**" çok itibarlı olduğu için, ondan kalan şey de çok itibarlıdır!..

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ (3)

Ebul-Ervah

YAKINLIK NESEBİ

Peygamberlik kapısı kapandıktan sonra bu nur ikiye ayrılmış; bir taraftan Hazret-i Hatice -radiyallahu anhâ- Vâlidemize intikal ederek nesep itibarı ile yürümüş, diğer taraftan da yakınlık nesebi ile bu nur devam edegelmiştir. Hafî kısmı Hazret-i Ebu Bekir Sıddîk -radiyallahu anh- Efendimize, Cehrî kısmı Hazret-i Ali -kerremellahu veçhe- Efendimize verilerek nur iki koldan devam etmiştir. (Mevzunun uzamaması için nurun Hafî koldan devamı açıklanmış, Cehrî koldan devam eden nur bahis mevzuu edilmemiştir.)

HULEFÂ-i RÂŞİDİN

İslâm binası bu dört direk üzerine kuruldu. Allah-u Teâlâ her birine ayrı ayrı meziyetler vermiş, her biri ayrı ayrı tecelliyatlarla, ayrı vazifelerle gönderilmiş, birine verilen lütuf diğerine verilmemiştir. Hepsî de birer nurdur. Onlara verilen meziyetleri hiçbir beşerin hafsalası almaz.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir defasında Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer ve Hazret-i Osman -radiyallahu anhüm- ile Uhud dağına çıkmıştı, onlar orada iken zelzele oldu.

Bunun üzerine buyurdular ki:

"Ey Uhud! Kımıldama, dur! Üstünde bir Peygamber, bir Sıddık, iki şehid vardır." (Buhârî. Tecrid-i sarîh: 1492)

Bu mucize beyanı ile Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- ile Hazret-i Osman -radiyallahu anh-in şehit olacaklarını haber vermiş oldu.

1- HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK

-Radiyallahu Anh-

Mübarek isimleri "**Abdullah**"tır, "**Ebu Bekir**" ismi onun künyesidir. "**Siddik**" ve "**Atik**" lâkapları ile de tanınır. Babasının adı Osman olup, Ebu Kuhâfe künyesi ile tanınmıştır. Annesi ise Selma Ümmül-hay'dır.

Resulullah Aleyhisselâm'ın doğumundan iki yıl sonra dünyaya gelmiş, ahirete intikallerinden iki yıl sonra da vefat etmiştir.

Dostun En Yakın Dostu:

İslâmiyet'in intişarından önce de hakikatı arayanlardandı, putlardan nefret ederdi. Yüksek seciye sahibi bir zat idi.

Resulullah Aleyhisselâm'ın öteden beri en sadık dostu olması hasebiyle, dâvetini ilk kabul eden odur.

Allah-u Teâlâ'nın Nur'u Muhammed Aleyhisselâm kendisine:

"Ben Allah'ın Resul'üyüm, seni Allah'a kulluğa dâvet ediyorum."

Buyurduğu ve sözünü bitirdiği anda müslüman olmuştu. Onun hidayete ermesine fevkalade sevinen Resulullah Aleyhisselâm:

"Ebu Bekir'den başka, İslam'a dâvet ettiğim herkes bir tereddüt geçirdi. Ebu Bekir ise ne durakladı ne de tereddüt etti." buyurmuştur.

Bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyururlar:

"Eğer kendime bir dost edinmiş olsaydım, mutlaka Ebu Bekir'i dost edinirdim. İyi bilin ki, sizin arkadaşınız Allah-u Teâlâ'nın dostudur." (Tirmizi: 3662)

Peygamberlikten önce o Nur'un en sâdik dostu idi. İslâmiyet'ten sonra da en aziz arkadaşı, en fedakâr ve vazifeperver yardımcısı, peygamberlik sırlarının en samimi mahremi, kudsi emanet yönünden sırdaşı, cemâlinin ve kemâlinin aynası oldu.

Haiz olduğu bu yüksek rütbe o derece şâyân-ı gıpta idi ki; Resulullah Aleyhisselâm bir şeye gücendiği veya müteessir olduğu zaman, Ebu Bekir -radiyallahu anh- gelecek olsa, derhal tebessüm eder ve üzüntüsü hemen giderdi.

Hadis-i şeriflerinde:

"Ebu Bekir benden, ben Ebu Bekir'denim. Ebu Bekir dünya ve ahirette benim kardeşimdir." buyurmuşlardır. (Tirmizi)

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı arasında yeri daima muhafazalı idi. Henüz gelmemişse boş bırakılır, oraya kimse oturmazdı. Resulullah Aleyhisselâm mübârek yüzünü ona çevirir, ona bakarak konuşur, birçok hususlarda onunla istişare ederdi.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğeri bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Allah-u Teâlâ beni dört yardımcı ile güçlendirdi. İki gök ehlinden yani Cebrâil ve Mikâil, iki de yeryüzü halkından yani Ebu Bekir ve Ömer'dir." (Tirmizî)

Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- sağ kolu ise, Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- sol kolu idi.

Resulullah Aleyhisselâm'ın kemâl ve faziletinden en çok feyz alan zât-ı âlî şüphesiz ki odur. Müslüman olduğu andan itibaren Resulullah Aleyhisselâm vefat edinceye kadar hep onlarla birlikte oldu. Hazarda ve seferde onunla en çok düşen ve kalkan o idi. Hicrette refakat etti. Sırf onunla birlikte olmak, onunla omuz omuza bulunmak için çoluk-çocuğunu geride bıraktı. Onunla birlikte mağarada nâzik anlar yaşadı. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimizle üç gün üç gece beraber kaldılar.

Allah-u Teâlâ onun mağaradaki halini ve kalbine bağladığı huzur ve itminanı, bu ulvî beraberliği Âyet-i kerime'sinde beyan buyurmaktadır:

"O ikinin ikincisiydi. Hani onlar mağarada idiler ve arkadaşına: 'Üzülme! Allah bizimledir.' diyordu." (Tevbe: 40)

Çetin harp günlerinde; Bedir, Uhud, Hendek, Huneyn'de, Hudeybiye'de ve Mekke'nin fethinde o Nur'u bir an bile yalnız bırakmadı, hepsinde de canını siper ederek mücadele etti. Bu sebeptendir ki, Hazret-i Ali -radiyallahu anh- ve diğerleri gibi düşman saflarının arasına dalma fırsatı bulamıyordu. Kalbinde ve kesesinde nesi varsa onun yolunda harcadı.

Kızı Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ-yı nikâhlayarak daha da yakın oldu.

İmân-ı Kâmil Numunesi:

Resulullah Aleyhisselâm'dan sonra imanda, amelde, ihlâsta, ahlâkta insanların en büyüğüdür. İslâmiyet'in hükümlerini onun kadar iyi bilen ve benimseyen ikinci bir fert gösterilemez. Onun imanı İslâmiyet'in temel taşıdır.

"Peygamber hariç, Ebu Bekir herkesten hayırlıdır." (C. Sağır)

Hadis-i şerifinde beyan buyurulduğu üzere peygamberlerden sonra en üstün, en faziletli insandır. Hakikat ehlinin rehberi, müşâhede ehlinin öncüsüdür.

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyururlar:

"Ebu Bekir'in imanı, âlemlerin imanı karşılığında tartılmış olsa, onlardan ağır gelirdi." (Beyhakî)

Sıddikiyet Makamı:

"Sıdk"ı getiren Resulullah Aleyhisselâm, o sıdkı tasdik eden Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- olmuştur.

"Sıdk"ı tasdik; Resulullah Aleyhisselâm'a iman edenlerin hepsine şâmil olmakla beraber, hususiyetle Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh-a âittir. Nitekim Miraç hadisesinden hemen sonra müşrikler *"Duydun mu? Arkadaşın neler söylüyor? Buna da inanacak mısın?"* dediler. Hiç tereddüt etmeden: **"Bunu o haber vermişse doğrudur."** cevabını verdi.

İşte onun bu kesin tasdiki üzerine Âyet-i kerime nâzil oldu:

"Sıdkı getiren (Muhammed) ve onu tasdik edenler (Siddîk) muttakilerdir." (Zümer: 33)

İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri buyururlar ki:

"Sıddıkiyet mertebesi velilik mertebesinden üstündür. Bu makamın üstünde yalnız nübüvvet vardır. Peygambere vahiy yolu ile gelen ilim, Siddîk'a ilham yolu ile gelir."

Bağlılık:

Resulullah Aleyhisselâm'ı sadece ademiyyet gözü ile değil, hakikat gözüyle de görmüştü. Onu öyle tanıdığı ki, ahirete gitmesiyle dünyada durması arasında ona göre fark yoktu. Hakk'a nasıl tâzim ettiyse, o Nur'a da öyle tâzim etti, saygı gösterdi.

Yanından hiç ayrılmadı. Ona gönülden bağlanarak "Bağlılık numunesi" oldu. Onun bir yanılmasını, kendi doğru ve hâlis amelinden daha değerli olduğunu bilerek **"Keşke Muhammed Aleyhisselâm'ın bir yanılması olsaydım."** buyurmuştu.

Câhiliye devrinde Kureyşliler'in hatırı sayılır ulu kişilerindendi. Tanınmış dürüst bir tüccardı. Kumaş ve elbise satardı.

İslâmiyetle müşerref olduğu zaman kırk bin dirhemlik serveti vardı. Malını Allah yolunda sarfetmekten müstesna bir zevk duydu. Mekke'de yaptığı gibi, Medine'de de cömertçe harcadı.

Bilâhare İslâm tarihinde fevkalâde kıymet kazanmış birçok muhterem ve mübeccel şahsiyetler, onun gayreti ve himmeti sayesinde müslüman olmuşlardır.

Resulullah Aleyhisselâm kalabalık insan topluluklarının arasına katılarak İslâmiyet'i tebliğ ettikçe, o da yanında bulunurdu.

Unutulmaz iyiliklerinden birisi de, müslüman olmaları yüzünden çekmedikleri kalmayan zayıf ve kimsesiz müslümanları sahiplerinden büyük meblağlar mukabilinde satın alarak hepsini azat etmesi, işkencelerden kurtarmasıdır.

.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- buyurur ki:

"Resulullah Aleyhisselâm bir gün mal bağışında bulunmamızı emretti. Bu da, elimde önemli miktarda servet bulunduğu bir zamana rastladı. Kendi kendime: **"Eğer Ebu Bekir'i fazilette geçebileceğim bir gün varsa işte o gün gelip çatmış bulunuyor."** dedim ve malımın yarısını bağışlamak istedim.

Resulullah Aleyhisselâm bana:

"Âilene bir şeyler bıraktın mı?" diye sordu.

"Bir bu kadarını bıraktım." dedim. Sonra Ebu Bekir -radiyallahu anh- getirip malının tümünü bağışladı. Resulullah Aleyhisselâm ona da:

"Ey Ebu Bekir! Âilene ne bıraktın?" diye sordu. O ise:

"Onlara Allah'ı ve Resul'ünü bıraktım." diye cevap verdi. İşte o anda ben: **'Ebu Bekir'i demek ki hiçbir zaman geçemeyeceğim.'** dedim."

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Kim bize bir iyilikte bulunmuşsa mutlaka karşılığını ödemiş bulunuyoruz. Ancak Ebu Bekir müstesna.

O öyle iyiliklerde bulunmuştur ki karşılığını ancak Allah-u Teâlâ kıyamet gününde ona ihsan buyuracaktır. Hem sonra, başkasının bağışladığı mal, Ebu Bekir'in bağışladığı kadar bana faydalı olmamıştır." (Ebu Dâvud - Tirmizi)

Hazret-i Ebu bekir -radiyallahu anh-in gözlerinden yaşlar aktı ve: **"Yâ Resulellah! Ben ve malım sadece senin için var değil miyiz?"** dedi. Değil malını, canını bile fedâ etmeye her an için hazırды.

Mekke fethedildiği gün yaşlı ve gözleri görmeyen babası Ebu Kuhâfe'yi Resulullah Aleyhisselâm'ın yanına getirdi. İslâm üzerine biat için Resulullah Aleyhisselâm'a elini uzattığında, Ebu Bekir -radiyallahu anh- ağlamaya başladı. **"Niye ağlıyorsun ya Ebâ Bekir?"** diye sorunca **"Babamın yerine amcanız Ebu Talib'in müslüman olmak üzere biat için elini uzatması ve Allah'ın seni sevindirmesi benim daha çok hoşuma giderdi, onun için ağlıyorum."** cevabını verdi.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz cennetin sekiz kapısı bulunduğunu, Ebu Bekir -radiyallahu anh-in da bu kapıların hepsinden dâvet olunacağını haber vermiştir.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurdular ki:

"Cebrâil yanıma gelerek elimden tuttu ve bana ümmetimin gireceği cennet kapısını gösterdi."

Ebu Bekir -radiyallahu anh- atılıp:

"Yâ Resulellah! Ben o sırada seninle olmayı ne kadar isterdim, tâ ki ona ben de bakayım!" dedi.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Ey Ebu Bekir! Ümmetimden cennete ilk girecek kimse olman sana yetmez mi?" karşılığını verdiler. (Ebu Dâvud: 4652)

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemizden rivayet edildiğine göre Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh-, Resulullah Aleyhisselâm'ın yanına girmişti. Ona hitaben:

"Müjde! Sen Allah'ın ateşten azad ettiği kimsesin." buyurdu.

İşte o günden itibaren Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh-, **"Azadlı"** mânâsına gelen **"Atik"** diye isimlendirildi. (Tirmizî: 3679)

Atom Bombası, Fransa, Siyonizm!

21. Yüzyılın İlk Atom Bombası Nerede Patlayacak? (Ya da Yeni Bir 11 Eylül mü?)

Rus Jeopolitik İlişkiler Akademisi'nde asbaşkan olan General Leonid Ivashov, Sovyetler Birliği Savunma Bakanlığı'nda genelkurmay başkanı, Bağımsız Devletler Topluluğu Savunma Bakanları Konseyi Sekreteri, Rusya Federasyonu Savunma Bakanlığı'nda askeri işbirliği biriminin başkanı ve Rus orduları ortak genelkurmay başkanıydı.

Ocak ayında "İran, Bir Nükleer Saldırıya Karşı Koyabilmek İçin Hazır Olmalı" başlığı altında yazdığı makalesinde özetle şunlardan bahsetmişti:

"Ortadoğu'dan gelen bilgi akışı içinde, ABD'nin bugünden itibaren birkaç ay içinde İran'a karşı nükleer bir saldırı gerçekleştireceğine dair raporlar sık sık gelmektedir. ....

Irak'taki savaş, bölgesel ülkeleri istikrarsızlaştırma sürecindeki bir dizi adımdan sadece bir tanesidir. Bu savaş ayrıca ABD'nin haydut devlet olarak açıkladığı veya açıklayacağı İran ve diğer ülkelerle mücadele etme sürecinin sadece bir aşamasıdır. Ancak Irak ve Afganistan'ın etkisizleştirilemediği bir zamanda ABD'nin bir başka askeri harekatta bulunması kolay değildir. ABD operasyon için gerekli kaynaklara sahip değildir. Ayrıca ABD'nin neo-muhafazakar politikalarına karşı protestolar dünyanın her yerinde yoğunlaşmaktadır. Bu nedenlerden dolayı ABD, İran'a karşı nükleer silah kullanacaktır. 1945 yılında Japonya'ya yapılan saldırıdan sonra, ikinci kez bir savaşta nükleer silah kullanılacaktır. 2006 Ekiminden beri İsrail ordu ve siyaset çevreleri, İran'a karşı nükleer ve füze saldırısı yapılması olasılığını gündeme getirdiler.

Bu fikir Başkan Bush tarafından da desteklendi. Şu anda bu düşünce nükleer saldırıların gerekliliği şeklinde açıklanmaktadır. Bu tür bir saldırı olasılığının korkunç olmadığına, aksine nükleer saldırının makul olduğuna halk inandırılmaya çalışılmaktadır. İddialara göre İran'ı durdurmanın başka bir yolu bulunmamaktadır. ... İsrail'e gelince; İran'ın füze saldırılarına uğrayacağı kesindir. Muhtemelen Hizbullah'ın ve Filistinlilerin direnişi şiddetlenecektir. İsraililer kendini kurban gibi göstererek, saldırılarını haklı göstermek için provokasyonlara başvuracak, biraz da zarar göreceklerdir. Bunun üzerine öfkelenen ABD, İran'ı nihai olarak istikrarsızlaştıracak ve bunu soylu bir cezalandırma misyonu gibi gösterecektir.

Bazı kişiler dünyadaki protestolardan kaynaklanan endişelerin ABD'yi durduracağına inanmaktadır. Bu unsurun önemi abartılmamalıdır. ... Amerikalıların ilgilendiği şey, şokun ne kadar büyük olduğu değil, ordu-sanayi komplekslerinin gelirlerinin ne kadar yüksek olduğudur. ... İran'a saldırırken ABD nükleer cephaneliğini havadan boşaltacaktır. ABD uçakları, gemileri ve denizaltıları tarafından taşınan Cruise füzeleri ve muhtemelen balistik füzeler kullanılacaktır.

Nükleer saldırılar uçak gemilerinden yapılacak, bunu hava saldırıları ve diğer saldırı çeşitleri izleyecektir.

....

Bugün ABD'nin İran'a saldırması ihtimali oldukça yüksektir. Ancak ABD Kongresi'nin savaş için yetki verip vermeyeceği belirsiz bir konudur. Bu engeli ortadan kaldırmak için bir kışkırtma girişimi yapabilir. İsrail'e veya askeri üsler dahil ABD'li hedeflere bir saldırı gibi. Bu kışkırtmanın boyutları New York'taki 11 Eylül saldırılarına benzeyebilir. Böylece Kongre, ABD başkanına kesinlikle "Evet" diyecektir." (dünyagundemi.com)

Ocak ayında bunlar konuşuluyordu. Mayıs ayında Zülfü Livaneli bakın neler yazdı:

"Çantalar içinde 404 atom bombası dolaşiyor.

Harvard Üniversitesi'nden aldığım bir konferans daveti üzerine üç günlüğüne Boston'a gidip geldim ve tahmin edeceğiniz gibi, konuşma yapmanın yanı sıra bu bilim kurumunda çok ilginç kişilerle konuşma ve onları dinleme olanağı buldum.

....

Önce en çarpıcı olanından başlayayım:

Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle, sistemin tekrar kontrol altına alınması arasında geçen otorite boşluğu döneminde bu ülkeden 400 atom bombası çalınmış.

Bunlar birer evrak çantasına sığacak büyüklükte bombalar ama her birinin Nagazaki'ye atıldan yüz kat daha fazla tahrip gücü var.

Uzmanlar, bu bombaların gümrüklerdeki x ışını cihazları tarafından da görülemediğini söylüyor.

Harvard çapındaki bir üniversitede yapılan resmi bir konuşma olmasa insanın inanası gelmiyor ama Amerika'dan da **dört bomba** çalınmış durumda.

Yani dünyada şehirleri yok edebilecek 404 adet bomba birilerinin elinde.

Bir kısmının Bin Ladin'in elinde olduğundan kuşkulaniyor.

Çünkü hazret birkaç yıl önce yaptığı bir açıklamada 'Elimizde İslam bombası var!' demişti.

Hükümete de danışmanlık yapan uzman profesörler diyor ki: 'Bu konuda ne yazık ki elimiz kolumuz bağlı. Birisi Washington'u uçurmayı aklına koyarsa eline bir çanta alıp gelerek bunu yapabilir.'

Sonra bu çaresizliği şu sözlerle daha da vahim hale getiriyorlar:

'Bu durumda, bomba patladıktan sonra neler yapabilecekleri konusunda halkı aydınlatmaktan başka çare yok. Böyle bir durumda herkesin aklına kaçmak gelir. Sakın bunu yapmayın. Evin bodrumu gibi bir yerlere girin, kapıları sıkıca kapatın. Yeme içme derdine düşmeden en az üç gün orada bekleyin. Sonra da kaçabildiğiniz kadar uzağa kaçın. Belki üç ay yaşama şansınız olur.'

... bu bomba işi sahiden ciddi. Bilim adamlarının sunuşlarını dinlerken sırtınız ürperiyor.

Diyeceksiniz ki bizim o kadar çok sırtımızı ürperten konu var ki, varsın bir de bu olsun.

Ama benim anladığım kadarıyla dünya diken üstünde." (Zülfü Livaneli, 9 Mayıs 2007)

"Küresel kraliyetçiler" in gözü kararmış durumda. Gerekirse bütün dünyayı ateşe atmaya kararlılar. Binaenaleyh bu bombalar patlayacak; ama bugün ama yarın. Şunu unutmayın ki, Amerika'nın İran saldırısını durdurtan, ertelettiren tek bir şey varsa o da Türkiye'nin Kuzey Irak'ın tepesinde iki senedir bekleyen kılıcıdır.

Şimdi başka bir konuya geçelim:

Fransa'da Seçimi Gerçekte Kim Kazandı?

Fransa'da bir cumhurbaşkanlığı seçimi yapıldı. "Sarkozy Türkiye'yi AB'de istemiyor?"dan başka hatırlanmazda kalan bir şey var mı?

Bu tıpsız adam nasıl oldu da bu seçimi kazanabilirdi? Veyahut Türkiye'de hiçbir siyasi parti "AB'yi istemiyoruz." diye propaganda yapma cesaretini gösteremezken Fransa'da faşizm kokan bir "Türkiye'yi istemiyorum!" propagandası en üst düzeyde nasıl yapılabildi?

Fransa nasıl bir ülkedir? Ne anası ne babası Fransız olmayan bir adam nasıl oldu da milliyetçi söylemlerle iktidar oldu? Nasıl oldu da Fransa'nın faşist partisi bu adamı destekledi? Fransa'nın Türkiye'ye garezi ve düşmanlığı nedir? Bu medeniyet (!) beşiğinde, eğitim sisteminden, devlet yönetimine ve hatta felsefesine kadar örnek aldığımız bu ülkede Ermeni meselesinde olsun benzer konularda olsun niçin agresif, itici, düşmanca taarruzlar geliyor bize karşı?

Başka sorular da soralım: Fransa'da, İngiltere'de, Almanya'da iktidar değişiklikleri oluyor. İktidarları halk mı değiştiriyor? Adayları kim belirliyor, sonuçlar üzerinde kimlerin etkisi var? Ortada dönen bir şeyler mi var yoksa?

Bakalım şu Fransa nasıl bir yermiş:

Fransa'da yaşayan Sultan 5. Murad'ın kızı Kenize Murad, yıllar yılı Ortadoğu'da gazetecilik yaptı. Ortadoğu'da yaşanan siyonist işgali anlatan kitabı hakkında bilgi verirken Fransa ve Batı medyası hakkında da ilginç bilgiler veriyor:

"Sarayda doğup Lübnan'da sürgünde 29 yaşında ölen 'yamalı çoraplı prenses' Selma Sultan'ın kızıdır Kenize Murad.

15 yıl boyunca Ortadoğu'da muhabirlik yaptı. Haber, yorum ve izlenimleri daha çok Fransız basınında yayınlandı.

Gün geldi aktif gazeteciliği bıraktı. ...

Filistin bir kere daha feryat ettiğinde Murad, kaleme yeniden sarıldı ve 'Toprağımızın Kokusu: Filistin ve İsrail'in Sesleri'ni yazdı, sekiz dilde yayınlandı bir süre önce.

.....

'Herkes oradaki ölümler, eziyetler hakkında çok şey duyuyor, fakat bir yerden sonra acı sadece yaşayanlarda kalıyor, duyanlarda etkisini yitiriyor. Bu durumu değiştirmek için sıradan insanlarla konuşarak gerçeğe ayna tutmak istedim. ... O büyük acıyı yaşayan çocuklarla, kadınlarla ve erkeklerle konuşarak, yaşanan trajedinin okuyanları da ciddi olarak acıtmasını diledim. Biliyorum ki, ötekinin acısını gerçekten hissetmeyenler, o acının dinmesi için çaba harcamıyorlar. ... Onları anladığınızı görünce ve size alıştıklarında konuşuyorlar, ki bunun için de çok emek vermeniz, onlara yakın olduğunuzu göstermeniz şart. Ben onları anladım ve sesleri olmaya çalıştım. Kitabım İngilizce, İspanyolca, Portekizce, Yunanca, Flamanca ve Almanca başta olmak üzere sekiz dile çevrildi ama pek çok ülkede boykot da edildi. Özellikle de Fransa'da. Sanılanın aksine Fransa'da özgür bir basın yok, çok fazla sansür var.'

- Fransa'da basın neden Filistinlilerin dramına ilgisiz?

'Nedeni, Fransız basınının da kısmen Siyonist lobinin yönetiminde olması. Belki Amerika'da olduğu kadar değil ama ona yaklaşmış durumda. Bu Siyonist etki Amerika'da bilinirken, Fransa'da pek kimse tarafından bilinmiyor. (Fransız hükümeti bunu eleştiriyor ama baskı yüzünden pek bir şey yapamıyor.)'

- Fakat orada Müslüman azınlığın sayısı oldukça fazla. Bunun bir anlamı yok mu?

'Fransa en büyük Yahudi ve Arap azınlığına sahip Avrupa ülkesidir. Yalnız bu iki azınlığın şöyle bir farkı var; sayıları 5 milyonu bulan Müslüman azınlığın kayda değer bir gücü söz konusu değil. Genelde

önemsiz işlerde çalışıyorlar. Buna karşın Yahudiler, eğitimliler ve güçlerini kullanmayı iyi biliyorlar. Üniversitelerde çalışıyorlar, medyayı ve toplumu ve hatta siyaseti kontrol eden güç durumundalar. Dolayısıyla bu boykota ben şaşırmıyorum.'

- İsrail'in 33 gün süren katliamına dünyanın seyirci kalması sizi nasıl etkiledi?

'Bu çok korkunç bir şey ama İsrail'den de beklenen buydu. Çok üzücü ama Amerika'dan da beklenen tavır daha farklı değildi. Benim için İsrail ve Amerika'nın tavrından daha ürkütücü olanı Avrupa'nın yapılan katliama karşı çıkmaya korkması oldu.. Çünkü Avrupa da Siyonist etki altında ve artık gerçekleri göremiyor. Filistinlilere yapılanların ne denli korkunç olduğunu bir çocuğun bile anlayabileceği bu vahşeti Avrupalılar, medya yüzünden en az yirmi yıldır göremiyorlar. Buna rağmen gerçeği gören ve üzülen insanlar da var Avrupa'da. Ama onlar da ne yapacaklarını bilemiyorlar. Çünkü hükümetleri onlardan farklı hareket ediyor.'

- Barışı imkansızlaştıran ne?

'Barış için Avrupa'nın bir rolü olabilir ama İsrail yanlısı medya tarafından yanlış yönlendiriliyor.'....

- İsraililerden duyduğunuz bir barış sesi olmadı mı?

'Filistinlilere yardım eden İsraili küçük bir grup var. 30 yıldır Filistinlilere yardım eden kadınlara İsraililer 'Arapların hayat kadını' olarak bakıyorlar. İsrail'de zulüm ve işgalin farkında olanların işi çok zor. ... Bir İsraili avukat bana şöyle dedi: 'Filistinliler nefretin ne olduğunu bilmezdi, biz onlara nefreti öğrettik.'

Çocuklar rüyalarını anlattılar bana. O kadar umutsuzlar ki, 'ne istersin' dediğimde 'portakal yemek' diye cevap veriyorlar. Evlerinin defalarca yıkıldığını, ailelerinin götürüldüğünü ve arkadaşlarına işkence edildiğini görmüşler.'...

- 15 yıl Ortadoğu muhabirliği yaptınız. Bu sürede Ortadoğu'nun sizde bıraktığı iz nedir?

'Muhabirlerin olanları doğru aktarmayışı beni rahatsız ediyor. Haber aktarımı çok çarpıtılabilir bir şey ve bunu yapan çok gazeteci var. Tüm dünyadaki ekonomik menfaatler yüzünden gazeteler bağımlı vaziyetler, özgürce yazamıyorlar. Ben gazeteciye daha farklıydı, daha özgürdük, gördüğümüzü yansıtabiliyorduk, şimdi böyle değil. O yüzden artık gazeteci değilim.' ..." (21.08.2006, Y. Şafak, M. Gündem)

Görürsünüz, Fransa bu, siyonizm bu, medya bu, demokrasi bu...

Dahası da var. Bir alıntı da Radikal yazarı Haluk Şahin'in "Yolsuzlukla küresel savaş ve Fransa" başlıklı yazısından yapalım:

"Fransa'da bir kitap yasaklandı. Kitabın adı 'Böyle Bir Dünyada Yaşamak İstiyor muyuz?' Yazarının adı Eva Joly. Büyük bir yolsuzluk skandalının perde arkasını anlatıyor...

Eva Joly, bir soruşturmacı gazeteci değil, bir yargıç. Petrolden silaha, hükümetten büyük şirketlere uzanan Elf skandalını iğneyle kuyu kazarcasına ortaya çıkaran bir yargıç. Fransız derin devletinin alarm zillerini çaldıran, sayısız tehdit alan cesur bir kadın.

Soruşturması sırasında yüksek düzeyde bir bürokrat aramış kendisini ve şöyle demiş:

"Madam, Fransa'da olup bitenlerin yüzde 98'i yargılanabilir, geri kalan yüzde 2'siyse yargılanamaz."

"Yargılanırsa ne olur?"

"Çok kötü olur. Hem de kısa zamanda..."

Bu türden gizli ve açık tehditlere rağmen soruşturmayı sürdürmüş Joly. Ama sonunda tıkanmış ve yargıçlığı bırakarak Norveç'e gitmiş.

Joly, Fransa'yı yöneten kadronun çok çürük ve güçlü olduğunu, birbirine sınımsız bağlı öğelerden oluşan, partilerüstü bir şebeke halinde çalıştığını söylüyor. ...

Joly, birkaç gün önce, yolsuzluklarla mücadele çağrısı yapan bir deklarasyonu Paris'te imzaya açtı.....

Şöyle diyor:

"En fazla yolsuzluk yapılan sektörleri biliyoruz: Büyük inşaat işleri, savunma endüstrisi, havacılık, petrol, doğalgaz ve madencilik. Az sayıda büyük şirket, hükümetlerinin ve iş yaptıkları ülkelerin kendilerini sağladığı korumanın arkasına sığınarak kamusal ihalelere fesat karıştırıyorlar. Bunun sonucunda, dünyanın pek çok yerinde pek çok insan, çok para ödeyip karşılığında çok az şey alıyor. Bu yetmiyormuş gibi, yolsuzluklara karışmış yöneticilerin ve onların şirketlerdeki ortaklarının arkalarında bıraktıkları borçları ödemek zorunda kalıyor."... (25 Haziran 2003)

Şaşırdınız mı? Şaşırmayın!

Annesi Selanik yahudisi olan Sarkozy seçimi kazanır kazanmaz ayağının tozuyla önde gelen bir işadamı(!) arkadaşının süper lüks yatı ile Malta'da tatile gitti.

Ortak Nokta:

Şimdi Nükleer Silah meselesi ile Fransa arasında ne alaka var diyebilirsiniz?

Ortak nokta, "Siyonizm"dir. Dünya çatışma ortamına doğru hızla sürüklenmektedir.

Türkiye'nin Durumu:

"Şu Fransa Türkiye'ye ne kadar da benziyormuş!" mu diyacaksınız?

Şu bir gerçek ki, Türkiye'de de benzer bir yapı var. Hususiyetle medya siyonist tesir altındadır. Yahudi ideallerine biat etmeyen kimselerin genel yayın yönetmeni olması çok zordur. Bu genel yayın yönetmen taifesi bazen hususi toplantılar yaparlar, başka kimsenin olmadığı.

Meselâ Ertuğrul Özkök kızmasın, ancak şu kadar senedir yazılarını okuyoruz. Yeri geliyor Amerika'ya posta koyuyor. Ancak daha bir kere İsrail'i eleştirdiğini göremedik. Hatta çok zaman can siperane İsrail müdafiliği yaptığına şahit olduk.

Mevzuyu fazla dağıtmadan şunu söyleyelim. Bir kişinin bu medyanın açık ya da zımni desteğini alması o kişinin Yahudilerle anlaştığının, Yahudiler tarafından desteklendiğinin en büyük ve kati delilidir. İsmi müslümanmış, milliyetçiymiş, solcuymuş fark etmez. Onların baktıkları kriterler farklıdır.

Şimdi bu hakikatlerin büyük ve hakim medyada neşredildiğini göremezsiniz. Nerede görürsünüz? Bazı küçük tirajlı gazetelerde. Bu küçük tirajlı gazetelerin bazılarının medya tekelleri bünyesinde yayınlanması sizi şaşırtmasın. Bu tür fikirlerin kendi kontrollerindeki küçük gazetelerde yayınlanması işlerine gelir. Hem az-çok bir kontrol kesbetmiş olurlar, hem de gerçekleri ve gerçek gündemi "Marjinal gazete haberi" kısılcasına sıkıştırmış olurlar. Meselâ öyle gazete var ki, siyaseten milliyetçi, ancak ahlâken milliyetsiz yayın yapar. Böyle böyle dejenerasyon devam eder.

Türkiye'de pompalanan gündem başkadır. Yunanistan, Kıbrıs Rum Kesimi, Kuzey Irak, Ermenistan gibi ülkelerin medyasında pompalanan gündem farklıdır. Bu ülkelerde aşırı ve irrasyonel bir faşist zihniyet altında Türk düşmanlığı propagandası yapılır. Adeta, Türk kesmeye hazır robotlar yetiştirilir. Acı ama gerçek.

Türkiye'deki vatandaşın bu medyadan, bu zihniyetten hiç haberi olmaz. Zira Türkiye'de tam tersi "Dostluk, kardeşlik" teraneleri neşredilir. Bu saydığımız ülkelerde tabir caizse suratımıza tükürürler, bizinkiler "Yağmur yağıyor." diye yazarlar. Acı ama gerçek bu. En çok üzücü olan, Müslüman Kürtlerin bu oyunun yeni piyonu haline gelmesi. Hadi Ermeni olsun, Yunan olsun bunlarla tarihten gelen bir husumet var. Ancak Kuzey Irak Kürdünü hatta bizim vatandaşlarımızı bile aynı Osmanlı devrinin kin deryasına garkolmuş Ermenilerine benzetmeye başladılar. İnsanın içi parçalanıyor. Bu durum çok büyük bir tehlikedir. Bugünün kin ve düşmanlık batağında yetişen zavallı gençler, yarın iş başına geldiğinde durum çok daha büyük tehlike arzeder duruma gelecektir. Bize de büyük tehlike, en büyüğü de kendilerine çok büyük tehlike.

Şimdi şöyle bazı fikirler ortaya çıkıyor: "İşte dış güçler, Amerika İsrail bizi "Kuzey Irak"a çekmeye çalışıyor, başımıza çorap örmeye çalışıyor, oyuna gelmeyelim."

Bazıları başımıza çorap örmeye çalışıyor, doğru. Ancak sen çorabı örmelerine mani olamadın diye çorabın başına geçirilmesine ses çıkartmayacak mısın? Böyle mantıksızlık olur mu? "Adamlar bizi yıpratmak için terör icat etti. Dış güçlerin oyununa gelmeyelim, bu terörle mücadele etmeyelim mi?" diyeceğiz.

Barzani sadece Kuzey Irak'ta Kürt devleti kuracağım, komşularıyla iyi geçinip, doğru işler yapacağım demiyor ki. Sadece açık açık "*Benim Türkiye'nin yarısında gözüm var.*" demediği kaldı. Kuzey Irak'ta her tarafta Türkiye'nin yarısını içine alan Kürdistan haritaları asılı. Haberlerde Kuzey Irak'tan bahsederken "Güney Kürdistan" diye bahsediliyor, Kürdistan'da hava durumu deyip Malatya'nın hava durumunu okuyorlar. Yahudinin kılıcını almış eline her fırsatta sallıyor. PKK'yı alenen kolluyor. Ondan sonra da "*Türkiye PKK'yı bize saldırmak için bahane yapmak istiyor.*" diye konuşuyor.

Başka hiçbir sebep olmasa sırf PKK için bile harbedilir. Üstelik bunlar alenen topraklarımız üzerinde oynuyor. Sonra da Türkiye'yi saldırgan bir devlet gibi göstermeye çalışıyor.

Şu bir gerçek ki; biz şartları lehimize çevirebilecek derecede bir "Büyük devlet" rolü oynayamadık! Ancak bunu beceremedik diye vatandan taviz verecek değiliz. Bunlar bize ders olması lâzım. Yıllar yılı bu ülkenin medyası vatan hainlerine sinsin destek verdi, bu fitnenin yeşermesine zemin hazırladı. Basiretsiz ve satılmış yöneticiler bu fitnelerin üzerine tuz biber ekti.

Adamlar yüz yıl uğraştılar başımıza Ermeni meselesi çıkarttılar. Ermeniler, Türkleri Kürtleri kıştır kıştır keserken oturup bekleyecek miydik? "Barzani canı ne istiyorsa yapsın", "İsrail kılıcını istediği gibi sallasın" diye oturup bekleyecek miyiz? Tabii ki hayır!

Kâfirin bir planı var, ancak Allah-u Teâlâ her şeyi onlara bırakacak değil.

"(Yahudiler gizlice) tuzak kurdular. Allah da onların tuzaklarına karşılık verdi. Allah tuzak kuranlara karşılık vermekte en güçlü olandır." (Â-i imrân: 54)

TARİHTEN SAYFALAR

"Gemileri Karadan Yürütmek" FâtiH'in Bir "Savaş Stratejisi"ydi!..

FâtiH, Yalnız "İstanbul'un Fethi"nde Değil, "Belgrad" ve "Eğriboz" Seferleri'nde de Gemileri Karadan Yürütmüştü!..

Peygamberî müjdeye erme lütfuyla şereflenen FâtiH Sultan Mehmed Hân ve "güzel askerleri"nin, beş yüz elli dört yıl önce gerçekleştirdikleri şanlı "Feth"e damgasını vuran en mühim hâdise, hiç şüphe yok ki gemilerin karadan yürütülmesi hâdisesidir. Mücâhid gâzîleri sürûr ve şevkete, murdar kâfirleri korku ve dehşete düşüren bu esrârengiz vak'a, o günden bugüne dek işitenlerin dâimâ aklını dondurmuş ve şanlı fethin âdetâ sembolü olmuştur.

Zamanın zorluğu ve imkânların dar oluşu göz önünde bulundurulduğunda, fetih erlerinin bu muhteşem işi o güç şartlar altında, sanki canlarını dişlerine takarak ve bütün engelleri zor belâ aşarak güçlkle gerçekleştirdikleri zannedilir. Hâlbuki, Osmanlı kaynakları dikkatle incelendiğinde görülür ki; bizim "olağanüstü bir hâdise" gözüyle baktığımız, zuhûrunu çözmekte bile zorlandığımız ve yalnızca fetihle sınırlı sandığımız bu vak'a; FâtiH ve yiğit askerleri tarafından yalnız "İstanbul'un fethi"nde değil, bizzat canlı şâhidlerin ifâdelerine göre "Belgrad" ve "Eğirboz" seferlerinde de aynen tekrâr edilmiştir!..

FâtiH'in Askerleri "İstanbul'un Fethi"nde Gemileri Karadan Nasıl Yürütmüştü?

İstanbul'un fethinde FâtiH'in gemileri karadan yürütülmesi ele alınırken, günümüz kaynaklarında çoğu zaman gemilerin kızaklar üstünde yürütülmesi dışında, naklin tekniğiyle ilgili ayrıntılı bir malûmât verilmez ve bu zor işi gerçekleştirmek için kurulan düzenekten söz edilmez. Hâliyle Türk târihine damgasını vuran bu meşhur hâdise, bu kadar şöhretine rağmen, çoğu zaman sürekli tekrarlanan basit bir bilgiyle sınırlı kalır. Oysaki Osmanlı kaynaklarında, FâtiH'in donanmayı nakle memur ettiği erlerin, gemileri kolaylıkla yürütebilmek için nasıl bir tertibât geliştirdiklerini, yetmiş pâre gemiyi bir gecede dik bir tepeden aşırarak, şehrin içine kadar nasıl indirdiklerini gözler önüne seren son derece mühim kayıtlara rastlanır.

Anonim bir "Tevârih-i Âli 'Osmân" nüshasında yazdığına göre; İmparator Justinianus'un emriyle boğaza gerilen zincirin arkasında konuşlanan "küffâr gemileri, Hüdâvendigâr Hazretleri'nün gemilerine İstanbul kal'ası üzerine varmaya yol vermeyicek" devlet erkânı büyük bir ümitsizliğe ve endişeye kapılmış; durumun vehâmeti pâdişâha arzedilip: "İş-bu gemiler İstanbul'la Galata mâbeynine (arasına) girmeyicek, bu kal'aya âsânlıkla (kolaylıkla) zafer bulunmaz!" denilmegin, hâtır-ı şerifleri perîşân olub ve ol gice tâ sabaha degin" uykuya "varmayup", gemileri zincirlerin arkasına aşırarak bir çâre aramaya

başlamıştı.⁽¹⁾ Nihâyet genç pâdişâhın aklına, hiç kimsenin cesâret edemeyeceği ilginç bir taktik geldi. Tasarladığı plâni derhâl harekete geçirmek isteyen "*Hüdâvendigâr Hazretleri, kendüler bi'z-zât nedenlû neccâr (marangoz) tâ'ifesi ve hendese (mekanik) ilmin bilür kimesneler varsa*" huzûruna getirtip, "*bir nice pâre gemileri deryâdan karaya çekdirüb ve altlarına felenkler itdürüb ve rûzgâr dahî müsâ'id olmağın gemilerin yelkenlerin açdurub, Galata kal'asının üsti yanından, bağlar içinden bir nice bin 'asker ile çekdirüb, Bârî'-i Te'âlâ'nuñ 'inâyeti ile yelkenlû gemileri deryâ yüzünden yürür gibi karadan yürüdüb, Ebî Eyyûb-ı Ensârî tarafından yaña olan İstanbûl'uñ karşusunda indürüb deryâya*" salmalarını emretti.⁽²⁾

Peki bu iş nasıl gerçekleşecek; yetmiş pâre gemi bir gecede çekilip, sarp bir tepeden nasıl denize indirilecekti?

Osmanlı târihçileri'nin bu noktada verdikleri bilgilere bakıldığında; bu işi yapmaya memur edilen askerlerin oluk genişliğinde kızaklar çattıkları, gemilerin altına sürmek için tekerlekli arabalar yaptıkları ve bu oluk şeklindeki kızakların içini yağlayarak, tekerleklerin bunların içinde dönmesini sağladıkları açıkça anlatılır.

Zâ'im Mîr Mehmed Kâtib'in "**Câmi'ut-Tevârih**"teki ifâdesine göre; boğazın içine girmek için "*oluk misâl korkuluklar ile, olukların içinde gemilerün*" yürütülerek denize "*konulmasın emr*" eden, Fâtih'in bizzat kendisiydi.⁽³⁾ Pâdişâhın bu emrini yerine getirebilmek için önce gemilerin geçirileceği güzergâhın tesviye edilmesi gerekiyordu; bu nedenle her şeyden evvel "*zemîne çöp ve haşeb (kereste)*" doldurulup, "*oluk misâl*" iki tarafı "*korkuluklar ile tertib olundu*".⁽⁴⁾ Gemilerin ağırlıkları hesaplanarak, ince bir hesaplama "*oluk*" genişliğinde kurulan bu "*ray*" sistemi tamamlanınca, bu defâ bu olukların içine gemileri kolaylıkla sürmek ve içinde kolaylıkla yürütebilmek için, o olukların içinde dönecek "*tekerlekler peydâ olunub ve yelken açılıb, Beşiktâşi'ndan Kâsımpaşa*" tarafına doğru "*ol tertib olunan oluk içinde yürüdüb*" denize indirilmesi tasarlandı.⁽⁵⁾ Bu, donanmayı karadan nakletmek için kurulan düzeneğin ikinci safhasıydı. Kudret-i İllâhî ile o gece rûzgârın donanmanın yürütüleceği yönde estiğini gören zekî pâdişâh, bu İllâhî lütuftan da gereği gibi yararlanacak; Âlî'nin "**Kühü'l-Ahbâr**"ında belirttiği üzere, askerlerine gemilerin "*yetmiş pâresini kuru yirden 'araba gibi tekerlekler üstüne alup, bâ-husûs muvâfik rûzgâr ile yelkenlerin açdurub, kurudan*" yürütmelerini⁽⁶⁾ emir buyuracaktı!..

Abdülgaffâr Kırîmî'nin "**Umdetü'l-Ahbâr**"daki ifâdelerine göre; "*Ebu'l-feth (Fâtih Sultân Mehmed) tertib eyledüğü dört yüz aded*" gemilerin "*yetmiş 'adedini 'arabalara*" yükletmeyi murâd edince; bu yetmiş pâre gemi "*âdetten hâriç*" bir yöntemle, peşpeşe "*arabalara yüklenüb ve yelkenler açdırılıb*", erler tarafından halatlarla "*çekdirilüb, Ebû Eyyûb-ı Ensârî*" türbesi karşısındaki "*Kâsımpaşa' didükleri mahallin civârı*"na başarıyla indirildi.⁽⁷⁾

Gemileri tekerlekli raylar üzerinde yürüten dâhiyâne fikrin mîmarları, önlerinde kısa bir zaman olmasını hesap ederek, "*ray*" sistemini güzergâha baştan başa döşemek gibi zaman kaybına neden olacak bir yöntemi tercih etmemişler; aksine zamânın daha da kısalmasını sağlayacak basit ama ilginç bir yöntem geliştirmişlerdi. Münneçimbaşı Ahmed Dede'nin "**Sahâ'ifü'l-Ahbâr**"ında yaptığı muhteşem tasvirde anlaşılacağı üzere, gemileri karadan yürütmek için dünyanın ilk "*ray*"lı sistemini geliştiren Osmanlı erleri, görev ânında "*büyük yağlı kızaklar peydâ idüb, birini geminün altına korlar ve suhûletle sefineyi (kolaylıkla gemiyi) ânuñ üstüne çekerlerdi, dahî ilerü bir gayrı (başka) kızak koyub yine çeker ve geruda boş kalan kızığı yine ilerü koyub çekerlerdi*".⁽⁸⁾ Bu taktikle yetmiş pare gemi, bir gecede sür'atle İstanbul'un içine indirildi.

Yukarıdaki müverrihlerin ifâdelerinden açıkça anlaşılıyor ki, Fâtih'in ve askerlerinin gemileri yürütürken kullandıkları kızak, yere döşenmiş alelâde bir "*kızak*" değil; içinde tekerlekler dönen, dünyânın belki de o güne kadar tasarlanmış ilk "*raylı sistem*"iydi. Hâdiseyi ayrıntılı olarak anlatma yoluna gitmeyen tarihçiler, herkesçe bilinen "*kızak*" benzetmesiyle kaba bir târif yapmışlar; biraz ayrıntıya girenler ise bu sisteme bir ad koymakta zorlandıklarından, "*araba*" ve "*tekerlekler*"den söz ederek düzeneği tasvire çalışmışlardır.

Böylelikle Osmanlı askerleri Rumlar'ın şaşkın bakışları arasında "*kadırgaları beru deñizden öte deñize, kuru yir üzerinde yürütdiler*" ve küffârın Boğaz'a gerdikleri ve asırlardır "*geçilemez*" diye övündükleri meşhur "*zincir*"ın arkasına iletiler.⁽⁹⁾

Bu manzara kâfirlerin kalplerine öylesine büyük bir korku salmıştı ki, Kıvâmî'nin "**Feth-nâme**"sinde işâret ettiği üzere; İ'lâ-yı Kelîmetu'llâh uğrunda, "*dîn-i Muhammed Resûli'llâh yolında*" fethine çıkan "*Sultân Mehmed Gâzî*"yi, mâiyetindeki "*İslâm askeriyile gemi donadur*" ve Bizans halkının "*karşusunda kuru yir üzerinde yürüdür*" hâlde gören "*küffâr*" sürüsü resmen aklını kaçırmış, bu esrârengiz manzarayı görünce "*İslâm nûrnuñ heybetinden dehşet*"e kapılmıştı!..⁽¹⁰⁾

Fâtih, Belgrad Seferi'nde de Donanmayı "Karadan" Nakletmişti!..

Osmanlı târihçilerinin en meşhuru olarak kabul edilen Kemâl Paşazâde, "**Tevârih-i Âl-i 'Osmân**" adlı eserinin "**VII. Defter**"inde Belgrad Seferi'nden söz ederken, savaşa bizzat katılmış olan Özgüroğlu İsâ Beg'in ağzından diğer Osmanlı kaynaklarında yer almayan çok önemli bir bilgi nakleder. Bu bilgiye göre; Osmanlı erleri yalnız İstanbul'un fethinde değil, "*Belgrad Seferi*"nde de donanmayı karadan nakletmiş ve kâfirleri bir kez daha şaşkınlığa sevk etmişti!..

Müellifin ifâdesine göre Fâtih, İstanbul'un fethinden üç yıl sonra Belgrad kalesini fethine davranmış ve ordusuyla kalenin etrafını kuşatmıştı.⁽¹¹⁾ Fakat Belgrad öylesine kritik bir noktada bulunuyordu ki; "*Sava ve Tuna hisâruñ dibinde kavuşduğı sebebden, ol su*" kanalı tarafından "*dâhî küffâra yardım gelmek ihtimâli vardı*"; hâliyle bu ciddî tehlikeye meydan vermemek, o yolu da kapatıp mutlakâ kesmek lâzımdı.⁽¹²⁾ Kaleyi tamâmen muhâsara altına almak için kâfilere sızacakları en küçük bir delik dahî bırakmamak gerekirdi; "*ammâ kal'anuñ öñünden gemi geçürmeğe mecâl yoğidi, ol yoldan varub*", kalenin dibindeki o "*şerr*" dolu "*mahall*"ın ağzını "*tutmak*" da mümkün değildi.⁽¹³⁾

Neticede Osmanlı erleri pâdişâhın emriyle, "*İstanbul üzerinde itdükleri gibi gemileri*" yine kara tarafına sevk ettiler ve "*kızaklar üstüne bindürüb karadan yürütdiler*".⁽¹⁴⁾ Çektikleri gemileri Belgrad'ı kuşatan "*hisâruñ eñsesinden aşub Sava suyına koydılar, burayla orayı da bağlayub*" İstanbul'un fethinde uyguladıkları yöntemle "*ol boğâzı da tutdılar*".⁽¹⁵⁾ Küffârın etrâfına İslâm askeriyile sağlam bir duvar örüldü, kuşatma ânında bir hayli kâfirin defteri dürüldü; ancak kışın şiddetle bastırması üzerine, fethine imkân ve mecâl kalmayıp geri dönüldü.

Eğriboz Adası'nın Fethinde Gemilerin Üçüncü Kez Karadan Yürütülüşü:

Fâtih Sultân Mehmed'in Osmanlı donanmasını tıpkı denizde yürütür gibi karadan yürütmesi vak'asına, üçüncü olarak 1470 yılı baharında çıkılan "**Eğriboz Seferi**"nde rastlanır. Bu hususta Fâtih'in târihçisi Tursun Beg'in "**Târîh-i Ebû'l-Feth**"inde ve Kemâl Paşa-zâde'nin "**Tevârih-i Âl-i 'Osmân**"ının "**VII. Defter**"inde, şüpheye yer bırakmayacak kadar açık ve kesin rivâyetler yer alır.

Kemâl Paşazâde'nin "**Tevârih-i Âl-i 'Osmân**" adlı eserinin "**VII. Defter**"inde verdiği bilgiye göre; Fâtih Sultan Mehmed Hân kudretli askerleriyle, çağlayıp akan bir sel gibi ilerleyerek ihtîşamla "*adaya geçüb*", Eğriboz burnundaki "*hisâruñ*" kuzey tarafına yerleşti; Mahmud Paşa'nın emrinde adaya "*beru karadan varan*" sipâhîler "*kal'anuñ kurıdan yanını kuşadub otırdılar ve öte deryâdan gelen*" askerler de "*gemilerle deñiz tarafını bekleyüb turdılar*".⁽¹⁶⁾ Böylece, Tursun Beg'in "**Târîh-i Ebu'l-Feth**"inde işâret ettiği üzere, cihân "*Sultân*"ı karadan, "*Mahmûd Paşa*" denizden kuşatmayı başlattı; ada "*derhâl*" karadan ve denizden "*muhâsara olmağ için*", yeniçeriler denize "*gemiler üzerinden köpriler çatdı*".⁽¹⁷⁾ Bu konuşlanma sâyesinde, "*gemiler varduğı tarafdán hisâra yardım gelmek ihtimâli getdi; deryânuñ ol*" tarafındaki "*yolı, tonanma muhkem*" biçimde "*sedd itdi*".⁽¹⁸⁾ Denizde işi bitiren yiğit Türk "*asker*"leri, artık bir an dahî beklemeden adanın "*kurısına*" yöneldi ve alınan bu tedbirle "*gemiler geldüğü taraf*" tümüyle "*düşmen gelmeginden*" korunacak hâle geldi.⁽¹⁹⁾

Şu kadar var ki; bu mevzilerin dışında, hisâra çok yakın olan başka bir yönden küffâra yardım "*gelmeğe mecâl vardı, kal'anuñ öñünden geçüb ânı da tutmak*" imkânsızdı.⁽²⁰⁾ Kalenin bir tarafından yardım gelme tehlikesi bertarâf edilmişti, "*ammâ bir tarafdán gelmesi ihtimâli olmağın*" kuşatma tam olarak gerçekleşmemişti.⁽²¹⁾ Nihâyet deniz yoluyla bu noktaya geçiş yapamayacaklarını gören gâzîler,

pâdişâhın emriyle *"İstanbûl üzerinde ve Belgrâd üzerinde itdükleri gibi kurudan gemiler yürütdiler, deñizüñ ol tarafın dahî muhkem bağlayub"*, o kritik noktadan *"gelen yolu da tutdılar."*;⁽²²⁾ İstanbul'u kuşatırken yaptıkları gibi *"deniz üstinde gemiler çatub ol tarafı dahî"* kapattılar.⁽²³⁾ Böylece kalenin her tarafı askerle çevrildi ve düşmanın yardımdan ümîdi kesildi; *"ol ki, mühim olan kaydlardı, geregi gibi görüldi."*⁽²⁴⁾ Bu dâhiyâne yöntem sâyesinde Fâtih, askerleriyle üçüncü kez, aynı yöntemle muhâsaraya yol buldu, hemen *"metris yerleri düzüldi ve yer yer toplar kuruldi"*;⁽²⁵⁾ başlayan şiddetli savaşın sonunda zafer *"Osmanlı ordusu"*nun oldu!..

İşte kendisine bahşedilen İlâhî nusretle gemileri karadan yürüten, asırlar boyunca azametiyle küffârı korkudan tir tir titreten **"Osmanlı"**nın erişilmez gücü ve kudreti budur. Osmanlı tarihçilerinin en meşhurlarından olan bu iki büyük müverrihin, Fâtih'in yalnız **"İstanbul'un fethi"**nde değil, **"Belgrad"** ve **"Eğriboz"** seferlerinde de gemileri karadan yürüttüğünü îlân eden bu beyanlarının; Fâtih'in şahsında, Osmanlı askerî dehâsının büyüklüğünü ortaya koyan mühim birer **"vesîka"** olarak okunması ve üzerinde ciddiyetle durulması gerektiğinde şüphe yoktur.

(1-2) **"Anonim Tevârîh-i Âl-i 'Osmân"**, Topkapı Sarayı Müzesi Ktp., Revan, nr.: 1099, vr. 63^b.

(3-5) Zâ'im Mîr Mehmed Kâtib, **"Câmi'u't-Tevârîh"**, Nûruosmâniye Ktp, nr.: 3270, vr. 222^a-222^b.

(6) Gelibolu'lu Mustafa Âlî, **"Kühü'l-Ahbâr"**, İ.Ü. Ktp., TY, nr.: 5959, vr. 70^b.

(7) Abdülgaflâr Kırîmî, **"Umdetü'l-Ahbâr"**, Süleymâniye Ktp., Es'ad Efendi, nr.: 2331, vr. 207^a.

(8) Münneccimbaşı Ahmed Dede, **"Sahâ'ifü'l-Ahbâr"**, Nûruosmâniye Ktp., nr. 3129, vr. 51^a.

(9-10) Kivâmî, **"Feth-nâme"**, Berlin Staatsbibliothek, MS, Or. Nr. 40 1975, vr. 31^b.

(11-15) İbn-i Kemâl, **"Tevârîh-i Âl-i 'Osmân"**, VII. Defter (Tıpkıbasım), s. 128, nşr. Ş. Turan. TTK yayını, Ankara, 1954.

(16) İbn-i Kemâl, a.g.e., s. 305-306.

(17) Tursun Beg, **"Târîh-i Ebu'l-Feth"**, s. 147, nşr. Mertol Tulum; bas.: İstanbul Fetih Cemiyeti Yay., İstanbul, 1977.

(18) İbn-i Kemâl, a.g.e., s. 306.

(19) Tursun Beg, a.g.e., s. 147.

(20) İbn-i Kemâl, a.g.e., s. 306.

(21) Tursun Beg, a.g.e., s. 147.

(22) İbn-i Kemâl, a.g.e., s. 306.

(23) Tursun Beg, a.g.e., s. 147.

(24-25) İbn-i Kemâl, a.g.e., s. 306.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |